

KONTRA

**Το χρέος ως εργαλείο
αποικιακού ελέγχου
«στο διηνεκές»**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Διευθύνων Σύμβουλος ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ

**Μας έστειλε
διαμαρτυρία για να...
επιβεβαιώσει την
αρθρογραφία μας!**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών
Στις ελληνικές καλένδες

ΣΕΛΙΔΑ 10

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης:

**Τα οικόπεδα που
παραχωρούνται σε
συλλόγους είναι «εκτός
συναλλαγής»**

Εκθετοι για το «γήπεδο Μελισσανίδη»

ΣΕΛΙΔΑ 13

66 χρόνια από το έγκλημα του
μοναρχοφασισμού και των
ιμπεριαλιστών πατρώνων του

**Ο Μπελογιάννης ζει για
όσους αγωνίζονται για
την επανάσταση**

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 957 - 31 Μάρτη 2018

www.eksegersi.gr

**Τσιράκια όλων
των ιμπεριαλιστικών
συνασπισμών**

Scripta... Verba...

Σήμερα υπέγραψα ένα ιερό συμβόλαιο στο θεό και στην πατρίδα. Δηλώνω δε ότι θα αφιερώσω όλες μου τις δυνάμεις, όλη μου την ενέργεια, τη δυναμική και τον χρόνο μου στην επαύξηση του ήδη υψηλού βαθμού της επιχειρησιακής ετοιμότητας. (...) εάν απαιτηθεί και απειληθεί η εδαφική ακεραιότητα των ιερών χωμάτων της Χίου, η Ταξιαρχία θα είναι έτοιμη να καταστρέψει κάθε επίδοξο επιβουλή.

Ταξίαρχος Π. Κιμουρτζής
Η πλάκα είναι ότι οι καραβανάδες θεωρούν πως υπάρχουν άνθρωποι που τα χάνουν αυτά τα εθνικοθηρησκευτικά.

Στη βάση αυτή [του προγράμματος του ΚΙΝΑΛ], θα ζητήσουμε να φτιαχτεί μια προοδευτική κυβέρνηση.

Κώστας Σκανδαλίδης

Το ερώτημα είναι: σύμφωνα με την αντίληψη του ΚΙΝΑΛ, χωράει η ΝΔ σε μια «προοδευτική κυβέρνηση»; Επ' αυτού μούγκα.

Το δίλημμα των εκλογών θα είναι «κοινωνικό κράτος και ανάπτυξη για όλους ή κυριαρχία της αγοράς και αύξηση των ανισοτήτων». Θα είναι μια μάχη της κοινωνίας έναντι του συγγνού νεοφιλελευθερισμού και της δημοκρατίας έναντι του αυταρχισμού.

Χριστόφορος Βερναρδάκης

Και όλοι αυτοί οι ξένοι καπιταλιστές, που τους καλούν να έρθουν να επενδύσουν στην Ελλάδα, θα έρθουν για να συνδράμουν τη «μάχη της κοινωνίας»!

Εγώ συμφωνώ με τον Νίκο Φίλη.

Θανάσης Παπαχριστόπουλος

Αμα περιμένεις «να δεις το φως σου» (ένα υφυπουργείο, ρε γαμώτο) δε θα συμφωνήσεις με τον Καμμένο και τον Κατσιώκη. Κι ως είσαι στο ίδιο κόμμα.

Υποστηρίζουμε πάντα μία λύση μέσω διαλόγου. Στο Αιγαίο υπάρχουν 156 νησιά και βραχονησίδες που ανήκουν στην Τουρκία και η στρατιωτικοποίησή τους δεν είναι σωστή.

Κεμάλ Κιλιντζαρογλου

Ο εκπρόσωπος της... προοδευτικής μερίδας του τουρκικού πολιτικού κατεστημένου με τη χατζάρα του εθνικισμού στα δόντια.

Δεν με αφορούν κομματικά τεχνάσματα και μεθοδεύσεις οι οποίες συνιστούν έναν ακόμη κρίκο στην ουσιαστική συγκάλυψη της σε βάρος μου σκευωρίας. Σκευωρία η οποία οργανώθηκε και υλοποιείται από τη γνωστή σε όλους γελοία συμμορία.

Αντώνης Σαμαράς

Η βερμαλιστική βιαιότητα αποκαλύπτει μεγάλον εκνευρισμό. Γιατί άραγε;

ΡΙΠΕΣ

♦ «Δεν είναι δικός μας ο δεσπότης που τα έχει με την τρανσέξουαλ» διεμήνυσε η «ιερά» σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος ♦ Ενας μερακλής βρέθηκε κι έσπευσαν να τον αποκηρύξουν ♦ Ανήκει σε άλλο πατριαρχείο, λένε οι κουτοπολόηδες ♦ Αρα, δε μετράει ♦ Επί τη ευκαιρία, για τον Αμβρόσιο μούγκα η «ιερά» σύνοδος ♦ Λογικό και αναμενόμενο ♦ Και μιας που πιάσαμε τα εκκλησιαστικά, να θυμίσουμε τον μέχρις εσχάτων πόλεμο Ιερώνυμου-Βαρθολομαίου ♦ Για μια εκκλησία στον Προμπονά, ρε γαμώτο ♦ Αμα είναι για λεφτά, οι δεσποτάδες αρπάζονται γενειάδα με γενειάδα ♦ Στις επόμενες προεδρικές εκλογές, ο Πούτιν μπορεί να μας πει και ποια φαγητά άρεσαν στον Στάλιν ♦ Τώρα μας προϊδέασε μόνο, λέγοντας ότι ο πατέρας του ήταν μάγειρας στο Κρεμλίνο ♦ Μιλάμε για σίριαλ «τύφλα να 'χει ο Φώσκολος» ♦ Και βέβαια, τύ-

φλα να 'χουν ο Βαρούχας, ο Βασιλάκης και οι υπόλοιποι «καθηγητές διαιτησίας» ♦ Ενας βουλευτής του Καμμένου κι ένας του Λεβέντη τους έβαλαν τα γυαλιά ♦ Αυτοί έτσι και βρεθούν εκτός Βουλής (σφόδρα πιθανό, για να μην πούμε σίγουρο) έχουν εξασφαλισμένο μεροκάματο στην τηλεόραση ♦ Ο σφαγέας του Αφρίν μέχρι πρότινος το έπαιζε προστάτης της Γάζας ♦ Και τσίμπησαν πολλοί ♦ Οχι μόνο Παλαιστίνιοι ♦ Για τον Ερντογάν λέμε, φυσικά ♦ «Ο πρωθυπουργός έκανε την επιλογή που του υπαγόρευσε δημοσίως ο Αρχιεπίσκοπος», δήλωσε ο Φίλης ♦ Δεν το λες και... τόσο τιμητικό για τον Τσίπρα ♦ Θα έπρεπε να το περιμένει, όμως ♦ Ο Φίλης είναι ψημένος στις ίντριγκες και τα «συντροφικά μαχαιρώματα» της «ανανεωτικής Αριστεράς» ♦ Η μνησικακία είναι επίσης χαρακτηριστικό αυτής της γενιάς των ευρωανα-

θεωρητών ♦ Ας ρωτήσει τον κυρ-Αλέκο να του πει ♦ Ακούσαμε τον Κικίλια να λέει: «ο μέσος νους σαν τον δικό μου» ♦ Σαν πολύ φιλόδοξος δεν είναι; ♦ Μάκη, γερά, φρουρά! φρουρά! πάρ' τους τα λεφτά ♦ Ρε τι φτηνολαμόγια είν' τούτοι; ♦ Ο,τι φάνε, ό,τι πιούνε κι ό,τι αρπάξει ο απαυτός τους ♦ Σκέτες λινάτσες ♦ Ο Ιβάν ίδρυσε σχολή ♦ «Θα μπουκάρουμε σαν τον Σαββίδη αν δε μειωθούν οι τιμές», απειλούν οι οπαδοί της Αρσενάλ ♦ Ωχ, ωχ, αυτοί έχουν το παρατσούκλι «κανονιέρηδες» ♦ Μία διαγωνιζόμενη στο τηλεοπτικό του ριάλιτι, ένα κουνελάκι του Playboy και μία πορνοστάρ κατηγορούν τον Τραμπ για σεξουαλική παρενόχληση ♦ Θα 'χει να διασκεδάζει πάλι η Αμερική ♦ Όπως τότε με τον «λεκέ» στο φόρεμα της Μόνικα Λιούνσκι ♦ Η μία από τις τρεις έχει... άρωμα Ελλάδας ♦ Σάμερ Ζερβός ♦ «Στρατηγική τρίτης

εντολής» έχει, λένε, το ΚΙΝΑΛ ♦ Πώς είναι σίγουροι ότι θα είναι τρίτο κόμμα για να πάρουν την τρίτη εντολή; ♦ Και πότε ξανάγινε να φτιαχτεί κυβέρνηση με την τρίτη εντολή; ♦ Πάντως, «μαζεύτηκαν» ♦ Δεν ισχυρίζονται πια ότι θα ξεπεράσουν τον ΣΥΡΙΖΑ ♦ Κατά 30% αυξήθηκαν το 2017 οι αναφορές στον Συνήγορο του Πολίτη ♦ Το αναφέρει η ετήσια έκθεση του ΣτΠ ♦ Μια μικρή ένδειξη για το πόσο ο ΣΥΡΙΖΑ βοήθησε την «καθημερινότητα» των πολιτών ♦ Εκτός αν μας πουν ότι η κυβέρνηση είναι άμοιρη ευθυνών για τις αδικίες που υφίστανται οι πολίτες και αναγκάζονται να καταφύγουν στον ΣτΠ ♦ Στήθηκε και ο ναζί Κασιδιάρης μπροστά από την κάμερα της ΕΡΤ και έκανε δήλωση για την 25η Μαρτίου! ♦ Και η δήλωση μεταδόθηκε ♦ Προπαντός εθνική ενότητα ♦ Και με τους νεοναζί ♦ Που κατά τα άλλα τους... τιμωρούν ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Προδοσία θα είναι αν δοθεί το όνομα Μακεδονία, δήλωσε ο Δ. Καμμένος (η δήλωση έγινε μετά την αναθερμανση του δεσμού των Τσιπροκαμμένων). Αν δεν το καταλάβετε, προδότες είναι ο Τσίπρας, ο Κοτζιάς και πάρα πολλοί άλλοι, που έχουν ταχθεί υπέρ σύνθετης ονομασίας που θα περιλαμβάνει τον όρο Μακεδονία.

Κ Με το που ανανέωσε το «σύμφωνο συμβίωσης» με τον Τσίπρα, ο Καμμένος αποφάσισε να τη σπάει σε καθημερινή βάση στους συριζαίους που τον αποδοκίμαζαν στο διάστημα της εικοσαήμερης «διάστασης». Οπου βρεθεί κι όπου σταθεί κλίνει σε όλες τις πτώσεις τη λέξη «όμηρο». Προφορικά και γραπτά. Μετά το ανακοινωθέν της συνόδου κορυφής της ΕΕ, έγραψε με νόημα στο Twitter: «Για πρώτη φορά συμβούλιο κορυφής της ΕΕ παίρνει τόσο ξεκάθαρη θέση για τουρκική προκλητικό-

τητα και απαιτεί άμεση απελευθέρωση Ελλήνων Αξιωματικών ομήρων μετά από εισήγηση του @atsipras». Πού είναι ο Κουβέλης να μιλήσει για «υπερτροφικό λόγο» ή ο Σκουρλέτης να αποδοκιμάσει;

Κ Ενα μεγάλο καπιταλιστικό μαγαζί, όπως το Ίδρυμα Νιάρχου, δεν κάνει «δωρεές» άιντε-άιντε. Ο γενειοφόρος κύριος που το διευθύνει έχει πολλάκις εκφράσει την αποστροφή του για «τους πολιτι-

κούς», τους οποίους περίπου θεωρεί ένα αναγκαίο κακό. Γι' αυτό και δε θα πήγαινε ποτέ να συνυπογράψει το «μνημόνιο συνεργασίας» με κάποιον υπουργάκο. Μόνο με τον πρωθυπουργό και μόνο στο Μαξίμου. Με τις κάμερες να απαντανίζονται κάθε στιγμή και με τον πρωθυπουργό να εκφωνεί έναν άθλιο δεκάρικο, υμνητικό της... κοινωνικής ευαισθησίας των καπιταλιστών, που κάνουν «μια μεγάλη επένδυση. Μια όμως επένδυση διαφορετική

από τις άλλες, που η ανταμοιβή της δεν είναι το κέρδος, με όρους αγοράς. Η ανταμοιβή της, ο σκοπός της εάν θέλετε, είναι το κοινωνικό όφελος. Είναι οι εκατομμύρια συμπολίτες μας, οι οποίοι θα έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτές τις αναβαθμισμένες δομές και τις υπηρεσίες της Δημόσιας Υγείας». Αηδία...

Κ Χρειάζεται, μήπως να πούμε ότι οι καπιταλιστές δε δίνουν τζάμπα ούτε τον πυρετό τους; Χρειάζεται να θυμίσουμε τον ρόλο των μεγαλοεφοπλιστών; Χρειάζεται να θυμίσουμε τον ρόλο που παίζουν τα περιβόητα Ίδρύματα;

Κ Το «φύγε εσύ, έλα εσύ» συνεχίζεται στον Λευκό Οί-

κο. Οι ανακοινώσεις γίνονται, φυσικά, μέσω Twitter από τον ίδιο τον Τραμπ. Ο τελευταίος (μέχρι στιγμής) που «πήρε τον πούλο» είναι ο σύμβουλος εθνικής ασφάλειας, στρατηγός Μακ Μάστερ. Στη θέση του τοποθετήθηκε ο πρέσβης στον ΟΗΕ (για ένα διάστημα, επί Μπους του νεότερου) Τζον Μπόλτον. Υπερσυντηρητικός, ούλτρα εθνικιστής και «γεράκι».

Κ Τις δυο επόμενες εβδομάδες η «Κόντρα» δε θα κυκλοφορήσει (ανάγκη ξεκούρασης γαρ). Θα μας ξαναβρείτε στα σημεία διανομής το Σάββατο 21 Απρίλη (σημαδιακή μέρα). Στο μεταξύ, η επικαιρότητα θα καλύπτεται από την ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr).

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Θέλουμε την καθαρή έξοδο για να αυξήσουμε τον κατώτατο μισθό και να επαναφέρουμε τις συλλογικές συμβάσεις.

Γιώργος Κατρούγκαλος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

31/3: Ημέρα αποθήκευσης αρχείων, Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1931: Ίδρυση Εργατικής Εστίας «για οικονομική, ηθική και πνευματική προαγωγή των εργαζομένων» 31/3/1946: Επίθεση ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου, νεκροί εννιά χωροφύλακες, δύο λοχίες κι ένας οπλίτης εθνοφυλακής 31/3/1991: Ρουκέτα στο ξενοδοχείο «Πεντελικόν» (17Ν) 31/3/1991: Τρεις βόμβες σε δυο υποκαταστήματα «Citibank» (ΕΛΑ-1η Μάη) 31/3/1992: Δεύτερο χτύπημα κέντρου Καν-Καν (ΕΛΑ-1η Μάη) 31/3/1999: Ρουκέτα κατά γραφείων ΠΑΣΟΚ Χαριλάου Τρικούπη (17Ν) 1/4: Ημέρα γαστρονομικού βιβλίου 1/4/1920: Μετονομασία Γερμανικού Εργατικού Κόμματος σε Εθνικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Γερμανίας (ναζί) 1/4/1985:

Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου (Αντικρατική Πάλη) 1/4/1991: Εκτέλεση διοικητή επιτροπής ιδιωτικοποιήσεων ανατολικής Γερμανίας Ντέτλεφ Ρόβεντερ (RAF) 2/4: Ημέρα παιδικού βιβλίου, ημέρα αυτισμού 2/4/1968: Ανατίναξη σούπερ μάρκετ «Κάουφχαουζ Σνάιντερ» από Α. Baader και G. Ennslin (RAF) 3/4/1881: Εκτέλεση Σοφία Περόφσκαγια, Αντρέι Ζελιάμπωφ, Νικολάι Κιμπάλτσκις, Νικολάι Ρισάκωφ και Τιμοτέι Μιχαήλωφ (Ναρόντναγια Βόλια) για θανάτωση τσάρου Αλέξανδρου Β' 3/4/1969: Γέννηση Πόλας Ρούπα 3/4/1984: Απόπειρα κατά αμερικανού σημινία Ρόμπερτ Τζαντ (17Ν) 3/4/1990: Βόμβες σε κτίριο ΓΣΕΕ, υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, γραφεία ΣΕΒ και Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου

Ελλάδος (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/4/1991: Πέντε εκρηκτικοί-εμπρηστικοί μηχανισμοί σε αυτοκίνητα (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/4/1999: Ρουκέτα στα γραφεία ΠΑΣΟΚ Γαλατσίου (17Ν) 4/4: Ημέρα κατά ναρκών, ημέρα αδέσποτων ζώων, Σενεγάλη: Εθνική γιορτή (1960), Ουγγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης (1945), Λεσότο: Ημέρα ηρώων, Χονγκ Κονγκ, Ταϊβάν: Ημέρα παιδιού 4/4/1981: Πέντε βόμβες σε αυτοκίνητα Αμερικάνων (ΕΛΑ) 5/4: Πανελλήνια ημέρα προσφύγων, ημέρα ελληνικού εμπορικού ναυτικού 5/4/1944: Απαγχονίζονται πέντε κομμουνιστές στους Αμπελόκηπους ως αντίποινα για φόνο λοχαγού ευζώνων Κ. Μανωλάκου 5/4/1981: Εξι βόμβες στην Αθήνα (Επαναστατική Αριστερά) 6/4: Ημέρα αθλητισμού.

Τσιράκια όλων των ιμπεριαλιστικών συνασπισμών

Η επίσημη κυβερνητική θέση ήταν πως ο Τσίπρας δε σήκωνε το τηλέφωνο να καλέσει τον Ερντογάν και να του θέσει το ζήτημα των δύο ελλήνων στρατιωτικών που κρατούνται στην Αδριανούπολη, γιατί δεν ήθελε να αναβαθμίσει το ζήτημα και να το καταστήσει, από ένα ήσσονος σημασίας ζήτημα παραβίασης συννοριακών κανόνων σε πολιτικό-διακρατικό ζήτημα. Εύκολα, βέβαια, μπορούσε να σκεφτεί κανείς τον πραγματικό λόγο του... μη τηλεφωνήματος. Ο Ερντογάν θα του έλεγε ότι η Τουρκία είναι... κράτος δικαίου και πως ο ίδιος δεν μπορεί να παρέμβει στην... ανεξάρτητη τουρκική Δικαιοσύνη. Θα του θυμίζε δηλαδή έμμεσα (μπορεί και άμεσα) την υπόσχεση που του έδωσε ο Τσίπρας να του παραδώσει μέσα σε 15 μέρες τους φυγάδες τουρκους αξιωματικούς. Υπόσχεση που τελικά ο Τσίπρας δεν τήρησε και όταν ο Ερντογάν έθεσε ανοιχτά το ζήτημα, του απάντησε ότι δεν μπορεί να παρέμβει στην... ανεξάρτητη ελληνική δικαιοσύνη.

Ομως, αν πάρουμε τοις μετρητοίς την κυβερνητική θέση, ότι ο Τσίπρας δεν αναζήτησε τηλεφωνικά τον Ερντογάν για να μην αναβαθμίσει πολιτικά ένα απλό ζήτημα, πώς συνάδει αυτή η θέση με την απόφαση της συνόδου κορυφής της ΕΕ, που τοποθέτησε το ζήτημα των δύο αξιωματικών σε ακόμα πιο ψηλό επίπεδο απ' αυτό του Τσίπρα; Το σχετικό απόσπασμα από το ανακοινωθέν της συνόδου κορυφής πανηγυρίστηκε από την κυβερνητική προπαγάνδα στην Αθήνα. Παρουσιάστηκε σαν αποτέλεσμα της συντονισμένης πρωτοβουλίας Τσίπρα-Αναστασιάδη, χωρίς πάντως να ανέβουν ιδιαίτερα οι τόνοι.

Η αλήθεια, όμως, είναι πως οι Τσίπρας και Αναστασιάδης, ιδιαίτερα ο πρώτος, χρησιμοποιήθηκαν από τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ ως όχημα για να στριμώξουν τον Ερντογάν. Δε συνέβη το αντίθετο. Μπορεί κανείς να φανταστεί τι τύχη θα είχε ένα κυπριακό ή ένα ελληνικό αίτημα για έκδοση ανακοίνωσης καταγγελίας της τουρκικής πολιτικής στη Μεσόγειο, αν διαφωνούσε η Γερμανία ή η Γαλλία: το ανακοινωθέν δε θα είχε εκδοθεί ποτέ. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, ήταν η Γερμανία και η Γαλλία που ήθελαν να εκδοθεί ένα τέτοιο ανακοινωθέν, προκειμένου να εκφράσουν -μέσω της ΕΕ συνολικά- τη δυσαρέσκειά τους προς τον Ερντογάν και να διαμορφώσουν το κλίμα ενόψει της συνόδου

της Βάρνας. Η Ελλάδα και η Κύπρος χρησιμοποιήθηκαν ως διαπραγματευτικό χαρτί.

Αυτό φάνηκε καθαρά και στη σύνοδο της Βάρνας. Σύμφωνα με όσα διέρρευσε ο μηχανισμός προπαγάνδας της Κομισιόν, οι παράγοντες της ΕΕ συζητούσαν επί 20 λεπτά με τον Ερντογάν για την υπόθεση των δύο ελλήνων στρατιωτικών. Δηλαδή, σε μια δίωρη συζήτηση που αφορούσε το σύνολο των σχέσεων ΕΕ-Τουρκίας, κατανάλωσαν τα 20 λεπτά για να συζητήσουν το ζήτημα των δύο στρατιωτικών. Ο Γιούνκερ έκανε και σχετική δήλωση στο τέλος, ενώ ο Σχινάς δήλωσε πως ο Γιούνκερ ζήτησε από τον Ερντογάν να αποφυλακίσει τους δύο στρατιωτικούς μέχρι το ορθόδοξο Πάσχα. Ο Τουσκ αναφέρθηκε στα ζητήματα που έχουν ανακύψει με τις έρευνες για κοιτάσματα υδρογονανθράκων στην ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ο δε Ερντογάν δεν είπε τίποτα για τους έλληνες στρατιωτικούς, όμως για τις έρευνες στην κυπριακή ΑΟΖ είπε πως παρέδωσε και γραπτό σχέδιο στους συνομιλητές του, που αφορά τη διευθέτηση

ώστε να μην είναι «ριγμένοι» οι Τουρκοκύπριοι.

Είναι φανερό ότι η υπόθεση των ελλήνων στρατιωτικών χρησιμοποιήθηκε από τους Γιούνκερ και Τουσκ για να πετάξουν τη μπάλα στην κερκίδα. Ο Ερντογάν ήθελε μια συζήτηση ουσίας (έθεσε επιτακτικά τα ζητήματα της κατάργησης της βίζας για τους τούρκους πολίτες που θέλουν να ταξιδέψουν στην ΕΕ καθώς και τα εκκρεμή ζητήματα της τελωνειακής ένωσης), όμως οι Γιούνκερ και Τουσκ είχαν εντολή από τον γερμανογαλλικό άξονα να μην κάνουν τέτοια συζήτηση. Γι' αυτό μιλούσαν για τους έλληνες στρατιωτικούς, που στο πλαίσιο μιας συζήτησης ουσίας ούτε που θα τους απασχολούσε. Απ' αυτή τη συζήτηση δε βγήκε τίποτα τελικά, αφού Γιούνκερ και Τουσκ πετούσαν τη μπάλα στην κερκίδα. Μόνο κάτι λεφτά για το προσφυγικό εξασφάλισε ο Ερντογάν. Για το συγκεκριμένο θέμα μόνο καλά λόγια είχαν να πουν και οι συνομιλητές του για την Τουρκία. Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Η Τουρκία είναι η μεγάλη ανοιχτή φυλακή για τα εκατομμύρια των προσφύγων και με-

ταναστών. Μετά, έρχεται η Ελλάδα, για όσους καταφέρουν να περάσουν τα θαλάσσια ή χερσαία σύνορα.

Συνέφερε, άραγε τον Τσίπρα να τεθεί σ' αυτό το επίπεδο και μ' αυτόν τον τρόπο το ζήτημα των δύο στρατιωτικών; Δηλαδή, με καταγγελτικό τρόπο από τη σύνοδο κορυφής και περίπου με τελεσιγραφικό τρόπο από τον Γιούνκερ; Η απλή λογική λέει πως δεν τον συνέφερε, γιατί ο Ερντογάν, από τη στιγμή που δεν «πήρε» τίποτα από πλευράς ΕΕ, δεν έχει κανένα λόγο να επιταχύνει τη διαδικασία αποφυλάκισης των στρατιωτικών. Μπορεί κάλλιστα να οχυρωθεί πίσω από την «ανεξάρτητη τουρκική Δικαιοσύνη». Περισσότερες ελπίδες να πετύχει κάτι θα είχε κρατώντας το ζήτημα «χαμηλά» και στο διμερές επίπεδο. Αυτή ήταν, άλλωστε, η επίσημη κυβερνητική θέση μέχρι τη σύνοδο κορυφής. Ο Τσίπρας, ο Τζανακόπουλος, ο Κουβέλης, ο Σκουρλέτης και άλλοι πρωτοκλασάτοι υπουργοί δήλωναν ότι το ζήτημα ανήκει στην αρμοδιότητα της τουρκικής Δικαιοσύνης. Το αποπολιτικοποιούσαν τελείως και ζητούσαν απλώς -σε χαμηλούς μάλιστα τόνους- επιτάχυνση των δικαστικών διαδικασιών. Δε δίστασαν, μάλιστα, να αποδοκιμάσουν ανοιχτά τον Καμμένο, όταν ανέβασε τους τόνους μιλώντας για «ομήρους».

Ομως σ' αυτές τις περιπτώσεις οι ιμπεριαλιστές δεν κοιτάζουν τι συμφέρει τον κάθε Τσίπρα, αλλά τι συμφέρει αυτούς. Επέλεξαν, λοιπόν, το συγκεκριμένο ζήτημα ως εργαλείο για τη διαχείριση των δικών τους διαπραγματεύσεων με το τουρκικό καθεστώς. Και ο Τσίπρας υποτάχθηκε στη θέλησή τους. Και όχι μόνον ο Τσίπρας, αλλά και η αστική αντιπολίτευση, που όταν είδε «πού πάει το πράγμα», άρχισε να κάνει κριτική στην κυβέρνηση ότι «άργησε να διεθνοποιήσει το πρόβλημα».

Το Ιντζιρλίκ στην Ανδραβίδα

Σύμφωνα με πληροφορίες που δημοσιεύτηκαν στη Wall Street Journal και στην πολεμοκάπηλη αμερικανοσοβιετική ιστοσελίδα debka.com, οι Αμερικανοί προετοιμάζονται για μεταφορά των δύο μεγαλύτερων αεροπορικών βάσεων που διαθέτουν στη Μέση Ανατολή. Η βάση του Κατάρ θα μεταφερθεί στη Σαουδική Αραβία και η βάση του Ιντζιρλίκ θα διασπαρεί σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και στην

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

Και γκεμπελίσκοι και γελοίοι

Από τις 10 το πρωί της περασμένης Τρίτης σηκώθηκαν οι σημαίες του πανηγυρισμού: «Ραγδαίες εξελίξεις στην υπόθεση των δύο ελλήνων στρατιωτικών - Στον απόηχο της Συνόδου ΕΕ-Τουρκίας στη Βάρνα, πληροφορίες από τη γειτονική χώρα αναφέρουν ότι, επισπεύδονται οι διαδικασίες για την κρίση της τουρκικής Δικαιοσύνης - Διαμορφώνεται αισιόδοξο σκηνικό για την αποφυλάκισή τους και την επιστροφή τους στην Ελλάδα - Οι τούρκοι συνήγοροί τους κλήθηκαν στην Εισαγγελία της Αδριανούπολης». Οι ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές διακόπτονταν και οι «ρεπόρτερ» έβγαιναν στον αέρα για να ανακοινώσουν τα καλά νέα.

Το μοναδικό νέο ήταν ότι οι συνήγοροι των δύο στρατιωτικών είχαν κληθεί στην Εισαγγελία. Τα υπόλοιπα ήταν κατασκευές. Κατασκευές που πήγαζαν από τη μόνιμη τάση προς τον κιτρινισμό και από τη ριζωμένη ευρωδουλεία. Επρεπε σώνει και καλά να περάσουν στον ελληνικό λαό την ιδέα ότι ο Γιούνκερ με τον Τουσκ έτριξαν τόσο πολύ τα δόντια του Ερντογάν που αυτός χέστηκε πάνω του και έδωσε εντολή την άλλη κιόλας μέρα να αποφυλακιστούν οι δύο στρατιωτικοί.

Δεν κράτησαν την παραμικρή «πισινή». Το αυτονόητο δεν τους επηρέασε ούτε ως ενδεχόμενο, μολονότι δεν μπορεί να μην το σκέφτηκαν. Ποιο είν' αυτό; Οτι ο Ερντογάν δε θα έσπευδε να αποφυλακίσει τους δύο στρατιωτικούς λίγες ώρες μετά τη σύνοδο της Βάρνας, εκτιθέμενος έτσι στο εσωτερικό της Τουρκίας, στο οποίο χρησιμοποιεί συνεχώς όλο και πιο σκληρούς εθνικιστικούς τόνους. Οι πολιτικοί του αντίπαλοι, που τον συναγωνίζονται σε εθνικιστικές κορόνες, θα έσπευδαν να τον κατηγορήσουν ότι μόλις του τράβηξαν τ' αυτό ο Γιούνκερ με τον Τουσκ, έσκυψε το κεφάλι και υπάκουσε στη διαταγή τους. Ακόμα κι αν είχε κάνει τέτοια συμφωνία με το δίδυμο της Ευρώэнωσης, θ' άφηνε να περάσουν μερικές μέρες για να την υλοποιήσει.

Ομως, οι γκεμπελίσκοι έπαιζαν εκ του ασφαλούς: αν οι δυο στρατιωτικοί αποφυλακίζονταν, αυτοί θα «το είχαν ανακοινώσει». Αν δεν αποφυλακίζονταν, θα άρχιζαν τα μινιελίκια κατά του Ερντογάν και μέσα σ' αυτά θα έπνιγαν τις πανηγυρικές «προβλέψεις» τους. Μέσα σ' ένα δώρο, ο γάμος έγινε κηδεία. Οι συνήγοροι των δύο στρατιωτικών πήγαν στην Εισαγγελία και εκεί τους ανακοινώθηκε ότι οι πελάτες τους θα παραμείνουν προφυλακισμένοι, γιατί το νέο αίτημά τους για αντικατάσταση της προφυλάκισης με όρους απορρίφθηκε. Είχε και νομικό σκεπτικό η απόφαση, παραπλήσιο με το νομικό σκεπτικό με το οποίο εξακολουθούν να μένουν υπό κράτηση στην Αθήνα οι οχτώ τούρκοι φυγάδες στρατιωτικοί, μολονότι το αίτημα έκδοσής τους στην Τουρκία έχει απορριφθεί.

Ο Ερντογάν το είχε πει στον Γιούνκερ, όπως λέει το ρεπορτάζ: «Η υπόθεση είναι στα χέρια της ανεξάρτητης τουρκικής Δικαιοσύνης»! Η «ανεξάρτητη τουρκική Δικαιοσύνη», λοιπόν, αποφάσισε να παραμείνουν υπό κράτηση οι δύο έλληνες (κυνηγοί προσφύγων και μεταναστών) στρατιωτικοί, ενώ η σχετική διαδικασία βρίσκεται ακόμα στο στάδιο της ανάκρισης, χωρίς να έχει σχηματιστεί κατηγορητήριο.

Καμμένος: είμαι συγκυβερνήτης!

Αρχηγική εμφάνιση, με ύφος και ρητορική συγκυβερνήτη, έκανε ο Καμμένος την προηγούμενη Τρίτη στο πρωινάδικο του Παπαδάκη, σκορπίζοντας όχι μόνον οργή, αλλά και ανησυχία στο μεγάλο Μαξίμου. Η παλέτα περιλάμβανε καταρχάς αναφορές στον ιδιαίτερο ρόλο του ως συγκυβερνήτη. Για να μπει στην κυβέρνηση ο Κουβέλης, είπε, συμφώνησα κι εγώ. Αρα, τη σύνθεση του υπουργικού συμβουλίου δεν την καθορίζει ο πρωθυπουργός, αλλά έχει λόγο και ο συγκυβερνήτης Καμμένος. Την πολιτική στο υπουργείο Αμυνας τη χαράζω εγώ, συνέχισε, κάνοντας στον Τσίπρα τη χάρη να προσθέσει ένα «σε συνεργασία με τον πρωθυπουργό». Οσο για τον Κουβέλη, έχει συγκεκριμένες αρμοδιότητες και ό,τι λέει πέραν αυτών των αρμοδιοτήτων είναι απλώς... σχόλιο.

Ο Κουβέλης δεν είναι βέβαια πρωτάρης. Σε δική του ραδιοφωνική συνέντευξη, την ίδια μέρα, φρόντισε να μη ρίξει λάδι στη φωτιά: «Δεν υπάρχει καμία απολύτως ένταση στη συνεργασία μου με τον Υπουργό κύριο Καμμένο, είναι πάρα πολύ καλή, εξαιρετικά συστηματική και δεν υπάρχει κανένα τέτοιο θέμα, σαν εκείνα μάλιστα που θέλουν κάποιες πλευρές από το χώρο της αντιπολίτευσης ή και από μέσα ενημέρωσης να αναδείξουν. Δεν υπάρχει τίποτα απολύτως. Η συνεργασία μας είναι εξαιρετική».

Το βασικότερο, όμως, είναι οι νέες απειλές για το «Μακεδονικό». Ο Καμμένος φρόντισε να διευκρινίσει ότι το κόμμα του δε θα περιοριστεί να καταψηφίσει κάθε συμφωνία που θα περιέχει το όνομα Μακεδονία ή παράγωγο του, αλλά ότι θα κάνει «ό,τι χρειαστεί» για να μην περάσει τέτοια συμφωνία από τη Βουλή. Ζήτησε, μάλιστα, τυχόν συμφωνία να πάει για ψήφιση με την ενισχυμένη πλειοψηφία των 180 βουλευτών. Δηλαδή, να μην μπορεί να περάσει χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της ΝΔ. Και τι θα κάνει ο Καμμένος, αν η ΝΔ συμφωνήσει; Προφανώς, θα ρίξει την κυβέρνηση. Αυτό είναι το νόημα της δήλωσής του. Ανεξάρτητα από το τι θα κάνει, η στάση του σήμερα ισοδυναμεί με φτύσιμο προς τον Τσίπρα, που πριν από μερικές μέρες τον κάλεσε στο Μαξίμου για να συμβολίσουν την... αρραγή ενότητα που χαρακτηρίζει την πολιτική τους συμμαχία.

Η... δημοκρατική Γαλλία

Ο Στεφάν Πουσιέ, πρώην υποψήφιος της «Ανυπότακτης Γαλλίας» του Μελανσόν, συνελήφθη την περασμένη Κυριακή και τέθηκε υπό κράτηση για... εγκλημασμό τρομοκρατικών πράξεων. Τόλμησε να γράψει στο facebook και στο twitter, ότι κάθε φορά που σκοτώνεται ένας χωροφύλακας, θυμάται τον φίλο του Ρεμί Φρες.

Ο Ρεμί Φρες (φωτογραφία) ήταν ένας 21χρονος βοτανολόγος και αγωνιστής του οικολογικού κινήματος. Συμμετείχε στις κινητοποιήσεις κατά της κατασκευής του φράγματος Σιβένς στη Νοτιοδυτική Γαλλία, όταν δολοφονήθηκε εν ψυχρώ, στις 26 Οκτώβρη του 2014, από τους χωροφύλακες που χρησιμοποίησαν βομβίδες αερίων, τις οποίες εκτόξευαν με όπλα ενάντια στους διαδηλωτές, στοχεύοντας τα σώματά τους. Οι χωροφύλακες αθώωθηκαν γι' αυτό τους το έγκλημα, όπως συμβαίνει πάντοτε με τους μπάτσους, όταν δολοφονούν διαδηλωτές «κατά την άσκηση των καθηκόντων τους». Ο Αρνό Μπελτράμ, ο «εθνικός ήρωας» που κατασκεύασαν τα γαλλικά μίντια, υπηρετούσε σ' αυτό ακριβώς το σώμα της Χωροφυλακής που σκότωσε τον Φρες. Γι' αυτό και το... δημοκρατικό γαλλικό κράτος έσπευσε να συλλάβει αυτόν που απλώς υπενθύμισε ότι δολοφονούν και οι μπάτσοι, όμως τα θύματά τους δεν κηρύσσονται «εθνικοί ήρωες» και οι θύτες δεν τιμωρούνται.

ΥΓ. Ο «ευαίσθητος διανοούμενος» Μιχάλης Μητσός, σε δισέλιδο στα «Νέα» με τίτλο «Η Γαλλία απέκτησε ήρωα», ανέφερε και το γεγονός της σύλληψης του Πουσιέ, σημειώνοντας ότι ο Ρεμί Φρες «σκοτώθηκε το 2014 σε ανταλλαγή πυρών με την αστυνομία!» Καμιά ανταλλαγή πυρών δεν υπήρξε. Οι διαδηλωτές ήταν άοπλοι, οι μπάτσοι πάνοπλοι και ο Φρες πυροβολήθηκε και δολοφονήθηκε εν ψυχρώ. Χρειάζοταν, όμως, το ψέμα της «ανταλλαγής πυρών», για να δικαιολογηθεί και η δολοφονία του Φρες και η σύλληψη του Πουσιέ.

Νέα θύελλα για τον Τραμπ

Το... καλλιτεχνικό της όνομα παραπέμπει σε θύελλα (στορμ). Η πορνοστάρ Στόρμι Ντάνιελς απειλεί να βάλει τον Τραμπ σε μια νέα θύελλα, που θα τον λαβώσει ακόμα περισσότερο (αν δεν τον αποτελειώσει). Την περασμένη Δευτέρα, εκατομμύρια Αμερικανοί συντόνισαν τους δέκτες τους στο CBS για να παρακολουθήσουν την Στέφανι Κλίφοντ (αυτό είναι το πραγματικό όνομα της Στόρμι Ντάνιελς) να διηγείται γαργαλιστικές λεπτομέρειες από τη «συνέντευση» της με τον Τραμπ στο δωμάτιο ενός πολυτελούς ξενοδοχείου στη λίμνη Τάχο, όπου ο Τραμπ είχε πάει για να πάρει μέρος σε τουρνουά γκολφ. Ο πρόεδρος αρνείται ότι είχε οποιαδήποτε σχέση με τη Ντάνιελς, ανακοίνωσε ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου. Η εκπομπή «60 λεπτά» με τη Στόρμι, όμως, σημείωσε ρεκόρ δεκαετίας σε θεαματικότητα.

Πού να 'ξερε η πορνοστάρ Στόρμι ότι ο εκατομμυριούχος στον οποίο προσέφερε τις «υπηρεσίες» της το μακρινό 2011 θα γινόταν πρόεδρος των ΗΠΑ επτά χρόνια αργότερα κι ότι η ίδια θα είχε την ευκαιρία της ζωής της. Όπως είπε στο CBS, το 2011 είχε έρθει σε συμφωνία με το περιοδικό «In Touch» προκειμένου να του πουλήσει την ιστορία με τον Τραμπ έναντι 15.000 δολαρίων. Την απείλησαν, λέει, και φοβήθηκε. Το 2016, πάντως, υπέγραψε «συμφωνία εμπιστευτικότητας» και τσέπωσε 130.000 δολάρια από τον δικηγόρο του Τραμπ Μάικλ Κοέν. Αυτό δεν το αμφισβητεί ούτε η πλευρά Τραμπ. Ο Κοέν λέει ότι το έκανε με δική του πρωτοβουλία και ότι έβαλε τα λεφτά από την τσέπη του. Φυσικά, δεν τον πιστεύει κανένας. Η Στόρμι έσπασε τη συμφωνία, η νομική φίρμα του Κοέν της έκανε αγωγή ζητώντας 20 εκατ. δολάρια, αλλά σιγά που θα κώλωνε κοτζάμ Στόρμι. Βγήκε στο CBS και «τα είπε όλα».

Δε χρειάζεται, βέβαια, να ψάξουμε για να βρούμε ποιοι είναι αυτοί που «ενθαρρύνουν» την πορνοστάρ, προσφέροντάς της όλες τις απαραίτητες διασφαλίσεις (δικηγόρους και λεφτά). Είναι οι ουκ ολίγοι πολιτικοί και επιχειρηματικοί αντίπαλοι του Τραμπ. Το ερώτημα είναι αν θα εμφανιστούν και άλλες Στόρμι στο μείντάνι. Γιατί, βέβαια, ο Τραμπ δεν περιορίστηκε στη «συνέντευση» στις όχθες της λίμνης Τάχο. Όπως κάθε καπιταλιστής του είδους του, με τέτοιες «συνεντεύσεις» κάλυπτε τον ελεύθερο χρόνο του. Αυτοί οι «άνθρωποι» δεν είναι σε θέση να αγαπήσουν και να δημιουργήσουν μια πραγματικά ανθρώπινη, συντροφική σχέση. Και το ακόμα πιο σημαντικό -για τον Τραμπ- ερώτημα είναι μέχρι πού θα το φτάσουν οι αντίπαλοί του. Λεφτά για να βουλώνει στόματα διαθέτει, όμως διαθέτουν και οι αντίπαλοί του.

Αίγυπτος

Εκλογές με αποχή ρεκόρ

Μπορεί ο Σίσι να εξόντωσε κάθε αντίπαλό του στην προεκλογική περίοδο που οδήγησε στις εκλογές-παρωδία και που κατά πάσα πιθανότητα θα τον στέψουν ξανά πρόεδρο της Αιγύπτου, με ποσοστό που θα το ζήτησε ακόμα και ο έκπτωτος δικτάτορας Χόσνι Μουμπάρακ, όμως η τεράστια αποχή από τις κάλπες φαντάζει δυσθεώρητο εμπόδιο για τη χούντα προκαλώντας πονοκέφαλο στα πολιτικά της επιτελεία. Δεν είναι αυτή καθαυτή η αποχή που προβληματίζει αλλά το τι εγκυμονεί και το τι θα προκύψει όταν ο κύκλος της απογοήτευσης του αιγυπτιακού λαού κλείσει και δώσει τη θέση του στους κοινωνικούς αγώνες.

Οι εκλογές ξεκίνησαν τη Δευτέρα 26 Μάρτη και διήρκεσαν τρεις μέρες. Στις εκλογές του 2014, όταν ο Σίσι δεν είχε ξεφτίσει ακόμα στα μάτια της «μεσαιάς τάξης», που τον έβλεπε σαν φορέα σταθερότητας και ησυχίας στην Αίγυπτο, ύστερα από τη λαϊκή εξέγερση που γκρέμισε τον Μουμπάρακ και τις μαζικές λαϊκές διαδηλώσεις ενάντια στον Μόρσι της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, η αποχή είχε φτάσει το 52,5%. Σε αυτές τις εκλογές αναμένεται ακόμα μεγαλύτερη. Την πρώτη μέρα των εκλογών, η αποχή στο Κάιρο ήταν μεγάλη, ενώ συνολικά μόλις το 13,5% των 60 εκατομμυρίων εγγεγραμμένων ψηφοφόρων πήγε να ψηφίσει! Στελέχη του καθεστώτος αιτιολόγησαν τη μεγάλη αποχή της πρώτης μέρας προβάλλοντας σαν επιχείρημα τη δυσκολία των γηραιότερων να μεταβούν στα 13.000 εκλογικά κέντρα της χώρας. Αλλά, σύμφωνα με ανεξάρτητους παρατηρητές, και η

νεολαία απέχει μαζικά από τις κάλπες. Αν λάβει κάποιος υπόψη ότι το 61% του πληθυσμού δεν ξεπερνά την ηλικία των 30 χρόνων, μπορεί εύκολα να δει τη φαιδρότητα της επίσημης προπαγάνδας.

Δημοσιογράφος του βρετανικού Guardian δήλωσε ότι σε όλα τα εκλογικά κέντρα που επισκέφτηκε οι ψηφοφόροι ψήφιζαν σε κοινή θέα, αφού δεν υπήρχαν εκλογικοί θάλαμοι. Παράλληλα, εκατοντάδες ψηφοφόροι παραδέχτηκαν ότι πληρώθηκαν από 3 έως 9 δολάρια προκειμένου να πάνε να ψηφίσουν. Σε δεκάδες υποβαθμισμένες εργατικές περιοχές, αξιωματούχοι της χούντας υποσχέθηκαν στους κατοίκους ότι αν πάνε να ψηφίσουν, το κράτος θα κατασκευάσει δίκτυα υποδομών κοινής ωφέλειας, όπως ηλεκτροδότησης και αποχέτευσης. Στην πόλη Μάσρα Ματρουχ, ομάδα επιχειρηματιών υποσχέθηκε στους κατοίκους ότι αν πάνε να ψηφίσουν θα κάνει κλήρωση προκειμένου να στείλει 500 από αυτούς για προσκύνημα στην Μέκκα με δική της έξοδα! Όλα τα κρατικά κανάλια υπενθύμιζαν συνεχώς στους τηλεθεατές ότι αν δεν πάνε να ψηφίσουν θα τους επιβληθεί πρόστιμο μέχρι και 28 δολάρια, ενώ σε δεκάδες πόλεις και χωριά η αστυνομία πήγαινε από σπίτι σε σπίτι προειδοποιώντας τους κατοίκους να πάνε να ψηφίσουν για να αποφύγουν το απειλούμενο πρόστιμο. Εκατοντάδες συνταξιούχοι και εργαζόμενοι στις κρατικές αερογραμμές της EgyptAir κατήγγειλαν ότι δέχτηκαν απειλές ότι αν δεν πάνε να ψηφίσουν, οι συντάξεις και οι μισθοί του Απριλίου θα κατα-

κρατηθούν. Παρά το γεγονός ότι σε πολλά εκλογικά κέντρα ο στρατός δελέαζε τον αιγυπτιακό λαό με πακέτα επισιτιστικής βοήθειας, προκειμένου να ψηφίσει στις εκλογές-παρωδία για την επανεκλογή του Σίσι, ο λαός αρνήθηκε να καταντήσει ζητιάνος γυρίζοντας την πλάτη στην αιγυπτιακή χούντα.

Ταυτόχρονα, το καθεστώς Σίσι έχει ξεπεράσει σε αμερικανοδουλεία όλους τους προκατόχους του. Τον περασμένο μήνα, ο πρώην υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης Τραμπ, Ρεξ Τίλερσον, δήλωσε ότι υπάρχει απόλυτη συμφωνία μεταξύ των ΗΠΑ και της αιγυπτιακής χούντας όσον αφορά το ζήτημα της τρομοκρατίας, αναφερόμενος στις ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ του αιγυπτιακού στρατού και ανταρτών στο Σινά, ενώ ο αντιπρόεδρος Πενς, κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στο Κάιρο τον περασμένο Γενάρη, δήλωσε ότι είναι ευγνώμων στον Σίσι για τη διακυβέρνησή του, ενώ οι δεσμοί μεταξύ των δυο χωρών είναι πιο ισχυροί από ποτέ.

Παρολαυτά, το αντάρτικο στο Σινά συνεχίζει να προκαλεί σοβαρό πονοκέφαλο στον Σίσι, λόγω της αδυναμίας του στρατού να το περιορίσει αποτελεσματικά και μακροχρόνια. Οι ένοπλες ομάδες που δρουν στην περιοχή έχουν σκοτώσει παραπάνω από 700 άμαχους και τουλάχιστον 1.000 αιγύπτιους μπάτσους και στρατιώτες. Ο στρατός από την πλευρά του ισχυρίζεται ότι έχει σκοτώσει τουλάχιστον 2.560 ενόπλους και έχει συλλάβει περισσότερους από 16.000, χαρακτηρίζοντάς τους σαν τρομοκράτες. Μέσα σ' αυτούς τσουβαλιάζονται και όσοι ασκούν απλά κρι-

τική στο καθεστώς.

Εκτός από πιστό μαντρόσκυλο των Αμερικάνων, ο Σίσι έχει αποδειχτεί και εξαιρετικός σύμμαχος των σιωνιστών, μιας και η θέση της Αιγύπτου αποτελεί σημαντικό παράγοντα για τη διαιώνιση της σιωνιστικής κυριαρχίας στην ευρύτερη περιοχή. Το καθεστώς αφήνει ανενόχλητο το Ισραήλ να επιχειρεί με κατασκοπευτικά drones στην περιοχή του και σαν αντάλλαγμα δέχεται στρατιωτική βοήθεια από τους σιωνιστές για την αντιμετώπιση των ενόπλων στο Σινά. Πριν από λίγες μέρες, το καθεστώς ανακοίνωσε ενεργειακή συμφωνία με το Ισραήλ ύψους πολλών δισ. δολαρίων.

Στο εσωτερικό, η χούντα κυβερνά με ωμή καταστολή και τρομοκρατία, ενώ εφαρμόζει το ένα μετά το άλλο τα αντιλαϊκά μέτρα που προβλέπονται στη συμφωνία που σύναψε με το ΔΝΤ για να πάρει δάνειο ύψους 12 δισ. δολαρίων, βυθίζοντας τον αιγυπτιακό λαό στην εξαθλίωση. Πριν λίγο καιρό, η χούντα προχώρησε στην παύση των επιδομάτων για τα βασικά είδη κατανάλωσης των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, ενώ οι τιμές σε πολλά εισαγόμενα είδη διατροφής έχουν αυξηθεί κατά 30%. Η συντριπτική πλειοψηφία των ανέργων είναι νέοι έως 30 χρόνων.

Εδώ και καιρό, λόγω της κρίσης που περνάει ο αιγυπτιακός καπιταλισμός, το «καρότο» της αιγυπτιακής χούντας έχει τελειώσει, και της έχει μείνει μόνο το «μαστίγιο» της καταστολής. Αυτή η κατάσταση κυφορεί νέους ταξικούς αγώνες, πιο αποφασιστικούς και πιο οργανωμένους.

Λεφτά για όπλα υπάρχουν!

Αφθονο ρέει το χρήμα για τις πολεμικές δαπάνες στις ΗΠΑ, μετά από την υπογραφή του προϋπολογισμού των 1.3 τρις. δολαρίων. Τα 700 δισεκατομμύρια (ποσοστό 54%) πάνε στο Πεντάγωνο για την κατασκευή, μεταξύ άλλων, 14 νέων πολεμικών πλοίων, 28 νέων ελικοπτέρων και 56 νέων μαχητικών F-35. Μπορεί αυτή η αύξηση της χρηματοδότησης (κατά 61 δισ. δολάρια από τα επίπεδα του 2017) να αποτελεί ρεκόρ ετήσιας αύξησης για την τελευταία δεκαεπταετία, σύμφωνα με την επιτροπή Αμυντικών Πιστώσεων της αμερικανικής Γερουσίας, όμως ο ρεπουμπλικανός πρόεδρος της Επιτροπής Ενόπλων Δυνάμεων της Βουλής των Αντιπροσώπων δήλωσε ότι τα χρήματα δεν είναι αρκετά (!) για τον εκσυγχρονισμό του στρατού, που «επιβραδύνθηκε» εξαιτίας των περικοπών των προηγούμενων ετών, είναι όμως το κατάλληλο ποσό γι' αυτόν τον χρόνο. Το

επόμενο έτος, το Πεντάγωνο αναμένεται να πάρει 716 δισ. δολάρια.

Στον αντίποδα της παραπάνω απόφασης, οι ΗΠΑ πετσόκοψαν κι άλλο τα χρή-

ματα που δίνουν στον ΟΗΕ, τα οποία προορίζονται για την οικονομική βοήθεια στην Παλαιστινιακή Αρχή. Από τα 365 εκατομμύρια που περίμενε να πάρει ο ΟΗΕ από τις ΗΠΑ, πήρε τελικά μόλις 65 (ούτε το ένα πέμπτο)! Τώρα, η κυβέρνηση Τραμπ αποφάσισε να πετσόκοψει κι άλλο αυτή τη βοήθεια και ανακοίνωσε ότι θα πληρώνει μόνο για τον καθαρισμό του νερού, τον εμβολιασμό των παιδιών και την οικονομική βοήθεια σε ορισμένα νοσοκομεία της κατεχόμενης Ανατολικής Ιερουσαλήμ.

Δεν περιμέναμε κάτι διαφορετικό από τους αμερικανούς ιμπεριαλιστές που αυτό το διάστημα εμφανίζονται ολοένα και πιο επιθετικοί στη διεθνή σκηνή. Τα αναφέρουμε απλά γιατί είναι χρήσιμα στην προπαγάνδα για το χαρακτήρα τόσο των ΗΠΑ όσο και της κυβέρνησης Τραμπ, που ορισμένοι αφελείς ίσως πίστεψαν ότι θα αλλάξει τα πράγματα προς το καλύτερο.

Φασιστικός «εξευγενισμός» και μεγαλειώδης αντίσταση

Το τελευταίο τηλεφώνημα, που έγινε μετά από 104 μέρες πολιορκίας της Σουρ, ήταν με έξι νεαρούς μαχητές. Ήταν αυτοί που είχαν επιζήσει από τους εκατοντάδες που πολέμησαν εκεί. Οι μαχητές είχαν απομείνει με ένα μόνο όπλο, αλλά δε δέχτηκαν να παραθωθούν, παρά το γεγονός ότι ήταν περικυκλωμένοι από τον πάνοπλο τουρκικό στρατό. Δυο ώρες μετά, η επικοινωνία διακόπηκε. Με αυτά τα λόγια, ένας κούρδος ομιλητής περιέγραψε την αντίσταση στην πόλη Σουρ, κατά τη συζήτηση που ακολούθησε την προβολή του πραγματικά καθηλωτικού ντοκιμαντέρ του Ζανά Κιμπάρ και της Χικράν Ουρούν, που έγινε την περασμένη Δευτέρα στον κινηματογράφο «Αλκυονίδες» από τις εκδόσεις «Εκτός των Τειχών».

Το ντοκιμαντέρ με τον τίτλο «Sûr: Ax û Welat»/ «Όπου γης και πατρίς» ήταν επόμενο να απαγορευτεί στην Τουρκία. Και μόνο το άκουσμα της λέξης Σουρ ήταν αρκετό για να απειλήσουν οι κρατούντες με σύλληψη τους ιδιοκτήτες των κινηματογραφικών αιθουσών αν τολμούσαν να το προβάλουν. Οι σκηνοθέτες δε ζήτησαν την άδεια των τουρκικών αρχών. Εσπασαν την απαγόρευση για πρώτη φορά στην Ελλάδα, όπου η ταινία παίχτηκε ήδη στα Γιάννινα, τη Θεσσαλονίκη και την Ξάνθη, πριν παιχτεί στην Αθήνα.

Αν και το ντοκιμαντέρ δε δείχνει παρά ένα μικρό μέρος της θηριωδίας που διαδραματίστηκε το 2015-2016 στην επαρχία του Ντιγιάρμπακιρ, όπου επικρατεί πληθυσμιακά το κουρδικό στοιχείο, με τις μάχες να έχουν μεταφερθεί από τα βουνά στις πόλεις, όπως το Ντιγιάρμπακιρ, η Τσιζρέ, η Σιλόπη και η Σουρ, ωστόσο απεικονίζει πιστά κατά γενική ομολογία (ατόμων που έζησαν σ' αυτές τις περιοχές) αυτή τη θηριωδία στο τουρκικό Κουρδιστάν με τους πάνω από τρεις χιλιάδες νεκρούς (μεταξύ των οποίων

εκατοντάδες παιδιά κάτω των 10 χρόνων).

Μέχρι σήμερα, στη Σουρ μιλούσαν μόνο τα τανκς και οι σφαίρες του τουρκικού στρατού. Στην ταινία μίλησαν οι μανάδες των νεκρών (όπως μιας 16χρονης μαθήτριας που σκοτώθηκε από ελεύθερο σκοπευτή λίγο καιρό πριν δώσει εξετάσεις για το πανεπιστήμιο), όχι μόνο με πίκρα αλλά και με διάθεση για αντίσταση. Πολλές από αυτές δε δέχτηκαν να φύγουν από την πόλη και να παραδώσουν τα σπίτια τους στο κρατικό πρόγραμμα «κοινωνικής στέγασης», χωρίς όμως και να μπορέσουν να τα σώσουν, αφού με διάφορα τερτίπια το κράτος τους τα παίρνει με τη βία.

Θα ήταν μέγα λάθος να αφήσουμε να ενταχτεί η θηριωδία του τουρκικού φασιστικού στρατού στην ελληνική εθνικιστική υστερία που χρησιμοποιεί αυτές τις θηριωδίες για τους δικούς της προπαγανδιστικούς σκοπούς. Ευτυχώς, ούτε οι σκηνοθέτες ούτε οι διοργανωτές έπεσαν σ' αυτή την παγίδα.

Η ισοπεδωμένη πλέον Σουρ (10 από τις 12 γειτονιές της δεν υπάρχουν πια), την οποία ο πρώην πρωθυπουργός της Τουρκίας Αχμέτ Νταβούτ-γλου ήθελε να μετατρέψει σε «Τολέδο» της Τουρκίας, προκειμένου να την «εξευγενίσει» (βλέπετε είχε μπει στη λίστα των πόλεων της Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO, οπότε δεν μπορούσε να την αφανίσει όπως θα επιθυμού-

σε), δεν είναι ένα ακόμα μνημείο τουρκικής βαρβαρότητας, αλλά μνημείο φασιστικής βαρβαρότητας όπως όλα αυτά που έχουν αφήσει οι ανά τη γη φασίστες, είτε στη Γκουέρνικα (όπως σωστά ειπώθηκε στη συζήτηση), είτε στην Παλαιστίνη, το Ιράκ ή τη Συρία.

Η σφαγή των Κούρδων στο Ντιγιάρμπακιρ έγινε με την σιωπηρή στήριξη της «διεθνούς κοινότητας», παρά τις καταγγελίες ακόμα και της αμερικάνικης ΜΚΟ Human Rights Watch (με διασυνδέσεις με το αμερικάνικο πολιτικό κατεστημένο) και της Διεθνούς Αμνηστίας. Η νατοϊκή «αγκαλιά» χωράει το τούρκικο φασιστικό καθεστώς, με το οποίο έχουν άψογα συνεργαστεί όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις, από την εποχή που ο Πάγκαλος έδωσε τον Οτζαλάν στην Τουρκία μέχρι σήμερα, πριν ξεκινήσει η εθνικιστική κόντρα που βρίσκεται στο αποκορύφωμά της. Θυμηθείτε τους εννέα αγωνιστές και αγωνίστριες που συνελήφθησαν στις 27 Νοέμβρη του 2017, λίγο πριν προσγειωθεί στην Αθήνα το αεροπλάνο με τον Ερντογάν. Ήταν ένα «δωράκι» προς τον «σουλτάνο», που πιστοποιούσε την αγαστή συνεργασία ανάμεσα στις «αντιτρομοκρατικές» υπηρεσίες των δύο χωρών. Βέβαια, τα αιτήματα έκδοσης απορρίπτονται από τα ελληνικά δικαστήρια (ήδη έχουν απορριφθεί για τρεις από αυτούς), αφού τα «στοιχεία» παραήταν χοντροκομμένα (για παράδειγμα, η Χαζάλ Σεκέρ κατηγορούνταν για «συγκρότηση και διοίκηση

τρομοκρατικής οργάνωσης» από τότε που ήταν 10 ετών)! Όμως οι αγωνιστές παραμένουν στη φυλακή, καθώς εκκρεμεί σε βάρος τους η σκευωρία που σκάρωσε η ελληνική Αντιτρομοκρατική.

Η ιστορία των μειονοτήτων, η αποδοχή της ελεύθερης βούλησης των περιοχών όπου πλειοψηφούν οι άλλες εθνότητες (μέχρι κρατικού αποχωρισμού), ο σεβασμός των δικαιωμάτων των μεταναστών και η διεθνιστική αλληλεγγύη στους λαούς που αγωνίζονται δε χωράνε στα ξενόδουλα καθεστώτα, ούτε στους «εθνικισταράδες» που ορισμένες φορές το παίζουν ψευτο-αντιιμπεριαλιστές (αλλά συνήθως είναι οι πρώτοι που σκύβουν τη μέση στους ξένους «προστάτες», όπως έκαναν όλες οι ελληνικές μοναρχοφασιστικές κυβερνήσεις μετά την ήττα του δεύτερου αντάρτικου). Όλα αυτά ήταν και θα ξαναγίνουν προμετωπίδα της επαναστατικής πολιτικής σε κομμουνιστική βάση, που εξακολουθεί να αποτελεί τη μόνη ρεαλιστική απάντηση των εργατικών τάξεων και των λαών, στην καπιταλιστική βαρβαρότητα που βιώνουμε σήμερα.

ΥΓ. Ο υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ Τζέιμς Μάτις βλέπει άλλη πραγματικότητα από αυτή που περιγράφουμε παραπάνω. Γι' αυτό και αφού έσπευσε να χαρακτηρίσει την Τουρκία σύμμαχο χώρα στα πλαίσια του ΝΑΤΟ, δικαιολόγησε την τουρκική εισβολή κατά των Κούρδων, υποστηρίζοντας ότι το ΡΚΚ είναι «τρομοκρατική οργάνωση» που έχει σκοτώσει πολλούς «αθώους Τούρκους»! Γι' αυτό και συμπλήρωσε ότι η ύπαρξη δυνάμεων του ΡΚΚ στο Ιράκ, κοντά στα σύνορα με την Τουρκία, αποτελεί απειλή για την τελευταία. Δεν περιμέναμε κάτι διαφορετικό από τους Αμερικάνους που ισοπέδωσαν ολόκληρες χώρες (Ιράκ, Αφγανιστάν κ.ά.). Στους... κατσαπλιάδες Κούρδους θα κώλωναν;

Οχτώ μήνες φυλάκιση στην Αχέντ

Σε οχτώ μήνες φυλάκιση καταδικάστηκε από ισραηλινό δικαστήριο η 17χρονη Αχέντ Ταμίμι. Η ποινή συμφωνήθηκε με την εισαγγελία, προκειμένου η Ταμίμι να αποφύγει τα χειρότερα. Οχτώ μήνες φυλάκιση μιας ανήλικης Παλαιστίνιας επειδή τόλμησε να χαστουκίσει δυο ισραηλινούς στρατιώτες που μόλις είχαν πυροβολήσει, μπροστά στα μάτια της, με πλαστική σφαίρα στο κεφάλι τον 16χρονο ξάδερφό της.

Υπενθυμίζουμε ότι στις 10 Μάη αποφυλακίζεται ο σιωνιστής δολοφόνος Ελόρ Αζάρια, που τον Μάρτη του 2016 είχε εκτελέσει εν ψυχρώ με μια σφαίρα στο κεφάλι παλαιστίνιό νέο που κειτόταν αναίσθητος στο έδαφος, στη Χεβρόνα της Δυτικής Οχθης. Η ποινή που τελικά θα εκτίσει ο Αζάρια δεν ξεπερνάει τους 9 μήνες.

Η σύγκριση μας δίνει ένα ακόμα μέτρο της βάρβαρης κατοχής της Παλαιστίνης: οχτώ μήνες για ένα χαστούκι - εννιά μήνες για μια σφαίρα στο κεφάλι. Εξαρτάται από την εθνικότητα του δράστη.

Ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση

Και το όνομα αυτού Τζον Μπόλτον! Αυτόν διόρισε ο Τραμπ ως σύμβουλο Εθνικής Ασφαλείας των ΗΠΑ. Είναι ο τρίτος κατά σειρά μέσα σε ένα χρόνο, καθώς ο πρώτος (Μάικλ Φλιν) αποπέμφθηκε εξαιτίας των αμφιλεγόμενων σχέσεων που κατηγορήθηκε ότι διαιτηρούσε με ρώσους αξιωματούχους, ενώ ο δεύτερος (Μακ Μάστερ) φημολογούνταν ότι αναζητούσε τρόπο να αποχωρήσει από την κυβέρνηση Τραμπ. Ο Μπόλτον είναι «ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση», αν αναλογιστούμε τον ακροδεξιό χαρακτήρα της κυβέρνησης Τραμπ. Όχι ότι οι προκάτοχοί του ήταν... αριστεροί, αλλά ο Τραμπ δεν κολλάει καν στα προσχήματα. Ετσι, ο κυνικός Μπόλτον, που διετέλεσε πρεσβευτής των ΗΠΑ στον ΟΗΕ επί κυβέρνησης Μπους του νεότερου, όντας το «πουλέν» του Ντικ Τσένι, θα είναι ό,τι πρέπει για να εκφράσει τις θέσεις της νέας κυβέρνησης η οποία έχει πάρει την απόφαση να το παίξει πιο επιθετική. Έχει κι αυτή βέβαια τα όριά της (θυμηθείτε την πρόσφατη κωλοτούμπα που έκανε στο θέμα της επιβολής δασμών στον χάλυβα και το αλουμίνιο, εξαίρωντας τον Καναδά και την ΕΕ), αλλά όπως και να το κάνουμε, το ακροδεξιό ίματζ παραμένει. Ας θυμηθούμε ορισμένα από τα... προτερήματά του.

Φιλοσιωνιστής όσο δεν πάει άλλο, ο Μπόλτον κατηγορήσε μέχρι και τον Ομπάμα για την κόντρα που είχε με το Ισραήλ σχετικά με τους παράνομους εποικισμούς. Η κόντρα ήταν για το θεαθήναι, αφού δεν επηρέασε ουσιαστικά τις σχέσεις των ΗΠΑ με το Ισραήλ (και το παραδάκι που του δίνουν, βεβαίως, βεβαίως), όμως παραήταν μεγάλη για τον Μπόλτον που έσπευσε να κατηγορήσει τον Ομπάμα ότι «μαχαίρωσε» το Ισραήλ! Οσον αφορά το Ιράν, ο Μπόλτον ήταν υπέρμαχος του βομβαρδισμού του, ενώ για την Βόρεια Κορέα υποστήριζε ότι ένα «προληπτικό χτύπημα» θα έβαζε τέλος στην έλλειψη πληροφόρησης ως προς την πυρηνική της ικανότητα! Να μην περιμένουν οι ΗΠΑ μέχρι την τελευταία στιγμή για να βομβαρδίσουν! Το καλό το παλικάρι πριν πεινάσει μαγειρεύει.

Το 1994, ο Μπόλτον είχε δηλώσει το αμίμητο, ότι δεν υπάρχει ΟΗΕ αλλά μια διεθνής κοινότητα που περιστάσιακά μπορεί να καθοδηγηθεί από τη μεγαλύτερη δύναμη στον πλανήτη (μαντέψτε ποια, δε σας λέμε)! Υπέρμαχος του πολέμου στο Ιράκ, δε μάσησε ποτέ τα λόγια του, ακόμα κι όταν αποκαλύφθηκε ότι τα περιβόητα «όπλα μαζικής καταστροφής» του Σαντάμ ήταν μία μπαρούφα που χρησιμοποιήθηκε για προπαγανδιστικό ατού της κυβέρνησης Μπους, προκειμένου να δικαιολογήσει την αμερικάνικη εισβολή. Και φυσικά, είναι έτοιμος για σκληρές απαντήσεις στη Ρωσία, χαρακτηρίζοντας μάλιστα την υποτιθέμενη προσπάθεια ανάμιξης της στις αμερικάνικες εκλογές σαν «πράξη πολέμου» και σπληντεύνοντας τη διάψευση Πούτιν για την ανάμιξη αυτή ως «ψέμα με το κάλυμμα της καγκεμπίτικης εκπαίδευσης»!

Ο τύπος δεν παίζεται και θα έχουν να δουν τα ματάκια μας πολύ ωραίες εικόνες το επόμενο διάστημα. Το πράγμα θα ήταν γελοίο, αν η οικονομική κρίση και ο ιμπεριαλισμός δε γεννούσαν την ανάγκη ξαναμοιράσματος των αγορών και των σφαιρών επιρροής.

Σύρος πρόσφυγας αυτοπυρπολήθηκε στη Μόρια της Λέσβου. Το περιστατικό συνέβη την προηγούμενη βδομάδα, λίγο αφού έφυγε, μετά από προγραμματισμένη επίσκεψη στο νησί, ο νέος υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής Δημήτρης Βίτσας.

Πώς φτάνει ένας άνθρωπος που έχει επιζήσει ενός πολέμου και ενός παράνομου ταξιδιού από τη Συρία έως την Ελλάδα να αυτοπυρπολείται μέσα στον προσφυγικό καταυλισμό; Γιατί να επιλέξει αυτόν τον τρόπο; Γνωρίζει πολύ καλά ότι μπορεί να του στοιχίσει ακόμα και τη ζωή του ή να τον τραυματίσει σοβαρά. Αρα γιατί το κάνει;

Από το ρεπορτάζ προκύπτουν τα εξής.

Πρώτον, δεν πρόκειται για «μεμονωμένο περιστατικό». Αποτελεί πολύ συχνό φαινόμε-

Σημείο μηδέν

νο, ειδικά στο συγκεκριμένο νησί, και σημαντικό ρόλο παίζουν οι γενικότερες συνθήκες διαβίωσης καθώς κι ένα σύνολο άλλων παραγόντων, που υφίστανται ως αποτέλεσμα της σκληρής αντι-προσφυγικής πολιτικής της ΕΕ.

Δεύτερον, αφορμή για τέτοιου είδους πράξεις είναι σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα οι απορριπτικές αποφάσεις που εκδίδονται σωρηδόν από τα παραρτήματα της Υπηρεσίας Ασύλου (Αυτοτελή Κλιμάκια Ασύλου) των Κέντρων Υποδοχής και Ταυτοποίησης (ΚΥΤ) και αφορούν τα κατατεθειμένα αιτήματα

ασύλου των προσφύγων. Για την ακρίβεια αφορούν τα αιτήματα ασύλου στο σκέλος του παραδεκτού τους. Δηλαδή, στο κατά πόσον «δικαιούται» ο κάθε πρόσφυγας να υποβάλει ένα αίτημα για διεθνή προστασία στην Ελλάδα και κατά πόσο η Ελλάδα είναι η αρμόδια χώρα για να το εξετάσει ή μπορεί να το παραπέμψει π.χ. σε τρίτο κράτος.

Στην πλειονότητα των περιπτώσεων, η σκληρή αντι-προσφυγική πολιτική της ΕΕ επιβάλλει να απορρίπτονται χωρίς δεύτερη σκέψη τα αιτήματα διεθνούς προστασίας ως προς το παραδεκτό τους. Η αισχροή αυτή τακτική, που στην πράξη αποτελεί επαναπρώθηση των προσφύγων εκτός Ελλάδας, αφορά κυρίως το «παιχνίδι» της ΕΕ (όπως ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

στο ψαχνό

Ο εθνικισμός ως όπιο

Ηχούν πραγματικά τα τύμπανα του πολέμου στη γειτονιά μας; Βρισκόμαστε όντως υπό πολεμική απειλή από την πλευρά της Τουρκίας;

Λάθος ερωτήματα, στα οποία δίνονται λάθος απαντήσεις. Το ερώτημα που πρέπει να μπει πριν από οτιδήποτε άλλο, είναι ποιος ο χαρακτήρας της ενδεχόμενης πολεμικής απειλής, ποια είναι η πολιτική που ακολουθούν τα μέρη που φέρονται να βρίσκονται στα πρόθυρα μιας ενδεχόμενης πολεμικής σύρραξης.

Στον αστικό εθνικιστικό λόγο, όμως, αυτό το ερώτημα δεν έχει καμιά θέση. Χώρος υπάρχει μόνο για τον εθνικιστικό μανιχαϊσμό: «εμείς» (οι φιλειρηνικοί, οι αμυνόμενοι) και «οι Τούρκοι» (οι φιλοπόλεμοι, οι επεκτατιστές, οι επιτιθέμενοι).

Την προηγούμενη φορά, πάντως, που υπήρξε πολεμική εμπλοκή, το 1974 στην Κύπρο, ήταν η ελληνική πλευρά που «ήρξατο χειρών αδικών», με το πραξικόπημα της χούντας στο νησί, που έδωσε την αφορμή για την τουρκική εισβολή. Και την αμέσως προηγούμενη φορά, που υπήρξε πραγματικός πόλεμος (και όχι αψιμαχίες), με χιλιάδες νεκρούς, καταστροφές και προσφυγιά, ήταν ο ελληνικός στρατός που εισέβαλε στη Μικρασία, ενεργώντας ως προφυλακή των αγγλογάλλων ιμπεριαλιστών που ήθελαν να καταπνίξουν την τουρκική αστικοδημοκρατική επανάσταση. Όσα ακολούθησαν είναι γνωστά. Η «μεγάλη ιδέα» πνίγηκε στο αίμα και στην προσφυγιά, πράγμα που φροντίζουν να θυμίζουν -με ιταμό εθνικιστικό ύφος- οι σημερινοί τούρκοι πολιτικοί, από τον Ερντογάν μέχρι τον Κιλντζαρόγλου και τον Μπαχτσελί.

Σε όλες τις περιπτώσεις, η ανάμιξη των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων ήταν ενεργή. Και οι συμφωνίες που υπογράφονταν έφεραν τη σφραγίδα τους. Οι λαοί, ιδιαίτερα ο ελληνικός λαός, χρησιμοποιούνταν ως κρέας για τα κανόνια τους. Όσο για την ελληνική αστική τάξη, έβρισκε πάντοτε μια στοργική ιμπεριαλιστική αγκαλιά, ακόμα κι όταν συντρίβονταν τα μεγαλοϊδεάτικα σχέδιά της για την «Ελλάδα των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών».

Η Ιστορία δεν επαναλαμβάνεται, βέβαια, αλλά πρέπει να αντιληφθούμε ότι βρισκόμαστε σε μια φάση «κόντρας» ανάμεσα στην Τουρκία και τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Δύσης. Η Τουρκία, μια σημαντική περιφερειακή δύναμη (οικονομικά, πληθυσμιακά, γεωγραφικά, στρατιωτικά) διεκδικεί αυτά που θεωρεί ότι «δικαιούται». Στα νότια σύνορά της καταρχάς (περιοχές των Κούρδων της Συρίας και του Ιράκ), αλλά και στον ενδεχόμενο υποθαλάσσιο πλούτο της Μεσογείου, όπου μέχρι στιγμής την έχουν αφήσει απέξω (η τετραμερής Ισραήλ-Αιγύπτου-Ελλάδας-Κύπρου αποτελεί μια εξορισμού αντι-τουρκική συμμαχία).

Οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις χρησιμοποιούν και πάλι την Ελλάδα ως πiónι στη σκακιέρα τους. Και η ελληνική αστική τάξη παίζει ευχαρίστως αυτόν τον ρόλο, φιλοδοξώντας να γίνει «βαλκανιάρχης» των ιμπεριαλιστών.

Για την Τουρκία ισχύει το «too big to fail». Είναι πολύ σημαντική για να την χάσει η Δύση. Αργά ή γρήγορα θα τα «βρουν», όπως έχει γίνει και άλλες φορές. Και τότε θ' ακούσουμε ξανά τα εθνικά μυξοκλάματα για τους «εταίρους και συμμάχους» που «μας εγκατέλειψαν».

Επιστρέφοντας στα αρχικά ψευδο-ερωτήματα, μπορούμε να δώσουμε τις απαντήσεις. Δεν υπάρχει τίποτα το εθνικό σ' αυτή τη διαμάχη, υπάρχει μόνο ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας, αποφασιστικά ενταγμένων στην ιμπεριαλιστική πολιτική. Απάντηση: ανεξάρτητη ταξική πολιτική, κόντρα στο «εθνικό μέτωπο».

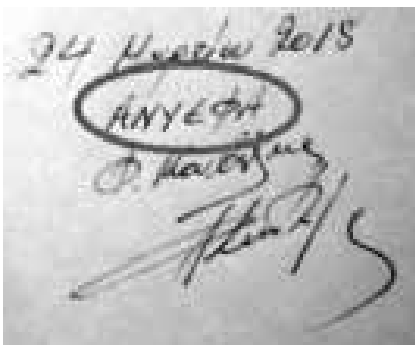
KONTRES

Αγιατολάχ

Η Ελλάδα είναι μια σύγχρονη αστική δημοκρατία, δυτικού τύπου, στην οποία «κυβερνά» ο ορθός λόγος, όπως εκφράστηκε από τους κλασικούς του Διαφωτισμού. Μια ακόμα απόδειξη πήραμε στις 25 του Μάρτη, με τη δήλωση που έκανε ο μέγας τελετάρχης της στρατιωτικής παρέλασης, υπουργός Εθνικής Αμυνας Πάνος Καμμένος, η οποία κορυφώθηκε ως εξής (σύντροφοι διορθωτές, μην αλλάξετε τα κεφαλαία, είναι του πρωτότυπου, όπως αναρτήθηκε στην επίσημη ιστοσελίδα του ΥΕΘΑ): «Με Προστάτιδα την Υπέρμαχο Στρατηγό και τους Προστάτες Αγίους των Ενόπλων Δυνάμεων, με την υψηλή ηθική προετοιμασία του στρατεύματος, τον επαγγελματισμό, την εκπαίδευση και τα μέσα, οι ελληνικές Ενοπλες Δυνάμεις είναι έτοιμες να διασφαλίσουν την ειρήνη, αλλά και να νικήσουν όποιον τολμήσει να προκαλέσει».

ΥΓ1. Μπροστά στα παραπάνω η αναφορά από τον μέγα τελετάρχη στην «ημέρα της Εθνικής Παλιγγενεσίας» υπήρξε απλώς πταίσμα.

ΥΓ2. Τα σαρδάμ του Τσίπρα που δυο φορές απεκάλεσε τα «ηρωικά Ψαρά» «ειρωνικά Ψαρά» δεν είναι τίποτα μπροστά στο... γραπτό σαρδάμ του κυρ-Φώτη του Κουβέλη, που ακόμα να συνηθίσει το κυβερνητικό του πόστο και αντί για ΑΝΥΕ-ΘΑ υπογράφει ως ΑΝΥΕΦΑ. Ιδού η φωτογραφία και το σχόλιο από την ιστοσελίδα <https://indexanthi.gr>:

«Νέα αρχικά που δεν γνωρίζουμε;

Ζαλίστηκε το θήτα, έπεσε κι έγινε φι;

Ζαλίστηκε ο ίδιος;

Κάθε εξήγηση δεκτή...».

Περί «φερόμενων»

Επισημώς, η κυβέρνηση μιλά για «φερόμενους ως εμπλεκόμενους» στο σκάνδαλο Novartis. «Δεν υπάρχει κατηγορία, υπάρχουν μόνο καταθέσεις μαρτύρων», σκίζει τα ρούχα του ο επί της Δικαιοσύνης Κοντολής. Ο κυρ-Αλέκος ο Φλαμπουράρης, όμως, δε δεσμεύεται από τέτοιες... τυπικότητες, «τεκμήριο αθωότητας» και άλλα τέτοια... αστικά. «Στο Μέγαρο Μαξίμου σήμερα δεν υπάρχουν σκοτεινά δωμάτια και τροχήλατες βαλίτσες, όταν μάλιστα σ' αυτή τη μικρή χώρα όλα μαθαίνονται εν τέλει, και ο κόσμος το γνωρίζει καλά ότι εμείς δεν είμαστε ίδιοι με τους προηγούμενους», λέει με νόημα στην αγαπημένη του ΕφΣυν. Τ' άκουσες, Σαμαρά; Εσένα αφορούν οι τροχήλατες βαλίτσες.

Μπιζνες

Κοινή δήλωση ετοιμάζουν οι δήμαρχοι του Βορείου Αιγαίου και οι δήμαρχοι των απέναντι τουρκικών πόλεων. Στη δήλωση θα τονίζονται τα εξής: «Το Αιγαίο είναι μια θάλασσα ειρήνης ασφάλειας και συνεργασίας. Οι διεθνείς συμφωνίες και το διεθνές δίκαιο είναι το στέρεο έδαφος για την ειρηνική συνύπαρξη και τη φιλία των λαών μας. Οι τοπικές μας κοινωνίες επιθυμούν την ειρηνική συμβίωση και την εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας. Αντιμετωπίζοντας ίδιες προκλήσεις αλλά και προβλήματα επιδιώκουμε κοινές δράσεις που ωφελούν τους συμπολίτες μας. Θα συνεχίσουμε να αναζητούμε την αμοιβαία επωφελή συνεργασία σε πολιτιστικό, κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο».

Η τουριστική σεζόν αρχίζει και οι καπιταλιστές του τουρισμού δε θέλουν κλίμα που θα διώχνει τους τουρίστες. Κι αυτό αφορά περισσότερο τους καπιταλιστές των τουρκικών παραλιών που μέσω των δημάρχων τους

στέλνουν ένα μήνυμα στον Ερντογάν, να χαμηλώσει τους τόνους της εθνικιστικής ρητορικής. Αλλά και στον Κιλντζαρόγλου του κεμαλικού CHP, που είναι το πρώτο κόμμα στις μεγάλες τουρκικές πόλεις της ζώνης του Αιγαίου.

Περί κωλοτούμπας

Μπουμπούκος, επιστολή προς Μ. Κοττάκη, δημοσιεύτηκε στη «δημοκρατία»: «Όμως, προς ενημέρωσή σας, εγώ πριν

Διαφάνεια!

Όπως γράφουν τα παπαγαλάκια του Μαξίμου, τώρα που ξανάνοιξε η κουβέντα για τη συνταγματική αναθεώρηση, αναμένεται ο Τσίπρας να συγκεκριμενοποιήσει και να καταθέσει την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, κεντρική θέση στην οποία θα κατέχει η **ενίσχυση της διαφάνειας του κράτους, με έμφαση στην πρόσβαση των πολιτών στα δημόσια έγγραφα!**

Τονίζουμε αυτό ειδικά το σημείο, γιατί ως εφημερίδα έχουμε άφθονη εμπειρία για το πώς αντιλαμβάνεται ο ΣΥΡΙΖΑ τη διαφάνεια. Ζητήσαμε κάποια στοιχεία από την ΑΑΔΕ, αρνήθηκε να μας τα δώσει, ζητήσαμε και πήραμε εισαγγελική παραγγελία, ανάγκασαν τον εισαγγελέα να ανακαλέσει την παραγγελία του! Ζητήσαμε κάτι τυπικά στοιχεία από τον ΕΦΚΑ και την υπόθεση χειρίστηκε προσωπικά ο πρώην διοικητής του, ο οποίος λίγο πριν αποπεμφθεί (για άλλους λόγους) από τον Πετρόπουλο, είχε διατάξει τις υπηρεσίες να μη μας δώσουν τα στοιχεία. Ετσι αντιλαμβάνεται ο ΣΥΡΙΖΑ τη διαφάνεια και την πρόσβαση των πολιτών στα δημόσια έγγραφα. Χρόνια τώρα κάνουμε ρεπορτάζ και ζητούμε πρόσβαση σε δημόσια έγγραφα. Τόσα εμπόδια που βρίσκουμε από τον μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ δεν είχαμε βρει από τους μηχανισμούς των προηγούμενων κυβερνήσεων.

καν ξεσπάσει η σκευωρία, όταν τα κυβερνητικά παπαγαλάκια τη διέρρεαν, έσπευσα αμέσως στον Κυριάκο Μητσοτάκη και του έθεσα υπόψιν την παραίτησή μου. Αυτή άλλωστε είναι πάντα στη διάθεσή του, καθώς αυτός με διόρισε Αντιπρόεδρο της ΝΔ. Ο Πρόεδρος λοιπόν δεν συζήτησε καν αυτό το ενδεχόμενο στηρίζοντάς με εμπράκτως και σταθερά».

Μπουμπούκος, συνέντευξη στα «Νέα», τρεις μέρες αργότερα: «Δεν υπάρχει κανένα θέμα παραίτησής μου. Ούτε και υπήρξε ποτέ. Αυτό που ανέφερα είναι η πάγια θέση όλων των στελεχών της ΝΔ ότι η παραίτησή μας είναι πάντα στη διάθεση του προέδρου Κυριάκου Μητσοτάκη».

Η κωλοτούμπα είναι προφανέστατη. Το κίνητρο ψάχνουμε. 'Η ο Μπουμπούκος φοβάται ότι ο Κούλης μπορεί να κάνει δεκτή την παραίτηση που ο ίδιος δήλωσε ότι υπέβαλε ή ο Κούλης του είπε να το μαζέψει, για να μη φαίνεται ότι η παραίτηση έχει υποβληθεί και είναι ο Κούλης αυτός που δεν την αποδέχτηκε, οπότε ο Μπουμπούκος θα φαίνεται σαν πολιτικός της ευθύνης και ο Κούλης σαν πολιτικός που τρέμει να αναλάβει ευθύνες.

Δούλεμα ή ομολογία;

«Για εμάς, όπως καταλαβαίνετε, είναι η πρώτηστη προτεραιότητα τα Συνέδρια για την Παραγωγική Ανασυγκρότηση, καθώς γίνονται σε μια περίοδο που κάνουμε τα τελευταία βήματα για την έξοδο από το καθεστώς του μνημονίου. Και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο έχουν πάρα πολύ μεγάλη σημασία, καθώς πάνω στα Παραγωγικά Συνέδρια θα αποφασιστεί ο κύριος σχεδιασμός μας για τη δημιουργία ενός νέου παραγωγικού μοντέλου. Καταλαβαίνετε ότι πρόκειται για μια από τις κύριες προτεραιότητες της κυβέρνησης, ειδικά τώρα που, ξέρετε, στις 27 Απριλίου πρέπει να καταθέσουμε στους δανειστές μας και το σχέδιο, το στρατηγικό αναπτυξιακό σχέδιο για τη χώρα, το οποίο επί της ουσίας θα περιγράφει τους βασικούς πολιτικούς στόχους για την οικονομική πολιτική και την αναπτυξιακή πολιτική για τα επόμενα χρόνια». Τζανακόπουλος έφα (συνέντευξη στον Ρ/Σ «ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»).

Οτι προσπαθούν να δουλέψουν τον ελληνικό λαό είναι σίγουρο. Αυτές οι φιέστες που τις ονομάζουν αναπτυξιακά συνέδρια είναι απλώς ευκαιρίες προβολής του Τσίπρα και ανάπτυξης των «κονέ» των υπουργών με ντόπιους καπιταλιστές και άλλους «διαμορφωτές της κοινής γνώμης». Τον ψηφοθηρικό και ρουσφετολογικό μηχανισμό τους προσπαθούν να ενισχύσουν. Πρακτικά δεν έχουν καμιά σημασία οι φλυαρίες που εκφέρονται από το βήμα αυτών των συνεδρίων. Από την άλλη, η παπάρα του Τζανακόπουλου μπορεί να εκληφθεί και ως ομολογία του ότι το μεταμνημόνιο δε φτάνει στην Αθήνα αλλά στις Βρυξέλλες. Εκτός αν υπάρχουν αφελείς που θα πιστέψουν ότι τα «αναπτυξιακά συνέδρια» αποτελούν τη βάση του «ολιστικού σχεδίου αναπτυξιακής στρατηγικής», που θα παρουσιάσει ο Τσακαλώτος στους ιμπεριαλιστές δανειστές και ότι αυτοί θα σηκωθούν όρθιοι και θα χειροκροτήσουν. Δηλαδή, οι ιμπεριαλιστές θα αποδεχτούν ως μεταμνημόνιο τα... αναπτυξιακά συνέδρια.

Παλιά του τέχνη κόσκινο

«Αποκάλυψη-βόμβα» έκανε ο Σταύρος Θεοδωράκης σε τηλεοπτική του συνέντευξη. Ο Ερντογάν, είπε, ζήτησε από τον Ζόραν Ζάεφ αεροπορική βάση στα Σκόπια ως αντάλλαγμα της στήριξης και της βοήθειας που η Τουρκία προσφέρει στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. «Θα επιτρέψουμε να έχουμε και στα βόρεια σύνορά μας τουρκική βάση τόσο κοντά στην Θεσσαλονίκη» κατέληξε ο Θεοδωράκης, ανεβάζοντας την... εθνική αγωνία στα ύψη. Τη δουλειά αυτή, τον ραδιοτηλεοπτικό γκεμπελισμό, την έχει μάθει καλά τόσα χρόνια στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Ετσι, κατασκευάζει μια είδηση (αλήθεια, πώς ξέρει ότι ο Ερντογάν ζήτησε αεροπορική βάση από τον Ζάεφ;) για να διευκολύνει τον Τσίπρα στους χειρισμούς του.

Ο,τι φάμε κι ό,τι πούμε

Η είδηση αρχικά παρουσιάστηκε «κιτρινάρικα». Σα να φτιάχτηκε μια τροπολογία ειδικά για τον Μπαλαούρα. Για να μπορεί αυτός να εισπράττει ολόκληρη τη σύνταξή του ως συνταξιούχος της ΤτΕ, παράλληλα με τη βουλευτική αποζημίωση, χωρίς να υφίσταται την περικοπή που υφίστανται άλλοι συνταξιούχοι. Αποδείχτηκε ότι δεν ήταν τροπολογία, αλλά εγκύκλιος (ο συντάκτης των «Νέων» δεν μπορεί να διακρίνει μεταξύ νομοθετικής διάταξης και εφαρμοστικής εγκυκλίου), η οποία μπορεί να μην έγινε ειδικά για τον Μπαλαούρα, αλλά και για άλλους συνταξιούχους της ΤτΕ, που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα. Η εξαίρεση έχει επιβληθεί από την ίδια την ΕΚΤ και διαπερνά την ασφαλιστική νομοθεσία.

Υπάρχει, όμως, και θέμα Μπαλαούρα, καθώς είναι ο μόνος βουλευτής μ' αυτή την ιδιότητα. Γιατί, άραγε, δε ζήτησε την αυτεξαιρέσή του από τη συγκεκριμένη διάταξη, η οποία αφήνει άθιχτη τη σύνταξή του, σε αντίθεση με ό,τι ισχύει για τις υπόλοιπες συντάξεις; Ρητορικό είναι, βέβαια, το ερώτημα. Εδώ ο Μπαλαούρας πήρε το «κοινωνικό μέρισμα» το 2016 και δήλωσε ότι θα το επιστρέψει μόνο όταν τον «έκραξαν» οι πρώην συνάδελφοί του (εργαζόμενοι και συνταξιούχοι). Θα μπορούσε να κάνει το ίδιο και με το κομμάτι της σύνταξης που δεν περικόπεται.

ZOOM

Το χρέος ως εργαλείο αποικιακού ελέγχου «στο διηνεκές»

«Τον Αύγουστο του 2018 τελειώνει ένα πολύ συγκεκριμένο καθεστώς. Ποιο είναι αυτό; Το καθεστώς των δανειακών συμβάσεων που συνοδεύονται από συγκεκριμένες προϋποθέσεις πολιτικής, από συγκεκριμένα μέτρα. Ποιος είναι ο μηχανισμός του μνημονίου; Επειδή δεν έχουμε πρόσβαση στις αγορές, δανειζόμαστε από τον επίσημο τομέα, τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας για να μπορούμε να αποπληρώσουμε το χρέος μας. Για να μπορέσουν να εκταμιευτούν οι δόσεις του δανείου, πρέπει να εφαρμόζονται συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία έχουμε συμφωνήσει με τους δανειστές. Ολος αυτός ο μηχανισμός ολοκληρώνεται τον Αύγουστο του 2018. Από εκεί και πέρα, το γεγονός ότι θα υπάρχει εποπτεία της ελληνικής οικονομίας από τους θεσμούς της Ευρωζώνης, από την ΕΚΤ, αλλά και από την Κομισιόν, είναι προφανές, καθώς όλα τα ευρωπαϊκά κράτη, τα οποία έχουν αποχωρήσει, έχουν ολοκληρώσει προγράμματα δημοσιονομικής προσαρμογής, βρίσκονται σε μια τέτοια συνθήκη αυξημένης εποπτείας. Ωστόσο, ο όλος μνημονιακός μηχανισμός σταματάει τον Αύγουστο του 2018. Αρα, λοιπόν, δεν νομίζω ότι είναι ακριβή όσα ισχυρίζονται οι αντιπολιτευόμενες δυνάμεις. Αντιθέτως, νομίζω ότι λέγονται, κυρίως για να δημιουργηθούν εντυπώσεις».

Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Δ. Τζανακόπουλος επαναλαμβάνει σαν χαλασμένη ντουντούκα την κυβερνητική προπαγάνδα για το καθεστώς του μεταμνημονίου. Η συνέντευξη Τζανακόπουλου στο κομματικό ραδιόφωνο του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη δόθηκε το πρωί της περασμένης Δευτέρας. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ο κυβερνητικός εκπρόσωπος είχε δει το φύλλο των «Νέων», που κυκλοφόρησε με τίτλο «Ενισχυμένη εποπτεία μέχρι τέλους». Αν επρόκειτο για τίτλο έμπνευσης των επιτελών του Μαρινάκη, ο Τζανακόπουλος ενδεχομένως να αναφερόταν σ' αυτόν. Όμως ο τίτλος είχε αντληθεί από συνέντευξη του Χανς Φάιλμπριφ, του ολλανδού οικονομολόγου που από δεξί χέρι του Γερούν Ντίσελμπλουμ βρέθηκε στην κορυφή του EuroWorkingGroup ως διάδοχος του Τόμας Βίτζερ. Ο τίτλος συμπύκνωνε χωρίς καμιά υπερβολή όσα είχε δηλώσει ο Φάιλμπριφ, γι' αυτό και ο διαχειριστής της κυβερνητικής προπαγάνδας προτίμησε να αντιπαρέλθει αυτή τη συνέντευξη (και βέβαια, οι «ενσωματωμένοι» δημοσιογράφοι δεν τον ρώτησαν σχετικά).

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τον Τζανακόπουλο και το γκεμπελίστικο κήρυγμά του και ας δούμε τι είπε ο Φάιλμπριφ. Εισαγωγικά πρέπει να σημειώσουμε ότι ο ολλανδός επικεφαλής του EWG δεν είπε τίποτα καινούριο, ούτε τίποτα... εξτρεμιστικό. Είπε αυτά που λένε και οι υπόλοιποι παράγοντες της Ευρωζώνης. Μόνο που τα είπε με πιο σαφή τρόπο, χωρίς ν' αφήνει παράθυρο διπλής ερμηνείας:

«Αν χορηγηθεί στην Ελλάδα ελάφρυνση χρέους ή υπό όρους ελάφρυνση χρέους είναι λογικό οι δανειστές να επιδιώκουν να παρακολουθούν πώς προχωρούν οι μεταρρυθμίσεις, να διασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρξουν πισωγυρίσματα και να σιγουρευτούν ότι υλοποιούνται οι πολιτικές που έχουν ήδη αποφασιστεί. Θα χρειαστεί κάτι μεταξύ μιας κανονικής εποπτείας και ενός πραγματικού προληπτικού προγράμματος».

Οι συριζαίοι, όταν ακούν ή διαβάζουν τέτοιες δηλώσεις το γυρίζουν στην... τρελίτσα. Ισχυρίζονται ότι το μεταμνημονιακό καθεστώς θα έχει μια επιτροπεία που είναι καθορισμένη από το καθεστώς της Ευρωζώνης και την οποία υφίστανται ήδη και οι άλλες χώρες που ήταν σε «προγράμματα» και βγήκαν. Ετσι, «γλυκαίνουν» κάπως το ιδεολόγημα της «καθαρής εξόδου», στο οποίο προσπαθούν να στηρίζουν την προπαγάνδα τους. Ελεγε ο Τσακαλώτος, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη Λάρισα στις 23 Μάρτη: «Είναι δυο ερωτήσεις αυτό. Η πρώτη είναι αν μπορεί να είναι καθαρή η έξοδος. Εγώ θέλω να είμαι τελείως ειλικρινής και νομίζω ήμουν ειλικρινής και στη Βουλή και το έχω πει πολλές φορές: Δε υπάρχει μια κατάσταση Α που υπάρχει φουλ επιτήρηση και μετά μια κατάσταση Β που δεν υπάρχει καθόλου επιτήρηση. Δηλαδή και οι τρεις άλλες χώρες που βγήκαν από τα μνημόνια, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία και η Κύπρος, είναι σ' ένα πρόγραμμα επιτήρησης, επίβλεψης, παρακολούθησης μετα-προγραμματικά, μετά από το μνημόνιο. Δηλαδή μπορεί και να υπάρχουν κάποιοι όροι γιατί μερικά από τα πράγματα που έχουμε συμφωνήσει με τους Θεσμούς, δε μπορούν, για τεχνικούς λόγους να κλείσουν εντός του Προγράμματος».

Ο πονηρός Τσακαλώτος περιορίζει την εποπτεία αποκλειστικά στα μέτρα που έχουν μεν αποφασιστεί στο πλαίσιο του Μνημονίου, όμως θα εφαρμοστούν αργότερα (π.χ. τα μέτρα που έχουν προνομοθετηθεί για το 2019 και το 2020 ή η υποχρέωση για «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% του ΑΕΠ μέχρι και το 2022). Ο Φάιλμπριφ, όμως, μιλά για «υπό όρους ελάφρυνση χρέους». Είναι το περιβόητο conditionality, που έως τώρα καταγραφόταν στα Μνημόνια. Τώρα, προφανώς, θα καταγραφεί σ' ένα κείμενο που δε θα ονομαστεί Μνημόνιο, αλλά κάπως αλλιώς (αλλά επί της ουσίας θα είναι ένα νέο Μνημόνιο). Και βέβαια, ο επικεφαλής του EWG δεν αναφέρεται μόνο στη διασφάλιση ότι θα εφαρμοστούν όσα έχουν συμφωνηθεί για τα επόμενα χρόνια, αλλά και στη διασφάλιση «ότι δεν θα υπάρξουν πισωγυρίσματα». Δηλαδή, στη διασφάλιση ότι δε θα πειραχτεί τίποτα από το καθεστώς της κινεζοποίησης που διαμορφώθηκε στην οχταετία των διαδοχικών Μνημονίων. Πράγμα που ο Τσακαλώτος αποκρύπτει!

Ο Φάιλμπριφ ξεκαθαρίζει, επίσης, ότι δεν πρόκειται για τη «συνήθη εποπτεία», όπως ισχυρίζονται οι συριζαίοι, αλλά για κάτι ανάμεσα στην θεσπισμένη εποπτεία εντός της Ευρωζώνης «και ενός πραγματικού προληπτικού προγράμματος» (ενός Μνημονίου, δηλαδή). Πόσο πιο καθαρά να το πει.

Η συριζαϊκή προπαγάνδα αφήνει ασχολίαστες αυτές τις τοποθετήσεις των ευρωπαίων αξιωματούχων και βάζει να παίξει η κασέτα με το «ολιστικό πρόγραμμα ανάπτυξης στρατηγικής». Αν θέλει κανείς να γελάσει, μπορεί να ανατρέξει στα όσα είπε ο Τσακαλώτος γι' αυτό το «ολιστικό πρόγραμμα» στη συνέντευξη Τύπου στη Λάρισα. Ο χώρος εδώ δεν επιτρέπει ν' ασχοληθούμε με ευφυολογήματα που θυμίζουν πολύ τη «δημιουργική ασάφεια» του Μπαρουφάκη. Εκείνο που αξίζει να σχολιαστεί είναι το ιδεολόγημα της «διοκτησίας του μεταμνημονιακού προγράμματος», που έχουν σκαρώσει οι συριζαίοι.

Καταρχάς, πρέπει να τους θυμίσουμε ότι δεν υπάρχει μνημονιακό ντοκουμέντο που έχουν υπογράψει, στο οποίο να μη δηλώνουν εισαγωγικά ότι έχουν την «διοκτησία (ownership) του προγράμματος». Άλλο τι λένε στις κομματικές εκδηλώσεις, για να παραμυθιάζονται όλοι μαζί, και άλλο τι υπογράφουν σε κείμενα που έχουν την ισχύ διεθνούς συμφωνίας, όπως είναι τα Μνημόνια και οι αναθεωρήσεις τους μετά από κάθε αξιολόγηση. Επομένως, το «ολιστικό πρόγραμμα», δηλαδή το μεταμνημόνιο, ή θα είναι ένα ντοκουμέντο με συγκεκριμένους όρους και ανάληψη υποχρεώσεων ή δε θα υπάρξει. Αν ο Τσακαλώτος τους πεί ένα κείμενο που θα έχουν φτιάξει ο ίδιος, ο Δραγασάκης, ο Σταθάκης, η Αχτσιόγλου, ο Χουλιαράκης και οι νεογιάπηδες που έχουν μαζέψει στα Γραφεία τους, οι ιμπεριαλιστές θα το πετάξουν στα σκουπίδια. Αν είναι ένα κείμενο που θα έχει φτιαχτεί σε συνεργασία με την τρόικα και τα τεχνικά της κλιμάκια, θ' αποτελέσει βάση συζήτησης για μια συμφωνία που θα καθορίζει το μεταμνημονιακό καθεστώς.

Ο Φάιλμπριφ είναι σαφής στην τοποθέτησή του: οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν εμπιστεύονται το ελληνικό αστικό πολιτικό προσωπικό. Λέει χαρακτηριστικά: «Η Ελλάδα είναι ειδική περίπτωση. Η κρίση έχει διαρκέσει αρκετά περισσότερο από ό,τι σε άλλες χώρες, τα δάνεια της είναι αρκετά υψηλότερα, τα προγράμματα προσαρμογής συνοδεύτηκαν από περισσότερη ένταση, υπήρξαν τα προβλήματα του 2015, οπότε είναι λογικό να έχει η χώρα διαφορετική μεταχείριση από τους πιστωτές της». Εξηγεί ότι «τα πρώτα χρόνια αμέσως μετά το πρόγραμμα είναι τα πιο καθοριστικά, οπότε θα έχουμε ενισχυμένη εποπτεία από τους δανειστές για να βοηθηθεί η Ελλάδα να παραμείνει στον σωστό δρόμο!» Και επισημαίνει ότι μέσω της επιτήρησης θα διασφαλιστεί ότι «θα αποφευχθούν πισωγυρίσματα σε σημαντικές μεταρρυθμιστικές προσπάθειες, ότι θα προχωρήσει η υλοποίηση μεταρρυθμίσεων που θα νομοθετηθούν το τρέχον διάστημα και θα πρέπει να υλοποιηθούν τα επόμενα χρόνια».

Κάποιος χαιρέκακος θα έλεγε πως ο Σόιμπλε έφυγε, αλλά το «πνεύμα» του παραμένει κυρίαρχο στην Ευρωζώνη. Εμείς θα πούμε απλά ότι δεν πρόκειται για «πνεύμα Σόιμπλε», αλλά για τη λογική βάσει της οποίας οφείλουν να κινηθούν οι εκπρόσωποι των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (την οποία ο Σόιμπλε εξέφραζε με τον πιο απροκάλυπτο κυνισμό - εκπροσωπώντας ολόκληρο το σύστημα). Το χρέος είναι εργαλείο κινεζοποίησης και αποικισμού. Δεν έχουμε κουραστεί να επαναλαμβάνουμε από το 2010. Από τότε ακόμα που στην Ελλάδα μιλούσαν μόνο για «κρίση χρέους». Χρησιμοποιώντας αυτό το εργαλείο, οι ιμπεριαλιστές κατάφεραν να φέρουν σε πέρας ένα ιστορικών διαστάσεων πείραμα. Μετέτρεψαν μια χώρα της Ευρωζώνης σε τριτοκοσμικού τύπου αγορά εργασίας (αυτό αποδώσαμε με τον εύστοχο -όπως έχει αποδειχτεί πλέον- όρο «κινεζοποίηση») και ταυτόχρονα επέβαλαν σε -υποτίθεται ισότιμη- χώρα της Ευρωζώνης ένα ανοιχτά αποικιακό καθεστώς, που δεν αφορά μόνο τον καθορισμό της δημοσιονομικής της πολιτικής, αλλά και την υποχρεωτική πώληση όλων των κρατικών περιουσιακών στοιχείων.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Το χρέος ως εργαλείο αποικιακού ελέγχου «στο διηνεκές»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

ων (βιομηχανιών, υποδομών, κτιρίων, εκτάσεων κτλ.).

Πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά αφελής για να πιστεύει ότι αυτό ήταν ένα έκτακτο καθεστώς, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κρίση. Η κρίση ήταν η ευκαιρία για να διαμορφωθεί αυτό το καθεστώς. Για ποιο λόγο οι ιμπεριαλιστές (αλλά και η ελληνική αστική τάξη που είδε μέσα σε λίγα χρόνια να γίνονται πράξη όσα προσπαθούσε ανεπιτυχώς να θεσπίσει τις προηγούμενες τρεις δεκαετίες) να παραιτηθούν από αυτό που έχουν κατακτήσει; Επειδή η ΕΕ είναι «της ισότητας και της αλληλεγγύης», όπως λέει ο ξεδιάντροπος Τσίπρας;

Το χρέος ήταν και θα παραμείνει εργαλείο κινεζοποίησης και αποικιοκρατικού ελέγχου. Καμιά ελληνική αστική κυβέρνηση δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό, ακόμα κι αν το ήθελε. Οι συριζαίοι (παρά τα όσα λένε, κατά τη γνώμη τακτική τους, της χρησιμοποίησης ακόμα και του εφήμερου ψεύδους) είναι πιασμένοι στο δόκανο. Το χρέος πρέπει να αναδιарθρωθεί, δεδομένου ότι μετά το 2022 δεν είναι «βιώσιμο» (οι τοκοχρεολυτικές δόσεις είναι υπέρογκες). Από τη στιγμή που έχουν αναγνωρίσει αυτό το χρέος και έχουν δεσμευτεί για την αποπληρωμή του μέχρι και το τελευταίο σεντ, είναι αναγκαίο να δεχτούν και τους όρους που θα συνοδεύουν τη νέα αναδιάρθρωση. Στοιχηματίζουμε ότι και αυτή η αναδιάρθρωση θα είναι με δόσεις (και όχι «μια κι έξω»), ώστε να μπορούν οι ιμπεριαλιστές, σε τακτά χρονικά διαστήματα που δε θα ξεπερνούν τον ορίζοντα της δεκαετίας (αν όχι πενταετίας), να ανανεώνουν τον μηχανισμό αποικιοκρατικής επιτροπείας.

Αν δε δεχτούν τη συμφωνία που θα τους παρουσιάσουν οι ιμπεριαλιστές, οι συριζαίοι θα το κάνουν μόνο για λόγους δικής τους πολιτικής αυτοσυντήρησης. Θα προσπαθήσουν, δηλαδή, να πάνε σε εκλογές παριστάνοντας (και πάλι) τους αντιστεκόμενους στην «αυθαιρεσία» και στην παραβίαση του «κοινοτικού κεκτημένου». Οι ιμπεριαλιστές, όμως, δεν πρόκειται να «ψαράσουν», όπως δεν «ψαράσαν» ούτε μετά τις εκλογές του Γενάρου του 2015 ούτε με το δημοψήφισμα του Ιούνη της ίδιας χρονιάς. Εμειναν ακλόνητοι στις θέσεις τους και επέβαλαν τη θέλησή τους. Για τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ή με κάποια άλλη, με ή χωρίς παραμβολή εκλογών, το αποτέλεσμα είναι προδιαγεγραμμένο. Κι αυτό ακριβώς διαμνύνουν οι «άνθρωποι» των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Ακόμα και ο «μετριοπαθής» στον λόγο του Μάριο Σεντένο, ο πορτογάλος τραπεζίτης που κάνει καριέρα υπουργού Οικονομικών της χώρας του και με γερμανική πρόταση έγινε ο διάδοχος του Ντεϊσελμπλουμ στην προεδρία του Eurogroup, αρχίζει και σκληραίνει τον λόγο του. Σε συνέντευξή που έδωσε στον ΣΚΑΐ την προεξοιμένη Τρίτη, μίλησε για ένα «μχανισμό ελάφρυνσης του χρέους» (πέραν το ίδιο με τη «υπό όρους ελάφρυνση χρέους», για την οποία μίλησε ο Φάιλμπρις), ο οποίος «θα παρακολουθεί τις συνθήκες της ελληνικής οικονομίας και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών της **ως προϋπόθεση για την αποπληρωμή του χρέους**». Αυτός ο μηχανισμός, συμπλήρωσε ο Σεντένο, «θα πρέπει να ενσωματωθεί στη γενικότερη εποπτεία που θα υπάρχει». Δηλαδή, θα υπάρχει η οτάνταρ εποπτεία, που ισχύει για όλες τις χώρες, συν ένας πρόσθετος μηχανισμός ελέγχου, ο οποίος θα επιβληθεί ως αντάλλαγμα για την αναδιάρθρωση του χρέους.

Ο Σεντένο είπε με διαφορετικά λόγια τα ίδια ακριβώς που είπε ο Φάιλμπριφ. Και οι δύο μίλησαν σε ελληνικά Μέσα και μάλιστα αντικυβερνητικά. Κι αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο. Εμφανίζονται σε ελληνικά ΜΜΕ στέλνοντας μηνύματα και χτυπώντας την προπαγάνδα των συριζαίων. Χτυπούν από τώρα για «να σφίξουν οι κόλλες», κατά το κοινώς λεγόμενο. Δεν είναι διαθετέμενοι να επιτρέψουν στον Τσίπρα να επαναλάβει -έστω και σε ηπιότερη έκδοση- τα καραγκιοζιλίκια του πρώτου εξάμνηου του 2015, ούτε να εμπλέξει τους μηχανισμούς της Ευρωέκωσης στους εσωτερικούς πολιτικούς σχεδιασμούς του (π.χ. να δημιουργήσει κλίμα κρίσης και να πάει σε εκλογές).

Κάποιοι αντιπολιτευόμενοι αρθρογράφοι άρχισαν ήδη να σημειώνουν χαϊρέκκα ότι ο Τσίπρας βρίσκεται στη θέση που βρισκόταν ο Σαρμαρς το 2014. Δηλαδή, ότι οι ευρωπαϊκοί ιμπεριαλιστές βλέπουν πως αυτός θα είναι ο χαμένος των επόμενων εκλογών και αποφάσισαν να μην του κάνουν κανένα χατίρι, να μην τον διευκολύνουν πολιτικά. Γι' αυτό άρχισαν να σκληραίνουν τη ρητορική τους, λίγο πριν από την τελική διαπραγμάτευση για το μετα-Μνημόνιο. Μπορεί να είναι κι έτσι, όμως για τον ελληνικό λαό δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει πως, είτε με τον Τσίπρα είτε χωρίς αυτόν, οι ιμπεριαλιστές θα διαμορφώσουν το μετα-μνημονιακό καθεστώς έτσι που να εξασφαλίζουν τη μονοποίηση της κινεζοποίησης και τη συνέχιση του αποικιοκρατικού καθεστώτος.

ΥΓ2. «Το θέμα της πιστοληπτικής γραμμής έχει ήδη κλείσει όχι μόνο από την πλευρά της ελληνικής κυβέρνησης αλλά και από την πλευρά των δανειστών μας», δήλωσε σε άλλη συνέντευξή του (Real News) ο Τζανακόπουλος. Ο Φάιλμπριφ, όμως, δε συμφωνεί. Θεωρεί ότι αυτό το ζήτημα είναι ανοιχτό και προσωπικά συμφωνεί με τους Ντράγκι-Στουρνάρα. Είπε στα «Νέα»: «Είναι ξεκάθαρο ότι η ελληνική κυβέρνηση δε θέλει ένα προληπτικό πρόγραμμα. Μπορεί να το ζητήσει. **Ο ασφαλέστερος τρόπος εξόδου είναι ένα προληπτικό πρόγραμμα**. Η άλλη πλευρά του νομίσματος είναι κάποιες μορφές αειρεσιμότητας».

Πέτρος Γιώτης

Μας έστειλε διαμαρτυρία για να... επιβεβαιώσει την αρθρογραφία μας!

Η συστηματική και αποκαλυπτική αρθρογραφία μας για τη μαζική εισαγωγή χιλιόδων τόνων συμπικνωμένου αελαδινού γάλακτος, νωπού αγελαδινού και πρόβειου γάλακτος και άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων, που από τις γαλακτοβιομηχανίες χρησιμοποιούνται για την παραγωγή γάλακτος, φέτας και άλλων τυριών ΠΟΠ και λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων, ανάγκασε τον διευθύνοντα σύμβουλο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ Αθανάσιο Βλάχο να μας στείλει τετρασέλιδο κείμενο με θέμα «Απάντηση σε δημοσιεύματα».

Πρόκειται για λάθος κίνηση από τη μεριά του, όπως θα φανεί στη συνέχεια, όμως αυτό δεν μας αφορά. Σ' εμάς το κείμενο προκάλεσε ικανοποίηση, όχι γιατί ο Α. Βλάχος ανοίγει διάλογο μαζί μας, αλλά γιατί μέσα σε τέσσερις σελίδες κατάρφερε να επιβεβαιώσει-εμμέσως πλην σαφώς- την αποκαλυπτική μας έρευνα για το γάλα, που έχει ξεκινήσει πολύ πριν ο Α. Βλάχος τοποθετηθεί στο πόστο που κατέχει. Από τον Μάρτη του 2015, για την ακρίβεια (ας ρωτήσει τον πολιτικό του προϊστάμενο Βαγγέλη Αποστόλου να του πει σχετικά).

Λίγο πριν υπογράψει «με εκτίμησh», ο Α. Βλάχος «παρακαλεί για τη δημοσίευση του παρόντος προς αποκατάσταση της αλήθειας». Ο χώρος της «Κόντρας» είναι λίγος και πολύτιμος για να «καταναλωθεί» από ένα τόσο μεγάλο κείμενο. Θα παραθέσουμε αποσπάσματα, στα οποία φυσικά θα αναπληρώσουμε. Ολόκληρο το κείμενο θα το δημοσιεύσουμε στην ηλεκτρονική μας έκδοση. Για την αποκατάσταση της αλήθειας. Οχι φυσικά της αλήθειας, φορέας της οποίας ισχυρίζεται ότι είναι ο Α. Βλάχος, αλλά της αλήθειας που προκύπτει από την έρευνα και όχι από τους αυθαίρετους ισχυρισμούς ενός πολιτικού στελέχους. Άλλωστε, επί 22 χρόν-ια που κυκλοφορεί αυτή η εφημερίδα, ήλθαν και παρήλθαν πολλοί «Βλάχοι» από διάφορες υπηρεσίες και οργανισμούς, με τους οποίους ασχολήθηκε το ερευνητικό ρεπορτάζ της. Οι αναγνωστες μας γνωρίζουν πως **έρευνά μας ουδέποτε διαψεύστηκε**.

Πρέπει εισαγωγικά να τονίσουμε ότι με το κείμενό του ο διευθύνοντα σύμβουλος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ διαψεύδει τις απαντήσεις που έδωσε στις 22 Μάρτη στη Βουλή ο πολιτικός του προϊστάμενος Β. Αποστόλου, κατά τη συζήτηση επί-καιρης ερώτησης του κυβερνητικού βουλευτή και Β' Αντιπροέδρου της Βουλής Γ. Βαρεμένου.

Απροσεξίες...

Με αίτησή μας στις 19 Μάρτη, ζητήσαμε από τον διευθύνοντα σύμβουλο Α. Βλάχο να μας δώσει τα στοιχεία για τις εισαγωγές λευκού τυριού στην Ελλάδα. Του απενθίμαμε ότι, ενώ ο ίδιος μας είχε απαντήσει ότι ο φορέας του οποίου προϊστάται δεν έχει στοιχεία για τις εισαγωγές τελικών προϊόντων, υπηρεσιακοί παράγοντες του φορέα του μας έδωσαν στοιχεία για

τις εισαγωγές λευκού τυριού από δύο εταιρίες επί τριετία. Τα σχετικά τα είχαμε ήδη γράψει στην «Κόντρα».

Ακολούθησε τηλεφωνική επικοινωνία, στην οποία ο Α. Βλάχος ήταν πολύ εκνευρισμένος. Ρωτούσε ποιος είναι ο υπηρεσιακός παράγοντας που μας έδωσε τα συγκεκριμένα στοιχεία, τη στιγμή που τον είχαν διαβεβαιώσει ότι ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ δεν τηρεί στοιχεία για τα εισαγόμενα τελικά γαλακτοκομικά. Του απαντήσαμε, ότι έχουμε αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία πήραμε από τον φορέα του οποίου προϊστάται και-φυσικά- ότι δεν υπάρχει περίπτωση να του αναφέρουμε από ποιον υπηρεσιακό παράγοντα πήραμε τα στοιχεία. Τότε μας ανακοίνωσε ότι θα διατάξει Ενορκή Διοικητική Εξέταση, για να του απαντήσουμε ότι αυτό δεν μας αφορά και ότι είναι αποκλειστικά δικό του θέμα.

Στην επιστολή, που έχει ημερομηνία 27 Μάρτη, ο διευθύνων σύμβουλος έβαλε άλλη «κασέτα»: «Το σημείο αυτό θα πρέπει να δεν φέρουμε, ότι οι επιχειρήσεις ανα υποχρεούνται να μας αποστέλλουν στοιχεία που αφορούν στις εισαγωγές έτοιμων γαλακτοκομικών προϊόντων. Οι δύο εταιρίες, στα στοιχεία των οποίων αναφέραστε στο φύλλο με αριθμό 955, σελ.8 της εφημερίδας σας **δήλσαν τις εισαγωγές λευκού τυριού χωρίς να έχουν υποχρέωση**. Για το λόγο αυτό θα σας επαναλάβουμε ότι ο **ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ δεν τηρεί στοιχεία εισαγόμενων τελικών γαλακτοκομικών προϊόντων**» (οι υπογραφμίσεις του Α. Βλάχου, οι εμφάσεις δικές μας).

Αν ζητούσε μια συγγνώμη, λέγοντας ότι δεν είχε σωστή ενημέρωση ή ότι υπήρξε κάποιο μπέρδεμα, θα δείχνναμε κατανόηση. Οχι όμως «κείνοι που μας κλέβαν να μας ζητάνε και το βόδι», όπως λέμε στην Ηπειρο. Εμείς είχαμε τη ρηρήτη απάντηση του Α. Βλάχου ότι δεν τηρούνται στοιχεία και την επίσης γραπτή απάντηση υπηρσί-ας του Οργανισμού ότι υπάρχουν στοιχεία, τα οποία και μας έδωσαν. Τώρα, ο Α. Βλάχος (κάνοντας «αργ-γόρα» τα περί ΕΑΕ) μας λέει ότι κάποιες εταιρίες έδιναν στοιχεία για εισαγωγές λευκού τυριού, χωρίς να έχουν υποχρέωση. Ο Οργανισμός, πάντως, αυτά τα στοιχεία δεν τα πέταγε στα σκουπίδια, αλλά τα κτηγάρασε σε αρχείο excel. Κι ένας έντιμος άνθρωπος οφείλει να παραδεχτεί ότι με το έγγραφό του μας παραπλάνησε (άλλο αν εμείς δεν το τιμήσαμε), αφού αποδείχτηκε ότι ο Οργανισμός που διευθύνει διαθέτει στοιχεία για εισαγωγές λευκού τυριού. Θα μπορούσε δε να προσθέσει, διεκδικώντας το ελαφρυντικό των μη ταπεινών κινήτρων, ότι δεν είχε πρόθεση να μας παραπλανήσει, αλλά ότι... μπερδεύτηκε.

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι αυτό που μας απάντησαν υπηρεσιακοί παράγοντες, όταν επικοινωνήσαμε μαζί τους και τους ζητήσαμε να μας δώσουν και άλλα στοιχεία εισαγωγών λευκού τυριού, πέρα

Ο Διευθύνων Σύμβουλος του ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ για τη νοθεία στο γάλα

ο *ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ* δε θα έπρεπε να εγκρίνει τη χρήση του Ελληνικού Σήματος. Και βέβαια, εδώ και τώρα οφείλει να απαγορεύσει τη χρήση του Ελληνικού Σήματος". **Η παραπάνω διαπίστωση δηλώνει άγνοια της νομοθεσίας, άγνοια του ρόλου του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ ή ακόμη χειρότερα προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων**» (η έμφαση δική μας).

Παραθέτουμε ολόκληρο το απόσπασμα από το άρθρο μας που αναφερόταν στην αρμοδιότητα και στις ευθύνες του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ όσον αφορά το ελληνικό σήμα, χωρίς την... κομποραπτική που χρησιμοποίησε ο Α. Βλάχος: «Αρμόδια υπηρεσία να δώσει το Ελληνικό Σήμα είναι ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ. **Ο Οργανισμός αυτός έδωσε το δικαίωμα σε γαλακτοβιομηχανίες που εισάγουν νωπό και συμπικνωμένο γάλα, με το οποίο παράγουν παστεριωμένο γάλα, γισούρι, φέτα και γαλακτοκομικά προϊόντα, να χρησιμοποιούν το Ελληνικό Σήμα. Επισμαίνουμε ότι σε κάποιες από τις εταιρίες του Πίνακα με τις εισαγωγές αγελαδινού γάλακτος, που έδωσε ο Αποστόλου, ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ έχει εγκρίνει τη χρήση του Ελληνικού Σήματος. Πρόκειται για "σκαστή" παρανομία...**».

Με το επιχείρημά του ότι τα στοιχεία για το λευκό τυρί τα έδωσαν οι ίδιες οι εταιρίες, χωρίς να έχουν υποχρέωση, ο Α. Βλάχος πιστοποιεί και κάτι άλλο. Οτι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ στριχίζουν τους ελέγχους στην καλή προαίρεση των καπιταλιστών. Δε χρειάζεται να υπενθυμίσουμε ότι το διαρκές διαστροφικό σκάνδαλο, εκρήξεις του οποίου απασχολούν από καιρού εις καιρόν ολόκληρη την Ευρώπη, έχει στη βάση του την αρχή του «αυτοελέγχου» των επιχειρήσεων.

Ο Α. Βλάχος αφαίρεσε σκόπιμα το απόσπασμα που είναι με έντονους χαρακτηρισ. Ο λόγος της κομποραπτικής είναι προφανής. Επειδή εξηγούμε για ποιους λόγους ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ οφείλει εδώ και τώρα να πάρει πίσω το Ελ-ληνικό Σήμα, ενώ γίνεται φανερό ότι ο Οργανισμός δεν έπρεπε να δώσει στις γαλακτοβιομηχανίες που εισάγουν γάλα (νωπό και συμ-πικνωμένο) το δικαίωμα να χρη-σιμοποιούν το ελληνικό σήμα σε όλα τα προϊόντα τους.

Επαναλαμβάνουμε ότι οι εται-ρίες αυτές κυκλοφορούν όλα τα προϊόντα τους με το Ελληνικό Σήμα. Ακόμα και αυτά που παρά-γουν με εισαγόμενο νωπό και συμπικνωμένο γάλα. Ας μας φέ-ρει συσκευασίες παστεριωμένου γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, εταιριών που έχουν πάρει την έγκριση για το Ελληνικό Σήμα, αλλά δεν το χρησιμοποιούν γιατί κάποια προϊόντα παρήχθησαν με εισαγόμενο γάλα.

Ο Α. Βλάχος παραθέτει στην επιστολή του μικρό απόσπασμα από το άρθρο μας για το ελληνικό σήμα και εντελώς αυθαίρετα μας καταλογίζει σχετισμόση, προκει-μένου να καλύψει το γεγονός ότι δε γίνονται έλεγχοι στις επιχειρήσεις που στο γάλα και τα γαλακτοκομικά τους προϊόντα χρησιμοποιούν το ελληνικό σήμα, ενώ εισάγουν μαζικά νωπό και συμπικνωμένο γάλα. Αυτές δε οι εταιρίες χρη-σιμοποιούν το ελληνικό σήμα όχι μόνο στο γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα για τα οποία χρησι-μοποιούν ελληνικό γάλα, αλλά και, και στο γάλα και τα γαλακτοκομικά στην παραγωγή των οποίων χρησι-μοποιούν εισαγόμενο γάλα, νωπό και συμπικνωμένο. Νομίζε-ται επιβεβαιμένος σ' εμάς (ας ρωτή-σουμε να μάθει πόσο μας τρομάζουν τέτοιες επιθέσεις) θα περάσει εύ-κολα τη βούλησή του να μην παρ-βεί πίσω η έγκριση της χρήσης του Ελληνικού Σήματος απ' αυτές τις εταιρίες.

Εμείς οι «σχετικοί» είχαμε φροντίσει να δημοσιεύσουμε τις απα-τήσεις για την απονομή του Ελληνι-κού Σήματος, σύμφωνα με την ΚΥΑ των Αθ. Σκορδά και Θ. Λεονταρίτη για την προαιρετική αναγραφή του Ελληνικού Σήματος στο γάλα και στα γαλακτοκομικά προϊόντα. Τις ξαναδημοσιεύουμε:

«**Απαιτήσεις για την απονομή του Ελληνικού Σήματος**
1. Για την απονομή του Ελληνικού Σήματος στο γάλα και στα γαλακτοκομικά προϊόντα πρέπει να τηρού-νται οι κάτωθι απαιτήσεις:

i) **το γάλα που χρησιμοποιείται για την παραγωγή των προϊόντων του άρθρου 4 (σ.σ. γάλα παστερι-ωμένο, συμπικνωμένο, αρρόγαλα, γισούρι, τυροκομικά κτλ.) του πα-ρόντος Κανονισμού να προέρχεται από κτηνοτροφικές εκμεταλλεύ-σεις στην Ελλάδα.**
ii) **οι εγκαταστάσεις επεξεργα-σίας και συσκευασίας γάλακτος καθώς και οι εγκαταστάσεις παρα-γωγής και συσκευασίας γαλακτοκο-μικών προϊόντων να εδρεύουν στην Ελλάδα**».

Η πρώτη απαίτηση δεν ικανοποι-είται στην περίπτωση των γαλακτο-βιομηχανιών που εισάγουν νωπό και συμπικνωμένο γάλα, όμως ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ τους έδωσε την άδεια να αναγράφουν στις συσκευ-ασίες του γάλακτος και των γαλα-κτοκομικών το Ελληνικό Σήμα!

Εισαγόμενο γάλα στα ΠΟΠ προϊόντα

Γράφει ο Α. Βλάχος στην επιστο-λή του: «Από τα παραπάνω συνάγε-ται ότι οι παραγόμενες ποσότητες πρόβειου και γιδίνου γάλακτος στη χώρα μας ανταποκρίνονται ως προς την επάρκεια τους στην παραγωγή των προϊόντων ΠΟΠ της αντίστοι-χης περιόδου. Επίσης, από τους ελέγχους μας (265 έλεγχοι Μ.Δ.Ι.Γ.-Μηνιαίες Δηλώσεις Ισοζυγίου Γά-λακτος- το 2016 και 198 το 2017) **δεν προκύπτει η χρήση εισαγόμε-νου γάλακτος σε ΠΟΠ προϊόντα**» (η υπογράμμιση του Α. Βλάχου, η έμφαση δική μας).

Δε θα επαναλάβουμε όσα έχου-με γράψει, αποδεικνύοντας ότι ει-σαγόμενο γάλα χρησιμοποιείται για την παραγωγή Φέτας ΠΟΠ. Ούτε θα πούμε στον Α. Βλάχο ότι θα έπρεπε να είναι τουλάχιστον ενημερωμένος πριν πιάσει το πλ-ηρωτικό κι αρχίσει να γράφει τό-σο κατηγορηματικές... διαπιστώσεις. Ας φροντίσει ο ίδιος να συνενωη-θεί με τον υπουργό του που από το βήμα της Βουλής δεν εμφανίστηκε το ίδιο κατηγορηματικός αλλά «τα μάσησε».

Υποθέτουμε ότι ο Α. Βλάχος δε θα αποδώσει στον αντιπροέδρου της Βουλής, βουλευτή Αιτωλσα-καρνανίας του ΣΥΡΙΖΑ, Γιώργο Βαρεμένο, τις «σκοπιμότητες» που προσπαθεί να αποδώσει σ' εμάς.

Σε επίκαιρη ερώτησή του, που συζητήθηκε στη Βουλή στις 22 Μάρτη, η Γ. Βαρεμένος κατήγγει-λε τη χρήση εισαγόμενου γάλακτος στην παραγωγή προϊόντων ΠΟΠ! Είπε στην αρχική τοποθέτησή του: «**Εδώ το εισαγόμενο γάλα χρησι-μοποιείται για την παραγωγή κτη-**

νοτροφικών προϊόντων, **ιδίως τυ-ριών ΠΟΠ**, που όπως ξέρετε κα-λά **«και δεν θέλω να επεκταθώ πολύ, αλλά, αν χρειαστεί, θα το κάνω** είναι υποχρεωμένοι οι παραγωγοί να χρησιμοποιούν ντόπιο γάλα και μάλιστα συγκεκριμένες κατηγορίας γάλα. Καταβαίνετε, λοιπόν, ότι **έχουμε μια βόμβα στην υπόθεση της κτηνοτροφίας και μια βόμβα στην υπόσταση ορισμένων προ-στατευόμενων προϊόντων**. Κύριε Υπουργέ, θέλω να σας ρωτήσω το εξής: **Ποια μέτρα λάβετε ή πρόκει-ται να λάβετε** για το θέμα αυτό».

Ο Γ. Βαρεμένος είναι κυβερνη-τικός βουλευτής, αλλά εκλέγεται στην Αιτωλοακαρνανία, περιοχή με ισχυρή κτηνοτροφία. Αναγκά-στηκε να κάνει αυτή την επίκαιρη ερώτηση, γιατί προφανώς πιέζεται από τον κτηνοτροφικό κόσμο της εκλογικής του περιφέρειας. Και είναι «κάθετος» στο ότι το **εισαγό-μενο γάλα χρησιμοποιείται στην παραγωγή κτηνοτροφικών προ-ϊόντων και ιδίως τυριών ΠΟΠ**. Επειδή, δε, γνωρίζει ότι ο Β. Απο-στόλου δεν πήρε μέτρα, τον καλεί να απαντήσει τι μέτρα σκέφτεται να πάρει. Ο κυβερνητικός βουλευ-τής θέλει να πουλήσει εκδόουλεση στους κτηνοτρόφους της περιοχής του, ότι δηλαδή πιέζει τον Αποστό-λου να πάρει μέτρα κατά της χρή-σης του εισαγόμενου γάλακτος στην παραγωγή κτηνοτροφικών προϊόντων και ιδίως τυριών ΠΟΠ.

Όταν ο διευθύνων σύμβουλος του ΟΓΕΚΑ ΔΗΜΗΤΡΑ διαβε-βαιώνει εμάς ότι δεν «προέκυψε η χρήση εισαγόμενου γάλακτος σε ΠΟΠ προϊόντα», κόντρα σ' αυτό που είναι κοινό μυστικό, κόντρα στην καταγγελία ενός κυβερνητι-κού βουλευτή (ο οποίος, μάλιστα, λέει με νόημα: «μη με προκαλείτε, γιατί έχω στοιχεία και θα τα βγά-λω»), δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να επιβεβαιώνει αυτό που εδώ και καιρό υπογραμμίζουμε. Οτι οι έλεγχοι από τον φορέα που διευθύνει είναι υποτυπώδεις και πλημελείς. Ενώ οι ελεγκτικοί μη-χανισμοί γνωρίζουν τι γάλα και γα-λακτοκομικά προϊόντα παράγουν οι γαλακτοβιομηχανίες, κάνουν τα στραβά μάτια.

Ο υπουργός Αποστόλου στην πρωτολογία του τα «είδε» όλα σωστά και δεν ικανοποίησε την έκκληση του Βαρεμένου να κάνει έστω μια δήλωση ότι πρόκειται να λάβει μέτρα, για να έχει ο βουλευ-τής να λέει στους «χαχολούς» της εκλογικής του περιφέρειας. Είπε ο Αποστόλου: «Στο πλαίσιο λειτουργί-ας της Ευρωπαϊκής Ένωσης η διακί-νηση γάλακτος μεταξύ των κρατών μελών για μεταποίηση, για παρα-γωγή γαλακτοκομικών προϊόντων ή άλλων παραγώγων δεν αντίκειται στην ενωσιακή νομοθεσία. Αρα επιτρέπεται η διακίνηση γάλακτος. **Οιες, βεβαίως, οι ποσότητες που εισέρχονται στη χώρα μας κατα-γράφονται και μέσα στη χώρα με μετατρέπονται, με βάση αυτά που προβλέπει και η δική μας νομοθε-σία, σε αντίστοιχα προϊόντα**».

Αυτή η προκλητική απάντηση του Αποστόλου, που τα βρήκε όλα σωστά και δεν ικανοποίησε την έκκληση του Βαρεμένου να κάνει έστω μια δήλωση ότι πρόκειται να λάβει μέτρα, για να έχει ο βουλευ-τής να λέει στους «χαχολούς» της εκλογικής του περιφέρειας. Είπε ο Αποστόλου: «Στο πλαίσιο λειτουργί-ας της Ευρωπαϊκής Ένωσης η διακί-νηση γάλακτος μεταξύ των κρατών μελών για μεταποίηση, για παρα-γωγή γαλακτοκομικών προϊόντων ή άλλων παραγώγων δεν αντίκειται στην ενωσιακή νομοθεσία. Αρα επιτρέπεται η διακίνηση γάλακτος. **Οιες, βεβαίως, οι ποσότητες που εισέρχονται στη χώρα μας κατα-γράφονται και μέσα στη χώρα με μετατρέπονται, με βάση αυτά που προβλέπει και η δική μας νομοθε-σία, σε αντίστοιχα προϊόντα**».

Αυτή η προκλητική απάντηση του Αποστόλου, που τα βρήκε όλα σωστά και δεν ικανοποίησε την έκκληση του Βαρεμένου να κάνει έστω μια δήλωση ότι πρόκειται να λάβει μέτρα, για να έχει ο βουλευ-τής να λέει στους «χαχολούς» της εκλογικής του περιφέρειας. Είπε ο Αποστόλου: «Στο πλαίσιο λειτουργί-ας της Ευρωπαϊκής Ένωσης η διακί-νηση γάλακτος μεταξύ των κρατών μελών για μεταποίηση, για παρα-γωγή γαλακτοκομικών προϊόντων ή άλλων παραγώγων δεν αντίκειται στην ενωσιακή νομοθεσία. Αρα επιτρέπεται η διακίνηση γάλακτος. **Οιες, βεβαίως, οι ποσότητες που εισέρχονται στη χώρα μας κατα-γράφονται και μέσα στη χώρα με μετατρέπονται, με βάση αυτά που προβλέπει και η δική μας νομοθε-σία, σε αντίστοιχα προϊόντα**».

Αυτή η προκλητική απάντηση του Αποστόλου, που τα βρήκε όλα

καλά και νόμιμα (όπως τα βρίσκει και ο Βλάχος) επιβεβαιώνει την άποψη που διατυπώνουμε εδώ και καιρό, ότι η ελληνοποίηση του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων γίνεται διαχρονικά εν γνώσει της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτι-κής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Αυ-τή η απάντηση, όμως, εξόργισε τον Βαρεμένο, γιατί ο Αποστόλου τον έστειλε με άδεια χέρια στην εκλο-γική του περιφέρεια. Τον εξόργισε τόσο πολύ, που στη δευτερομιλία τον ανέφερε ότι **δύο επιχειρήσεις πιάστηκαν να χρησιμοποιούν ει-σαγόμενο γάλα για την παραγωγή προϊόντων ΠΟΠ!**

Είπε ο Βαρεμένος: «Είπατε για τον ελεύθερο ανταγωνισμό, κάτι το οποίο γνωρίζω πολύ καλά, αλλά θέλω να σας πω το εξής: Εγώ σας έθεσα ένα θέμα: Γιατί χρησιμοπο-είται το συγκεκριμένο εισαγόμε-νο γάλα; Κάνετε λόγο για το ΑΡΤΕΜΙΣ και τους μηχανισμούς ελέγχου. Κα-τελήφθησαν δύο επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν το συγκεκριμένο γάλα, το ελεύθερως ανταγωνιζό-μενο και εισαγόμενο στην Ελλάδα, για την παραγωγή συγκεκριμένων προστατευόμενων προϊόντων. Τι έγινε στις περιπτώσεις αυτών των δύο επιχειρήσεων; Εάν δεν καταλα-βαίνουν από λόγια, υπάρχει άλλος τρόπος να συμμορφωθούν. Διότι εγώ δεν θέτω μόνο αυτό το θέμα, ότι μέσα από αυτή τη διαδικασία πέφτει και η τιμή του γάλακτος. **Θέτω το θέμα ότι τορπιλίζουν-και το καταλαβαίνετε, γιατί δεν επε-κτείνονται περαιτέρω εδώ- ένα συ-γκεκριμένο προϊόν**. Γιατί εδώ στην Ελλάδα φωνάζουνε όταν κάποιο προστατευόμενο προϊόν πάει να κινδυνεύσει, αλλά οι ίδιοι το υπο-νομιεύουν».

Ο Γ. Βαρεμένος με τα λεγόμενά του «ξεβρακώνει» τον διευθύνοντα σύμβουλο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ που ισχυρίζεται (πέντε μέρες μετά τη συζήτηση στη Βουλή!), ότι «δεν προκύπτει χρήση εισαγόμενου γά-λακτος σε ΠΟΠ προϊόντα». Βλέποντας τον Βαρεμένο «αγρι-εμένο» και έτοιμο να προχωρήσει σε παραπάνε αποκαλύψεις, ο Απο-στόλου αναγκάστηκε να διαφορο-ποιήσει τη δευτερολογία του. Από τη βεβαιότητα ότι όλες οι ποσότη-τες που εισάγονται στην Ελλάδα καταγράφονται και μετατρέπονται με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, πέρασε στην αβερβαιότητα και στην αδυναμία ελέγχου. Είπε:

«**Εάν τώρα μπορεί να συμβεί κάτι άλλο ή όχι, δηλαδή να δηλώ-νται γάλα μέσα, το οποίο να δηλώνεται ως αιγοπροβάει ελληνικό, ενώ δεν είναι, είναι άλλη φρούσας θέμα και όπως αντιλαμβάνεστε είναι πάρα πολύ λεπτό εγώ να μπορέσω αυ-τή την ώρα να εντοπίσω, γιατί δεν έχω εντοπίσει. Το εάν συμβαίνει ή όχι, δεν μπορώ να το πω. Και ούτε βεβαίως μπορώ να μπω στη διαδικασία να πάμε να ελέγξουμε τη φέτα σε όλες τις μεταποιητικές μονάδες, εάν και κατά πόσον αντι-στοιχεί πράγματι σε πρώτη ύλη, ελληνική ή όχι**».

Πλέον δεν είμαστε εμείς και η Γερσάμος Λίντνος

έρευνά μας, δεν είναι ο κυβερνητι-κός βουλευτής Βαρεμένος, είναι ο ίδιος ο πολιτικός του προϊστάμενος που διαψεύδει τον διευθύνοντα σύμβουλο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, ο οποίος στην προς «Κόντρα» επιστο-λή του ισχυρίζεται ότι οι υπηρεσίες του ελέγχουν σαν Κέρβεροι όλες τις μονάδες και διαπίστωσαν ότι «δεν προκύπτει η χρήση εισαγόμε-νου γάλακτος σε ΠΟΠ προϊόντα».

Είναι φανερό ότι ο Β. Αποστόλου «καδείαξε» μεγαλοπρεπέστατα τον Α. Βλάχο. Δεν αποκλείουμε το επό-μενο διάστημα να τον «ξηλώσει», για να του φορτώσει τις ευθύνες (ας τα βρουν μετὰς του στον ΣΥΡΙΖΑ, εμάς δεν μας αφορούν τα... εσωκομματικά τους). Την πί-εση από την αρθρογραφία μας, που αποκαλύπτει τον ρόλο και της Διοίκησης του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, αλλά και την πίεση από τον πολιτικό του προϊστάμενο πρέπει να την αισθάνεται έντονα ο διευθύνων σύμβουλος. Γι' αυτό και αποφασίζει να μας απαντήσει γράφοντας όσα έγραψε «στο νό-νατο», με αποτέλεσμα να εκτεθεί ανεπανόρθωτα.

Ο Αποστόλου ψεύδεται όταν λέει ότι δεν μπορεί να εντοπίσει το αιγοπρόβειο γάλα που εισάγε-ται στην Ελλάδα και τι προϊόντα παράγονται μ' αυτό. Ζήτημα πολι-τικής βούλησης είναι. Όμως, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, του ΕΦΕΤ και των ΔΑΟΚ είναι μπαχαλοποιήμενοι, με άνωθεν εντολές. Γι' αυτό δεν γίνονται έλεγχοι και όχι γιατί δεν μπορούν να ελέγξουν τις γαλακτο-βιομηχανίες.

Ισχυρίζομενος ότι δεν μπορεί να ελέγξει την παραγωγή φέτας σε όλες τις μεταποιητικές μονά-δες, ο Αποστόλου ψεύδεται για μια ακόμα φορά. Δηλώνει αδυνα-μία για να κρίμει το ότι σφηνίει στις γαλακτοβιομηχανίες ελεύθερο το πεδίο δράσης, να παράγουν ό,τι θέλουν, χρησιμοποιώντας μαζικά ως πρώτη ύλη εισαγόμενο νωπό και συμπικνωμένο γάλα.

Το 2017, σύμφωνα με τα στατι-στικά στοιχεία που επεξεργάζεται παρήχθησαν στην Ελλάδα 602.411 τόνοι νωπού αγελαδινού γάλα-κτος. Εισήχθησαν 84.355 τόνοι συμπικνωμένου αγελαδινού και 27.155 τόνοι νωπού αγελαδινού γά-λακτος. Επειδή το συμπικνωμένο αραιώνεται με νερό σε αναλογία 1:4, το σύνολο του εισαγόμενου αγελαδινού γάλακτος φτάνει τους 448.930 τόνους. Αυτοί οι 448.930 τόνοι μπαίνουν σε κινέες δεξα-μενές με τους 602.411 τόνους του ντόπιου και γίνονται ένα χαρμάνι, από το οποίο παράγονται παστε-ριωμένο αγελαδινό γάλα και για τα γαλακτοκομικά. Τα έχουμε ζα-ναγράψει αυτά και δε θα επαναλή-φθούμε. Θα πούμε μόνο ότι τόσο ο Α. Βλάχος όσο και ο Αποστόλου και Βαρεμένος αποφεύγουν σκό-πιμα την παραμικρή αναφορά στο εισαγόμενο αγελαδινό γάλα, νωπό και συμπικνωμένο.

Ο Αποστόλου ψεύδεται όταν λέει ότι δεν μπορεί να εντοπίσει το αιγοπρόβειο γάλα που εισάγε-ται στην Ελλάδα και τι προϊόντα παράγονται μ' αυτό. Ζήτημα πολι-τικής βούλησης είναι. Όμως, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, του ΕΦΕΤ και των ΔΑΟΚ είναι μπαχαλοποιήμενοι, με άνωθεν εντολές. Γι' αυτό δεν γίνονται έλεγχοι και όχι γιατί δεν μπορούν να ελέγξουν τις γαλακτο-βιομηχανίες.

Ακόμα κι όταν τους πάνουν, προστατεύουν τους φασίστες

Την περασμένη Τετάρτη, η αστυνομία δημοσίευσε τις φω-τογραφίες οχτώ ατόμων που φέρονται να συμμετέχουν σε συμμορία που έκλεβε μηχανάκια και κάλεσε τους πολίτες να τηλεφωνήσουν σε συγκεκριμένους αριθμούς «για την παροχή οποιασδήποτε σχετικής πληροφορίας», σημειώνοντας ότι «δι-ασφαλίζεται η ανωνυμία και το απόρρητο της επικοινωνίας».

Την περασμένη Δευτέρα, έγινε γνωστό ότι η Κρατική Ασφά-λεια ταυτοποίησε δύο από τους φασίστες που στις 25 Φλε-βάρη πραγματοποιήσαν τη δολοφονική επίθεση στο στέκι «Φαβέλα» στον Πειραιά. Πρόκειται για γνωστά στελέχη της Χρυσής Αυγής. Ούτε ονόματα δόθηκαν στη δημοσιότητα, ούτε φωτογραφίες, ούτε κλήθηκαν οι πολίτες να τηλεφωνήσουν «για την παροχή οποιασδήποτε σχετικής πληροφορίας».

Το ίδιο έγινε και με τους ερτά ναζιστές της «Combat 18», που συνελήφθησαν στις αρχές του Μάρτη. Ούτε τα ονόματά τους δόθηκαν στη δημοσιότητα, ούτε φωτογραφίες. Τους με-τέφεραν, μάλιστα, «κοινοκωλύμενους» στα δικαστικά γραφεία, για να μην τους φωτογραφίσουν οι συγκεντρωμένοι φωτο-ρεπόρτερ.

Δε χρειάζεται να θυμίσουμε τι γίνεται όταν συλλαμβάνο-νται αναρχικοί αγωνιστές και τους αποδίδονται διάφορα. Είναι φανερό ότι ακόμα και στις περιπτώσεις που -με πόνο ψυχής- αναγκάζονται

Μόνιμοι διορισμοί

Στις ελληνικές καλένδες

«Οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών **δεν εξαρτώνται μόνο από την Κυβέρνηση**. Είναι πρώτη προτεραιότητα για μας στις συζητήσεις που κάνουμε με τους θεσμούς και, όπως έχω δηλώσει και στη ΔΟΕ και στην ΟΛΜΕ, τον Οκτώβριο θα ανακοινωθεί ο αριθμός των μόνιμων διορισμών και το σύστημα πρόσληψης. Δεν θέλω να πω τίποτα τώρα, διότι υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις και από τις ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών. Εμείς θέλουμε να προχωρήσουμε σε συνθέσεις ώστε κάτι το οποίο θα δώσει μεγάλη δυναμική στα σχολεία, όπως είναι οι μόνιμοι διορισμοί, να μην υπονομευθεί από ένα σύστημα για το οποίο μπορεί να υπάρχουν πολλές διαφωνίες. Πρέπει να δούμε πώς θα ληφθεί υπόψη και η προϋπηρεσία που έχει ένας τεράστιος αριθμός εκπαιδευτικών. Υπάρχουν εκπαιδευτικοί που είναι αναπληρωτές για εννέα και δέκα χρόνια ή ακόμα περισσότερο. Νομίζω ότι πρέπει η Πολιτεία να σεβαστεί και αυτή την κατάσταση, δηλαδή το γεγονός ότι υπάρχουν εκπαιδευτικοί που είναι με μία βαθίτσα στο χέρι, και κάθε χρόνο δεν ξέρουν αν θα ξαναπάνε στο ίδιο σχολείο με εργασιακές συνθήκες που έχουν. Ταυτόχρονα θα πρέπει να είμαστε και πολύ ευαίσθητοι ως προς το πώς νέοι εκπαιδευτικοί θα μπουν στην εκπαίδευση. Αρα, είναι μία ισορροπία πάρα πολύ δύσκολη την οποία θα πρέπει να εξασφαλίσουμε με συναίνεση, διότι και οι νέοι δεν μπορεί να είναι παρατημένοι από την Πολιτεία.

Είναι ένα ζήτημα πολύ σύνθετο το οποίο μελετάμε και συζητάμε αλλά είναι προφανές ότι όταν θα ανακοινωθεί ο αριθμός θα ανακοινωθεί και με σαφήνεια το σύστημα πρόσληψης. Για πρώτη φορά έχει αποτυπωθεί η ανάγκη μόνιμων διορισμών και γραπτά στα κείμενα που ανταλλάσσουμε με τους Θεσμούς κι αυτό έχει μία μεγάλη σημασία. **Μέχρι την ανακοίνωση του συγκεκριμένου αριθμού υπάρχει μία απόσταση απόψεων με τους θεσμούς** την οποία συζητάμε κι **ελπίζουμε να καταλήξουμε** σ' έναν ικανοποιητικό αριθμό προσλήψεων». Κώστας Γαβρόγλου (οι εμφάσεις δικές μας).

Οι μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις των αναπληρωτών εκπαιδευτικών (η εισβολή τους στο υπουργείο Παιδείας μετά από σύγκρουση με τα ΜΑΤ δεν είναι ό,τι καλύτερο για την εικόνα της συγκυβέρνησης, που εμφανίζεται δήθεν ως φιλολαϊκή και ενάντια στην καταστολή), για πρώτη φορά έπειτα από αρκετά χρόνια όπου επικράτησε η βαθιά απογοήτευση και η βαριά ατμόσφαιρα της μνημονιακής πολιτικής, θορύβησαν τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και το υπουργείο Παιδείας.

Γι' αυτό και ο υπουργός Παιδείας ξαναβγήκε στα ΜΜΕ και με συνεχείς δηλώσεις προσπάθησε να καλλιεργήσει και πάλι φρούδες ελπίδες στους εκπαιδευτικούς και να πετύχει τον εφησυχασμό τους.

Τον προσεχή Οκτώβρη, είπε, θα ανακοινωθούν οι μόνιμοι διορισμοί, μαζί με το σύστημα

διορισμού, που «μελετάει» και «συζητάει» με τις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες. Αλλά επειδή υπάρχουν διαφορετικές απόψεις με τις Ομοσπονδίες, σε αυτήν τη φάση, «δε θέλει να πει τίποτε».

Για να δώσει δε, επιπλέον μια νότα αισιοδοξίας και θετικής έκβασης, δήλωσε ότι «για πρώτη φορά έχει αποτυπωθεί η ανάγκη μόνιμων διορισμών και γραπτά στα κείμενα που ανταλλάσσουμε με τους Θεσμούς» και αυτό «έχει μία μεγάλη σημασία».

Εμείς δε θα σταθούμε στα παραπλανητικά αυτά λόγια του Γαβρόγλου. Πρώτον θα σημειώσουμε ότι από τα ίδια τα λεγόμενά του προκύπτει ότι οι «θεσμοί» δεν έχουν δώσει ακόμη καμιά συγκατάθεση, αφού γι' αυτούς προέχει η εφαρμογή της σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας που επιτάσσουν τα Μνημόνια, η οποία θα συνεχιστεί και μετά, στο καθεστώς της αυστηρής και συνεχούς επιτροπείας από τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Εκεί παραπέμπει η αναφορά **«μέχρι την ανακοίνωση του συγκεκριμένου αριθμού υπάρχει μία απόσταση απόψεων με τους θεσμούς»**, την οποία «απόσταση» **«συζητάμε κι ελπίζουμε να καταλήξουμε»**.

Δεύτερον, θα θυμίσουμε ότι στην αιτιολογική έκθεση τροπολογίας (κατατέθηκε στο νομοσχέδιο «Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 για τη συγκρισιμότητα των τελών που

συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμών πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και άλλες διατάξεις») ομολογείται ότι μόνιμοι διορισμοί δεν πρόκειται να γίνουν μέχρι και το 2019. Και βλέπουμε λέμε εμείς, εφόσον βρισκόμαστε κάτω από τη σιδερένια φτέρνα των Μνημονίων ή της παρατεταμένης επιτήρησης.

Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί, λοιπόν, δεν θα πρέπει να επαναπαυθούν στα λεγόμενα του Γαβρόγλου και ούτε να συγκινηθούν από την ευαισθητοποίηση που τάχα επιδεικνύει γι' αυτούς που προσφέρουν στο δημόσιο σχολείο, κάποιοι και πάνω από 10 χρόνια, γυρνώντας με μια βαθίτσα σε όλη την Ελλάδα (οι συριζαίοι έχουν αποδείξει σε όλα τα επίπεδα ότι είναι «μανούλες» στη δημαγωγία, ενώ στην πράξη εφαρμόζουν με συνέπεια τη σκληρή αντιλαϊκή και αντικαπιτευκτική πολιτική).

Αντίθετα, πρέπει να εντείνουν τον αγώνα τους. Με επίγνωση ότι από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν έχουν να περιμένουν παρά μόνο τρικλοποδιές, να μπουν μπροστά. Ετσι, θα μπορέσουν να τραβήξουν και όλη την εκπαίδευση, που στενάζει από τη μνημονιακή πολιτική. Και θα συγκινήσουν και θα δώσουν ελπίδα και σε όλη την εργαζόμενη κοινωνία, που υφίσταται τα ίδια δεινά.

Γιούλα Γκεσούλη

ποθούμενη «κουλτούρα αξιολόγησης», θα προχωρήσουν στα περαιτέρω, την αξιολόγηση της της σχολικής μονάδας και του εκπαιδευτικού. Αλλωστε, η αξιολόγηση των στελεχών εκπαίδευσης (κριτήρια και διαδικασία επιλογής), με το ίδιο νομοσχέδιο, δεν αφήνει καμιά αμφιβολία περί αυτού, ενώ δίνει και μια πρώτη γεύση για το πώς θα εφαρμοστεί και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Διήμερη κατάληψη στη Φιλοσοφική

Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Φοιτητών της Φιλοσοφικής του ΕΚΠΑ αποφάσισε διήμερη κατάληψη και συμμετοχή στα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια στις 29/3 και 30/3. Οι φοιτητές εναντιώνονται στο νόμο Γαβρόγλου για τα Πανεπιστήμια και στο νόμο για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, των οποίων ζητούν την κατάργηση, στη διάσπαση του ΦΠΨ, στην αφαίρεση της διδακτικής επάρκειας από τα πτυχία, στην υποβάθμιση του πτυχίου του τμήματος Θεατρικών Σπουδών, στην υποχρηματοδότηση και στην ιδιωτικοποίηση των Πανεπιστημίων, καθώς και στην επιβολή διδάκτρων.

Ιδού χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης:

«Προκειμένου να κλείσει η 4η αξιολόγηση από

Πυρά ενάντια στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής

Συχνά-πυκνά κομπορρημονεί ο Γαβρόγλου (και ο Τσίπρας στη σχετική φιάτσα) ότι πέτυχε τη μέγιστη συναίνεση στην «εμβληματική» πρωτοβουλία της συγκυβέρνησης να ιδρύσει το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής με τη συγχώνευση των δυο ΤΕΙ της Αθήνας και του Πειραιά.

Σε προηγούμενο φύλλο (Κόντρα, αρ. φύλ. 950) έχουμε δημοσιεύσει τις ανακοινώσεις-διαφωνίες πολλών Πανεπιστημίων και της ίδιας της Συνόδου των Πρυτάνεων στο εν λόγω εγχείρημα και γενικά στις «συγχωνεύσεις-συνέργειες-συνεργασίες» Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του λεγόμενου «Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας», που δεν εξυπηρετούν παρά τη δραστική μείωση των δαπανών, μέσω της «ανωτατοποίησης» Τμημάτων ΤΕΙ, του κλεισίματος και του υποβιβασμού άλλων σε διετείες δομές που θα προσφέρουν ανάλογα «πτυχία», γιατί αυτό επιτάσσουν ΕΕ και ΟΟΣΑ.

Ανεξάρτητα από τα κίνητρα που οδηγούν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα και τους πανεπιστημιακούς να αντιδρούν, τα οποία σίγουρα δεν είναι ξέχωρα και από συντεχνιακά συμφέροντα, γεγονός είναι ότι οι αντιδράσεις τους αυτές έχουν βάση και έχουν ειπωθεί αλήθειες.

Σήμερα δημοσιεύουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα από την ανακοίνωση της Συγκλήτου του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου.

«Η Σύγκλητος έχοντας υπόψη της το σχέδιο νόμου και τη συζήτηση που ακολούθησε και τις απόψεις και θέσεις που εκφράστηκαν

Αποφασίζει:

Η Σύγκλητος του ΕΜΠ μετά από διεξοδική συζήτηση σχετικά με το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας "Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και λοιπές διατάξεις" εκφράζει την έντονη αντίθεσή της για το γεγονός ότι οι προωθούμενες αλλαγές στον ακαδημαϊκό χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης σε σχέση με τη λειτουργία των ΤΕΙ και τη λειτουργία νέων Πανεπιστημιακών τμημάτων, δεν στηρίζονται σε μια τεκμηριωμένη ακαδημαϊκή ανάλυση, αλλά ικανοποιούν κατά βάση ανάγκες συγχώνευσης εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και τμημάτων και εισάγουν, εμμέσως πλην σαφώς, σε σειρά γνωστικών αντικειμένων, λογικές διάσπασης των σπουδών.

Ειδικότερα στον τομέα των σπουδών των μηχανικών η υιοθέτηση των παραπάνω λογικών οδηγεί στην δημιουργία νέων πανεπιστημιακών τμημάτων, που οικειοποιούνται ονομασίες σημερινών γνωστικών αντικειμένων ειδικότητας μηχανικού, χωρίς τα προωθούμενα προγράμματα σπουδών να μπορούν να καλύψουν, εκ των πραγμάτων, ούτε το εύρος ούτε τη δομή των αντίστοιχων ειδικοτήτων, προκαλώντας σύγχυση στους φοιτητές και συνολικά στην ελληνική κοινωνία. Στη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα έχει επιβεβαιωθεί η αναγκαιότητα των ενιαίων και αδιάσπαστων προγραμμάτων σπουδών μηχανικού πενταετούς διάρκειας. Στο πλαίσιο αυτό, η Σύγκλητος του ΕΜΠ επαναλαμβάνει την θέση της, ότι σε κάθε συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο ειδικότητας μηχανικού πρέπει να αντιστοιχεί ένας τίτλος σπουδών και όχι περισσότεροι, διαφορετικών επιπέδων, που οδηγούν σε κατατμήσεις και διασπάσεις και συνακόλουθα σε μια συνολική υποβάθμιση όλων των τίτλων σπουδών των μηχανικών.

Η Σύγκλητος του ΕΜΠ τονίζει επίσης την πάγια θέση της, ότι η ένταξη σε Πανεπιστημιακά Τμήματα, είτε υπάρχοντα είτε νέα, οποιασδήποτε κατηγορίας εκπαιδευτικού προσωπικού πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τις αντίστοιχες ακαδημαϊκές διαδικασίες επιλογής εκπαιδευτικού προσωπικού, που ισχύουν σήμερα για τα Πανεπιστήμια...».

τους "θεσμούς", η κυβέρνηση αυτήν τη στιγμή προχωρά την εφαρμογή βίαιων μέτρων. Επιτίθεται στη λαϊκή κατοικία, με τους πλειστηριασμούς που διεξάγονται κάθε Τετάρτη και ασκεί την πιο σκληρή καταστολή αλλά και διώξεις στα κινήματα ενάντια στους πλειστηριασμούς. Το "κλείσιμο" της ίδιας αξιολόγησης και οι δημοσιονομικοί περιορισμοί είναι που εκβιάζουν και τον κόσμο της εκπαίδευσης, επιβάλλοντας την αδιοριστία στο σχολείο και την επακόλουθη επίθεση στα πτυχία μας.

Ηδη από πέρυσι είχαν υπάρξει διατάξεις και νομοθετήματα σε σχέση με αλλαγές στον τρόπο κατοχύρωσης της διδακτικής επάρκειας στα πτυχία μας. Φέτος όμως στην αρχή της χρονιάς με τις διατάξεις του Ι.Ε.Π. (Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής) και υπό την αιγίδα του Υπ. Παιδείας, όλα

ΝΔ: «Αξιολόγηση παντού και για όλους»

«Στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου για την αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, για το οποίο θα τοποθετηθούμε αναλυτικά το επόμενο διάστημα, **η έννοια της αξιολόγησης βρίσκεται υπό διωγμόν**.

Η αξιολόγηση, όπως είχε προβλεφθεί σε Προεδρικό Διάταγμα του 2013, επί Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας, **καταργείται, χωρίς να αντικαθίσταται από κάποιο άλλο σύστημα αξιολόγησης** για τους εκπαιδευτικούς, **τον βασικό δηλαδή παράγοντα της εκπαιδευτικής διαδικασίας**.

Για τη Νέα Δημοκρατία, **η αξιολόγηση όλων των κρίκων της εκπαιδευτικής αλυσίδας είναι απαραίτητη προϋπόθεση** για την εύρυθμη λειτουργία του εκπαιδευτικού συστήματος σε όλες του τις βαθμίδες. **Αξιολόγηση παντού και για όλους**. Για να επιβραβεύονται οι καλοί και να βελτιώνονται όλοι». Νίκη Κεραμέως, Τομεάρχης Παιδείας,

Ερευνας και Θρησκευμάτων της Νέας Δημοκρατίας, βουλευτής Επικρατείας, 17 Μαρτίου 2018 (οι εμφάσεις δικές μας).

Η ΝΔ, ως γνήσιο κόμμα του μεγάλου κεφαλαίου και με τον Μητσοτάκη επικεφαλής, γνωστό «βαμμένο» εκφραστή του νεοφιλελευθερισμού, στο πλαίσιο και του ευνοϊκού κλίματος που έχουν διαμορφώσει οι επιταγές των ιμπεριαλιστών δανειστών, δε διστάζει να δηλώσει δημόσια τη θέση της για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, αλλά και όλων των δημόσιων υπάλληλων («Αξιολόγηση παντού και για όλους»), γνωρίζοντας τα αισθήματα αντιπάθειας και αγανάκτησης που θα προκαλέσει σε αυτούς και επομένως και το πολιτικό κόστος που συνεπάγεται μια τέτοια στάση.

Με τη στάση της αυτή, όμως (ηθελμένα ή αθέλητα), διευκολύνει και το έργο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στο συγκεκριμένο ζήτημα, της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Γιατί, όταν ισχυρίζεται ότι

καταργείται η αξιολόγηση στην εκπαίδευση, αβίαστα προκύπτει το συμπέρασμα ότι η συγκυβέρνηση ανταποκρίνεται στο πάγιο αίτημα των εκπαιδευτικών κινήματος για κατάργηση της αξιολόγησης (σ.σ. που είναι πάντα μέσα στον καπιταλισμό συνυφασμένη με την πειθάρχηση και χειραγώγηση) και ότι αυτή τηρεί ευλαβικά τις προεκλογικές της δεσμεύσεις. Η αποτίμηση, όμως, του σχεδίου νόμου του υπουργείου Παιδείας, κάθε άλλο παρά οδηγεί σε ένα τέτοιο συμπέρασμα. Αντίθετα, οι συριζαίοι επιλέγουν να κάνουν προσεκτικά βήματα, έχοντας την εμπειρία της ακύρωσης όλων των προσπαθειών επαναφοράς της αξιολόγησης των Διαμαντοπούλου-Λοβέρδου-Αρβανιτόπουλου, από το εκπαιδευτικό κίνημα. Βάζουν τώρα μπροστά την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, υπό τον απατηλό τίτλο «Συλλογικός προγραμματισμός και ανατροφοδοτική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου» και όταν πλέον θα έχει καλλιεργηθεί η

τα παραπάνω πήραν σάρκα και οστά. Πιο συγκεκριμένα, ο Ι.Ε.Π προβλέπει την δημιουργία μίας ειδικής Δομής ή ενός ειδικού τμήματος, το οποίο θα παρέχει την διδακτική επάρκεια, αφαιρώντας την από το πρόγραμμα σπουδών. Το πιο προβληματικό είναι ότι η συγκεκριμένη αυτή “Δομή” - τμήμα θα έχει όριο εισαχθέντων (άρα δεν θα μπαίνουν όλοι οι Φιλοσοφικάριοι και επομένως δεν θα έχουν και όλοι οι Φιλοσοφικάριοι το δικαίωμα να διδάξουν), αλλά και τέλη εγγραφής που δυσχεραίνει ακόμη πιο πολύ την κατάσταση. Στην σχολή μας αυτό έρχεται να εφαρμοστεί μέσα από την διάσπαση του τμήματος του Φ.Π.Ψ σε δύο διαφορετικά τμήματα: ένα Φιλοσοφίας στο οποίο, δεν διευκρινίζονται τα επαγγελματικά δικαιώματα (βλέπε Φιλοσοφία Πάτρας όπου δεν υπάρχουν επαγγελματικά δικαιώματα διδασκαλίας) και Παιδαγωγικών (ή καλύτερα Επιστημών Εκπαίδευσης) το οποίο θα αποτελέσει και το τμήμα το οποίο θα παραχωρεί την παιδαγωγική επάρκεια στην Φιλοσοφική και μάλλον και στις υπόλοιπες καθηγητικές σχολές (βλέπε Φυσικό, Μαθηματικό κ.λπ.) με τον τρόπο τον οποίο περιγράψαμε παραπάνω...

Την Δευτέρα 26/02 στην βουλή ψηφίστηκε το νομοσχέδιο “Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και άλλες διατάξεις”. Αυτό το νομοσχέδιο επιφέρει συγχωνεύσεις τμημάτων ανά την επικράτεια. Μία από τις διατάξεις του νόμου επικυρώνει την εξίσωση πτυχίων των τεσσάρων Τμημάτων Θεατρικών Σπουδών – Θεάτρου (Ε.Κ.Π.Α., Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Α.Π.Θ.), με τις, ιδιωτικές και μη, δραματικές σχολές.

Παρέχεται δηλαδή το δικαίωμα στους αποφοίτους δραματικών σχολών, με εξειδίκευση στην υποκριτική τέχνη (ηθοποιοί), να ασκούν το επάγγελμα του θεατρολόγου – θεατροπαιδαγωγού, με αποτέλεσμα να διεκδικούμε τις ίδιες θέσεις εργασίας. Τα τέσσερα τμήματα (Α.Ε.Ι.) μέχρι στιγμής, ενσωμάτωναν την παιδαγωγική επάρκεια στον προπτυχιακό κύκλο σπουδών.

Από την στιγμή που πλέον θα έχουμε τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα, αυτομάτως εξισώνεται η δημόσια δωρεάν παιδεία με την ιδιωτική εκπαίδευση. Δεν έχουμε αυταπάτες ότι πρόκειται για μεμονωμένο γεγονός ούτε εναντιωνόμαστε στους σπουδαστές των δραματικών σχολών.

Μετά από απόφαση του υπουργείου και σε συνεργασία με τα τμήματα του ΕΚΠΑ (πρόγραμμα ΠΡΟΧΩΡΩ), οι κάτοχοι πτυχίου επιπέδου Γ2, παρακολουθώντας κύκλο σπουδών με δίδακτρα 450 ευρώ, θα έχουν εφάμιλλα δικαιώματα με τους αποφοίτους του ΕΚΠΑ σε ό,τι αφορά τη διδασκαλία σε κέντρα ξένων γλωσσών. Υποβαθμίζουν λοιπόν, άμεσα τις σπουδές 4+ χρόνων και τα μελλοντικά μας δικαιώματα. Εφόσον κάνουν αυτήν την αλλαγή, κανείς δεν θα έχει προνομιακή σχέση με την εργασία σε αυτόν τον κλάδο και άρα, κανείς δε θα εργάζεται ως καθηγητής ξένων γλωσσών σταθερά και με δικαιώματα.

Για τους ίδιους λόγους, προχωρούν και στην συγχώνευση και στην κατάργηση τμημάτων (π.χ. Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, σχέδιο Αθηνά)...

Με τη σταδιακή κατάργηση του δωρεάν χαρακτήρα της δημόσιας παιδείας και την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των ΑΕΙ με αυτά των ιδιωτικών σχολών, η εκπαίδευση και η εύρεση εργασίας στο αντικείμενο σπουδών μας καθίστανται προνόμιο των λίγων.

Οι αλλαγές που επιχειρούνται σε ό,τι αφορά την παιδαγωγική επάρκεια συνδέονται άμεσα με τις εξελίξεις στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και ιδιαίτερα με τους χιλιάδες αδιόριστους εκπαιδευτικούς, που αντανακλούν το μέλλον που προορίζουν και για τη δική μας γενιά.

Γνωρίζοντας τις συνθήκες στις οποίες ζουν και εργάζονται οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί, με μεταθέσεις σε όλα τα μέρη της Ελλάδας, χωρίς σταθερή εργασία και χωρίς πρόνοια για στέγαση και καταβαλίνοντας πόσο άμεση σχέση έχει αυτό με την απόσπαση της διδακτικής επάρκειας από τα πτυχία μας και την υποβάθμιση των προπτυχιακών μας σπουδών, τασσόμαστε στο πλευρό των αναπληρωτών και συμμετέχουμε στον αγώνα τους με τα αιτήματά τους για μαζικούς και μόνιμους διορισμούς, για κατάργηση του προσοντολογίου του ΟΟΣΑ για το σύστημα πρόσληψης, για κατάργηση του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ και του ν.3848, για ίσα δικαιώματα μεταξύ αναπληρωτών και μόνιμων εκπαιδευτικών και τέλος για ανατροπή του εκπαιδευτικού μνημονίου κυβέρνησης-ΕΕ-ΟΟΣΑ. Το βασικό πρόβλημα του δημόσιου σχολείου είναι η υποστελέχωσή του και όχι μια υποτιθέμενη “ανεπάρκεια” των αποφοίτων των καθηγητικών σχολών.

Δε χρειάζεται και πολλή ανάλυση για να συμπεράνει κανείς την κατεύθυνση όλων αυτών των αλλαγών, που εκπορεύονται από την αντιεκπαιδευτική πολιτική των τελευταίων χρόνων και ειδικότερα, από το νόμο Γαβρόγλου, που ψηφίστηκε τον περασμένο Αύγουστο. Αποσκοπούν στην εδραίωση μιας κατάστασης όπου ο καθένας θα βιώνει, ταυτόχρονα με όλους τους άλλους αλλά πάντα μόνος του, τις χειρότερες εργασιακές συνθήκες. Την ανεργία, την επισφάλεια, την μισοεργασία, το φόβο της απόλυσης, την απώγνωση και την κατάθλιψη, την εγκατάλειψη κάθε προοπτικής. “Κανείς μόνιμος, όλοι προσωρινοί” είναι το δόγμα του υπουργείου, της Κυβέρνησης, της Ε.Ε και του ΟΟΣΑ. Η δημιουργία ενός αναλώσιμου δυναμικού, χωρίς επίγνωση της θέσης του. Η καθυπόταξη κάθε πτυχής της ανθρώπινης ζωής σ’ αυτόν τον νόμο. Της τέχνης, της επιστήμης, της διασκέδασης, της εργασίας, της γνώσης...».

Βενιζέλος λάβρος κατά Φώφης και ΚΙΝΑΛ

Γενεές δεκατέσσερις περνά ο Βενιζέλος τη Φώφη και το ΚΙΝΑΛ χωρίς να τους κατονομάζει. Αφορμή για τη νέα θεαματική διαφοροποίησή του, λίγες μέρες μετά το ιδρυτικό συνέδριο του ΚΙΝΑΛ και λίγο περισσότερες μετά τη θεαματική διαφοροποίησή του στη Βουλή, όταν πήγε κόντρα στη γραμμή ΔΗΣΥ-Ποταμιού για άκυρο και υπερψήφισε την πρόταση της ΝΔ για τη σύσταση επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για τους Κουρουμπλή-Ξανθό-Πολάκη, στάθηκε η πρόταση της Γεννηματά για τη συνταγματική αναθεώρηση. Για τον Βενιζέλο, casus belli είναι αυτή καθεαυτή η πρόταση, ανεξάρτητα από το περιεχόμενό της. Γιατί θεωρεί ότι «δεν υπάρχει πολιτικό και θεσμικό περιβάλλον κατάλληλο για αναθεώρηση όταν το κύριο πρόβλημα είναι ο εκβιασμός των θεσμών, η έκπτωση των εγγυήσεων του κράτους δικαίου, η καταρράκωση της διάκρισης των εξουσιών, η προσβολή της εξωτερικής και εσωτερικής ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης».

Κατά τον Βενιζέλο, «τώρα κυριαρχεί η κυβερνητική σκευωρία κατά των θεσμών» και γι’ αυτό «σημαία της δημοκρατικής αντιπολίτευσης είναι η επιτακτική ανάγκη σεβασμού και εφαρμογής του Συντάγματος, όχι η ανυποψίαστη και τελικά ανιστόρητη συζήτηση περί αναθεώρησης, πίσω από την οποία θα έρθει να κρύψει τις συνταγματικές της ανομίες η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ». Για να ενισχύσει την άποψή του ότι δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε συζήτηση περί συνταγματικής αναθεώρησης με τον ΣΥΡΙΖΑ, ο Βενιζέλος θυμίζει ότι «η συναινετική στάση της αντιπολίτευσης τον Αύγουστο του 2015 ευτελίστηκε από την κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ» (εννοεί ότι ο Τσίπρας, αφού πρώτα τους χρησιμοποίησε για να ψηφίσουν το τρίτο Μνημόνιο, μετά πήγε αφηνιαστικά σε εκλογές βολεύοντας μόνο τον εαυτό του, το κόμμα του και τον κυβερνητικό του εταίρο).

Ο Βενιζέλος δεν συμμετέχει σε κανένα όργανο του ΚΙΝΑΛ. Το μοναδικό αποφασιστικό όργανο του νέου φορέα είναι το πολιτικό συμβούλιο που στην πραγματικότητα αποτελείται από τους επικεφαλής των μεγαλύτερων πολιτικών σχημάτων και φραξιών. Η Γεννηματά μίλησε για την ανάγκη συνταγματικής αναθεώρησης και ο Αλιβιζάτος πήγε σε εκδήλωση της ΝΔ και παρουσίασε μια δική του πρόταση για μίνιμουμ συνταγματική αναθεώρηση (έχοντας προφανώς τη σύμφωνη γνώμη Φώφης και Σταύρου), πρόταση την οποία επίσης απορρίπτει ο Βενιζέλος. Το κυριότερο είναι πως τη μέρα που δημοσιευόταν το άρθρο του Βενιζέλου, η Φώφη τον αγνόησε προκλητικά και έστειλε στον πρωθυπουργό, στον πρόεδρο της Βουλής και στους πολιτικούς αρχηγούς (πλην ΧΑ) επιστολή «σχετικά με την αναγκαιότητα για την αναθεώρηση του Συντάγματος». Αναμένεται, λοιπόν, η επόμενη φάση της σύγκρουσης του Βενιζέλου με το ΚΙΝΑΛ, η οποία μπορεί και να τον οδηγήσει εκτός του νέου φορέα, σ’ ένα δρόμο που θα οδηγεί σε μια μορφή εκλογικής συνεργασίας με τη ΝΔ, η οποία θα του εξασφαλίσει την επανεκλογή του στη Βουλή.

Αλλά κι ο Βενιζέλος δεν κάθισε «στ’ αυγά του». Το πρωί της επομένης εμφανίστηκε σε τηλεοπτική εκπομπή και προχώρησε σε ευθεία επίθεση κατά της Γεννηματά και των συνεργατών της, βάζοντας στην ατζέντα και την κατηγορία ότι το ΚΙΝΑΛ αγνόησε τον ίδιο και τον Ανδρέα Λοβέρδο, παρόλο που είναι συνταγματολόγοι. Τα ζητήματα που τίθενται, βέβαια, μόνο κατ’ όνομα είναι συνταγματικά. Επί της ουσίας είναι πολιτικά και αφορούν τον πολιτικό προσανατολισμό του ΚΙΝΑΛ: με τον ΣΥΡΙΖΑ ή με τη ΝΔ; Επ’ αυτού, ο Βενιζέλος έχει ξεκάθαρη τοποθέτηση: με τη ΝΔ. Γι’ αυτό και απορρίπτει τη στρατηγική της «δεύτερης κάλπης», δηλαδή των επαναληπτικών εκλογών, που θα γίνουν με απλή αναλογική και θα επιτρέψουν στο ΚΙΝΑΛ να έχει περισσότερους βουλευτές.

Αυτόβουλος ή βαλτός;

Μία ολόκληρη σελίδα στη σαββατιάτικη έκδοση των «Νέων». Μια «βαριά» υπογραφή: Νίκος Μουζέλης, ομότιμος καθηγητής Κοινωνιολογίας στην LSE, του στενού σημειτικού περιβάλλοντος. Ενας τίτλος σχεδόν προειδοποιητικός: «Το Κίνημα Αλλαγής. Η βασική επιλογή». Σαν να λέμε, ο Μουζέλης δίνει «γραμμή» στο ΚΙΝΑΛ. Με ποια ιδιότητα; Καμιά κομματική ιδιότητα δεν είχε ποτέ, όμως κατάφερε να συγκεντρώσει ένα «πολιτικό κεφάλαιο». Ο λόγος του μετράει στα αστικά μίντια.

Από τις πρώτες κιόλας λέξεις του άρθρου του ο Μουζέλης βάζει το ζήτημα ωμά: «Το Κίνημα Αλλαγής θα αναγκαστεί σύντομα να επιλέξει είτε τη στροφή προς τη ΝΔ είτε προς τον ΣΥΡΙΖΑ». Δηλαδή, τινάζει στον αέρα το ιδεολόγημα που έχουν πει στη Φώφη η επαναλαμβάνει συνεχώς, σύμφωνα με το οποίο το ΚΙΝΑΛ δεν έχει τέτοιο δίλημμα, γιατί θα πάρει την τρίτη εντολή στις επόμενες εκλογές και θα μεταφέρει σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ το δίλημμα, καταθέτοντας συγκεκριμένη πρόταση προοδευτικής διακυβέρνησης.

Για τον Μουζέλη τα πράγματα είναι απλά: «Επειδή οι ψηφοφόροι δεν θα θελήσουν να πάνε ξανά στις κάλπες και επειδή η

Φώφη Γεννηματά αποκλείει κάθε συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, θα αναγκαστεί να συμμαχήσει με τον νεοφιλελεύθερο πρόεδρο της ΝΔ. Αυτό σίγουρα θα οδηγήσει στην εκλογική κάθοδο. Το Κίνημα Αλλαγής θα έχει την ίδια τύχη με τα άλλα ευρωπαϊκά σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, η εκλογική βάση των οποίων έχει συρρικνωθεί δραματικά. Κι αυτό γιατί η ιδεολογία της σοσιαλδημοκρατίας είναι αντίθετη μ’ αυτή του νεοφιλελευθρισμού».

Προχωρώντας τη σκέψη του, αναφέρεται στο παράδειγμα του SPD, που κατάφερε να βάλει όρους για την κυβερνητική συνεργασία με τη Μέρκελ, κάτι που «δεν είναι δυνατόν να πετύχει η κυρία Γεννηματά». Το συμπέρασμα Μουζέλη είναι και πάλι... τετράγωνο: «Το SPD δεν θα γίνει το δεκανίκι της Ανγκελα Μέρκελ, αλλά το Κίνημα Αλλαγής θα γίνει σίγουρα δεκανίκι του Κυριάκου Μητσοτάκη».

Αφού παρουσίασε -με χοντροκομμένο είν’ αλήθεια τρόπο- το καταστροφολογικό σενάριο για το ενδεχόμενο κυβερνητικής συνεργασίας ΚΙΝΑΛ-ΝΔ, ο Μουζέλης πέρασε στο «διά ταύτα» που δεν είναι παρά η συνεργασία ΚΙΝΑΛ-ΣΥΡΙΖΑ. Μια συνεργασία που θα έχει -κατά την άποψή του- πολλαπλά οφέλη, ιδιαίτερα από τη στιγμή που «η λεγόμενη αριστερή πλατφόρμα αποχώρησε και ο πρωθυπουργός επέλεξε τον ευρωπαϊκό δρόμο». Όπως γράφει, αυτή η συνεργασία «θα εμπλούτιζε το προσωπικό δυναμικό του ΣΥΡΙΖΑ και θα οδηγούσε το κόμμα προς έναν πιο ρεαλιστικό και δημοκρατικό προσανατολισμό», ενώ «θα μπορούσε να καταστήσει το Κίνημα Αλλαγής έναν τρίτο σημαντικό πόλο του ελληνικού κομματικού συστήματος».

Η όλη ανάλυση είναι γεμάτη λογικά άλματα και αυθαιρεσίες, αλλά αυτή η κατηγορία φαίνεται πως είναι το τελευταίο που ενδιαφέρει τον καθηγητή Μουζέλη. Πολιτικό ντόρο θέλησε να δημιουργήσει. Δεν ξέρουμε τι επαφές έχει ο Μουζέλης με τον ΣΥΡΙΖΑ, έχει όμως με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Δεν ξέρουμε αν ο Σημίτης συμμερίζεται αυτές τις απόψεις, είμαστε όμως σίγουροι ότι τις συμμερίζεται ο Λαλιώτης. Το μόνο ερώτημα που έχουμε είναι αν ο Μουζέλης παρεμβαίνει αυτοβούλως ή σε συνεννόηση με άλλους παράγοντες της εγχώριας και ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. Συνήθως, τέτοια πρόσωπα, που δεν έχουν πίσω τους μια πολιτική καριέρα, αλλά προσφέρουν υπηρεσίες στο σύστημα «από καθεδράς», δεν ενεργούν αυτοβούλως. Ενεργούν σαν «μπροστινοί» συγκεκριμένων ομάδων συμφερόντων που θέλουν να σπρώξουν τα πράγματα σε μια κατεύθυνση. Ο Μουζέλης δεν μπορεί να επηρεάσει το εκλογικό σώμα. Αν κάναμε ένα γκάλοπ, πολύ λίγοι θα τον γνώριζαν ως πρόσωπο κι ακόμα λιγότεροι θα γνώριζαν τις απόψεις του. Μπορεί, όμως, να επηρεάσει το στελεχικό δυναμικό της εγχώριας σοσιαλδημοκρατίας.

Μικροκομματική εργαλειοποίηση της αναθεωρητικής διαδικασίας

Στο μεταξύ, ο ΣΥΡΙΖΑ, που τόσο ντόρο είχε κάνει με την αναθεώρηση του Συντάγματος, στην οποία είχε προσδώσει... επαναστατικό χαρακτήρα, την έχει και πάλι ξεχάσει εντελώς. Είχε φτιάξει μια επιτροπή για τη διατύπωση του πλαισίου αναθεώρησης (με τον Κατρούγκαλο επικεφαλής), η οποία είχε δώσει ένα πλαίσιο που καμιά σχέση δεν έχει με τις ίδιες τις δυνατότητες που το ισχύον σύνταγμα δίνει για την αναθεώρησή του, είχε φτιάξει άλλη μια επιτροπή για τη δημόσια συζήτηση, η οποία κάποια στιγμή έκανε και έναν απολογισμό, και μετά... άκρα του τάφου σιωπή.

Μπορούμε βάσιμα να υποθέσουμε, ότι κάποια στιγμή ο Τσίπρας θα ξαναπιάσει το παιχνιδάκι στα χέρια του. Κάποια στιγμή που θα είναι στριμωγμένος και θα θέλει ν’ αλλάξει την ατζέντα. Αυτή τη φορά, όμως, δε θα μπορέσει να το πιάσει σε επίπεδο προπαγάνδας, με τους Κατρούγκαλους να μιλούν για δημοψηφίσματα που δεν προβλέπονται. Θα πρέπει να πάει το θέμα στη Βουλή, που είναι το μόνο αρμόδιο όργανο να αποφασίσει για συνταγματική αναθεώρηση, μέσα από διαδικασία που επίσης είναι σαφώς καθορισμένη: η προαναθεωρητική Βουλή καθορίζει τις προς αναθεώρηση διατάξεις του Συντάγματος και η αναθεωρητική Βουλή (η επόμενη δηλαδή, αφού μεσολαβήσουν εκλογές) ψηφίζει το περιεχόμενο της αναθεώρησης για κάθε αναθεωρητέα διάταξη. Χρειάζονται δε 151 και 180 ψήφοι ή 180 και 151 για να ολοκληρωθεί η αναθεώρηση του Συντάγματος. Καμιά άλλη διαδικασία δεν προβλέπεται. Ακόμα κι αν οι Τσιπροκαμμένοι, προχωρώντας σ’ ένα θεσμικό πραξικόπημα, έκαναν δημοψήφισμα, αυτό θα είχε συμβουλευτικό χαρακτήρα και τίποτα παραπάνω.

Αν λοιπόν ο Τσίπρας θέλει να προχωρήσει σε αναθεωρητική διαδικασία, θα πρέπει με 50 βουλευτές να υποβάλει τη σχετική πρόταση. Σήμερα έχει την απαιτούμενη πλειοψηφία των 151 εδρών, όμως χωρίς τη συναίνεση της αντιπολίτευσης δε θα βρεθούν στην επόμενη Βουλή οι 180 ψήφοι που χρειάζονται για να ολοκληρωθεί η αναθεώρηση. Αν πάλι ο Τσίπρας αναζητήσει τους 180 στη σημερινή Βουλή (ερχόμενος σε συνεννόηση με την αντιπολίτευση) θα είναι σαν να κάνει δώρο την ολοκλήρωση της αναθεώρησης στην επόμενη πλειοψηφία. Το θέλει;

Εξακολουθούν να «κοκκινίζουν» οι οφειλές στην Εφορία

Η είδηση προέρχεται από την «Αυγή» (22.3.2018), οπότε δεν μπορεί να ενταχθεί στα... fake news που υπονομεύουν την κυβέρνηση. Αντιγράφουμε:

«Σύμφωνα με στοιχεία της ΑΑΔΕ, την αρχή της χρονιάς οι φορολογούμενοι άφησαν απλήρωτες οφειλές φόρων 693 εκατ. ευρώ, με τους υποκείμενους σε αναγκαστικά μέτρα είσπραξης στους 1.067.857, με αποτέλεσμα το άθροισμα παλαιών και νέων ληξιπρόθεσμων οφειλών να σπάσει το φράγμα των 100 δισ. ευρώ, σχηματιζόμενο από συνολικά 4.107.315 φορολογούμενους με χρέη στο Δημόσιο.

Ειδικότερα, τον Ιανουάριο προστέθηκαν στο δισθεώρητο ύψος των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων προς το Δημόσιο νέες οφειλές 766 εκατ. ευρώ (τα 693 εκατ. ευρώ απλήρωτοι φόροι). Από τα καινούργια ληξιπρόθεσμα εισπράχθηκαν μέσω ρυθμίσεων και κατασχέσεων 93 εκατ. ευρώ και 350 εκατ. ευρώ από τον όγκο των παλαιών ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων, οι οποίες στο τέλος του 2017 είχαν φτάσει τα 101.332 εκατ. ευρώ, εκ των οποίων έχουν διαγραφεί ως ανεπίδεκτα είσπραξης 13.742 εκατ. ευρώ.

Τα ίδια στοιχεία δείχνουν ότι ένας στους δύο φορολογούμενους διατηρεί οφειλές (4.107.315 φορολογούμενοι) και από αυτούς ο φοροελεγκτικός εισπρακτικός μηχανισμός έχει τη δυνατότητα να επιβάλει αναγκαστικά μέσα είσπραξης σε 1.757.439».

Οι αριθμοί δείχνουν γυμνή την αλήθεια του... success story των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Οχι μόνο δε μειώνονται οι οφειλές προς την Εφορία (παρά τις ρυθμίσεις με τις 100 δόσεις), αλλά διευρύνονται. Πολύς κόσμος δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις φορολογικές του υποχρεώσεις (π.χ. τον ΕΝΦΙΑ), ενώ οι επιχειρήσεις (ατομικές και εταιρικές, μικρές και μεγάλες), εξακολουθούν να μην καταβάλουν τον ΦΠΑ, χρησιμοποιώντας τα ποσά που έχουν εισπράξει για την κάλυψη άλλων υποχρεώσεών τους.

Το δημοσίευμα της «Αυγής» αρχίζει ως εξής: «Συνεχίζονται με αμειώτους ρυθμούς τα αναγκαστικά μέτρα είσπραξης στους οφειλέτες του Δημοσίου, τα οποία είχαν υποστεί στο τέλος του 2017 οι 6 στους 10 εξ αυτών, έναντι 5 στους 10 το 2016 και 4 στους 10 το 2015. Μάλιστα, στην πληθώρα κατασχέσεων τραπεζικών λογαριασμών που πραγματοποιήθηκαν από την αρχή του έτους προστίθενται τον Μάιο οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί ακινήτων επί της εμπορικής αξίας».

Βέβαια, οι αριθμοί που οι ίδιοι παραθέτουν δε συνηγορούν στην αισιοδοξία. Σε λιγότερους από τους μισούς οφειλέτες μπορούν να επιβάλουν αναγκαστικά μέσα είσπραξης, ενώ το «σαφάρι» αποδίδει ελάχιστα σε σχέση με τον όγκο των οφειλών. Ισχύει, δηλαδή, το «ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος». Ομως, μεγαλύτερη σημασία έχει η λογική που δείχνει το δημοσίευμα. Αυτοί που υπόσχονταν στον κόσμο «σεισάχθεια», για να απαλλαγούν τα νοικοκυριά από τα συσσωρευμένα φορολογικά χρέη και για να μπορέσουν να «επανεκκινήσουν» οι επιχειρήσεις, όπως έλεγαν, τώρα πανηγυρίζουν -με χαιρέκακο ύφος- για τις αναγκαστικές κατασχέσεις λογαριασμών που έκαναν και προειδοποιούν ότι από τον Μάη θ' αρχίσουν και τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς ακινήτων για χρέη προς την εφορία!

Θράσος

Χρειάζεται πραγματικά πολύ θράσος να βγαίνει ο Κούλης, μιλώντας στους τομεάρχες του κόμματός του, και να «δεσμεύεται» ότι θα καταργήσει «τον μειωμένο μισθό για νέους κάτω των 25, τον λεγόμενο υποκατώτατο μισθό, όπως τον βάφτισαν οι αθεόφοβοι προπαγανδιστές». Τον υποκατώτατο μισθό των 511 ευρώ, για τους εργαζόμενους ηλικίας κάτω των 25 ετών, τον θέσπισε κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ. Η κυβέρνηση Σαμαρά, της οποίας ο Κούλης ήταν υπουργός. Οσο για τους «άθλιους προπαγανδιστές» που θέσπισαν τον όρο «υποκατώτατος μισθός», ήταν τα στελέχη της τρόικας, αλλά και οι υπουργοί της κυβέρνησης Σαμαρά. Για παράδειγμα, ο Βρούτσης, που τον έχει και σήμερα τομεάρχη Εργασίας, καμαρώνει ακόμα και σήμερα για το ότι επί των ημερών του η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων θέσπισε «έναν αξιόπιστο μηχανισμό προσδιορισμού του κατώτατου μισθού στην οικονομία που συμβαδίζει με τα ευρωπαϊκά πρότυπα». Οπως δε θύμισε η Αχτσιόγλου, τον Νοέμβρη του 2013, μιλώντας σε ημερίδα του ALBA COLLEGE με θέμα «Η νεανική απασχολησιμότητα στην Ελλάδα», ο Βρούτσης έλεγε: «Παράλληλα, θεσμοθετήσαμε ειδικό μισθό για νέους κάτω των 25 ετών (**subminimum wage**)». Η χρήση του αγγλικού όρου αμετάφραστη δεν αλλάζει, φυσικά, την ουσία.

Ομως, και οι συριζαίοι σαν την Αχτσιόγλου «δε δικαιούνται για να ομιλούν». Υπέκλεψαν την ψήφο των νέων εργαζόμενων, υποσχόμενοι ότι θα καταργήσουν τον υποκατώτατο μισθό και θα επαναφέρουν τον κατώτατο στα 751 ευρώ. Από τότε πέρασαν πάνω από τρία χρόνια κι ακόμα έχουμε κατώτατο μισθό στα 586 και υποκατώτατο στα 511 ευρώ. Τώρα, διαγωνίζονται με τον Μητσοτάκη σε υποσχέσεις για το μέλλον, ελπίζοντας να ξανακλέψουν την ψήφο των νέων εργαζόμενων.

Τσιράκια όλων των ιμπεριαλιστικών συνασπισμών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

Ελλάδα. Συγκεκριμένα στην Ανδραβίδα. Μπορούμε έτσι να καταλάβουμε την πρόσφατη παρουσία του αμερικανού πρέσβη στην Ανδραβίδα και το «φιλελληνικό» του μήνυμα, καθώς και τις «ενθουσιώδεις» δηλώσεις αμερικανών πιλότων για την «επιχειρησιακή ικανότητα» των ελλήνων συναδέλφων τους, με τους οποίους συμμετείχαν σε κοινή άσκηση. Δηλώσεις που μεταδόθηκαν εν εκτάσει και με διθυραμβικό τρόπο από την ελληνική κρατική τηλεόραση.

Η αμερικανοσιωνιστική ιστοσελίδα παρουσιάζει τη μεταφορά των αεροπορικών βάσεων από το Κατάρ και το Ιντζιρλίκ ως αποτέλεσμα της έλλειψης εμπιστοσύνης της αμερικάνικης κυβέρνησης προς τον Ταγίπ Ερντογάν και τον εμίρη Αλ-Θάνι. Τέτοια επιχειρήματα, όμως, είναι μόνο για τους αφελείς καταναλωτές πολεμικών σεναρίων. Αλίμονο αν μια ιμπεριαλιστική δύναμη καθόριζε την πολεμική της στρατηγική ανάλογα με τις συγκυριακές πολιτικές μεταβολές σε χώρες-δορυφόρους. Μια αεροπορική βάση δεν είναι επίπλο γραφείου για να μεταφέρεται από εδώ κι από εκεί με ευκολία. Κι αν η βάση του Κατάρ θα μεταφερθεί στη γειτονική Σαουδική Αραβία, η διασπορά της βάσης του Ιντζιρλίκ σε μια σειρά χώρες δεν μπορεί να εξηγηθεί με τη δυσαρέσκεια για τον Ερντογάν. Δηλαδή, οι Αμερικάνοι θα χαλάσουν μια από τις μεγαλύτερες αεροπορικές βάσεις τους, από την οποία κατηύθυναν τις επιχειρήσεις τους στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, τη Συρία, επειδή τους «κάνει νερά» ο Ερντογάν; Και το ΝΑΤΟ τι κάνει; Αφήνει τον Ερντογάν να του χαλάει όλο το σχεδιασμό του για τον έλεγχο

μιας τεράστιας περιοχής του πλανήτη; Αστεία πράγματα.

Είναι φανερό ότι οι Αμερικάνοι, για λόγους που γνωρίζουν αυτοί, ανασχεδιάζουν τη στρατηγική τους παρουσία. Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνουν. Και τις βάσεις στην Ελλάδα τις έκλεισαν (πλην Σούδας), όταν άλλαξε ο επιχειρησιακός τους σχεδιασμός. Αυτός ο σχεδιασμός αλλάζει είτε επειδή αλλάζει το στρατηγικό τους πλάνο είτε επειδή η αναβάθμιση των οπλικών συστημάτων, των επικοινωνιακών συστημάτων κτλ. επιτρέπει ή και επιβάλλει τέτοιες αλλαγές. Αυτές οι αλλαγές δεν έχουν να κάνουν

με τις σχέσεις τους με τις χώρες-δορυφόρους (ακόμα κι αν πρόκειται για ισχυρούς δορυφόρους, όπως είναι η Τουρκία). Πρέπει να είναι κανείς αφελής για να πιστέψει ότι οι Αμερικάνοι εγκαταλείπουν πανικόβλητοι την Τουρκία. Υπάρχουν βέβαια και οι απατεώνες (και όχι αφελείς). Αυτοί που λένε με νόημα ότι οι Αμερικάνοι εγκαταλείπουν την Τουρκία, οπότε είναι ευκαιρία να τους καλέσουμε «εμείς», να φιλοξενήσουμε τις βάσεις τους, να τους κάνουμε όλα τα χατίρια και να τους έχουμε στα πούπουλα. Και τότε να δούμε αν θα μπορεί να μας κάνει μαγκιές «ο

Τούρκος». Είναι η παλιά τακτική της αμερικανοδουλείας, που προσπαθεί να εμψυχήσει στον ελληνικό λαό τη λογική της υποτέλειας στον ιμπεριαλισμό, για λόγους... «εθνικού συμφέροντος».

Εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε εμείς είναι πως επί ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ η Ελλάδα μετατρέπεται σε μια τεράστια αμερικάνικη πολεμική βάση, χωρίς «ν' ανοίξει ρουθούνι». Η Σούδα αναβαθμίζεται και μετατρέπεται στη μεγαλύτερη αεροναυτική βάση της Μεσογείου, νέα βάση θα κατασκευαστεί στην Αλεξανδρούπολη (θεωρείται στρατηγικής σημασίας κόμβος για την ενεργειακή στρατηγική των ΗΠΑ), στον Αραξο αναπτύσσονται πυρηνικά, τώρα μπαίνει και η Ανδραβίδα στο σχεδιασμό, με τη μεταφορά σ' αυτή τμήματος των εγκαταστάσεων του Ιντζιρλίκ. Ο Τσίπρας και η παρέα του έχουν μετατραπεί σε πειθήνιους yesmen μπροστά στις αμερικάνικες απαιτήσεις. Συνεχίζουν την πολιτική των προκατόχων τους, αναβαθμίζοντας συνεχώς τις σχέσεις με την πολεμική μηχανή των αμερικάνων ιμπεριαλιστών και με το προκεχωρημένο φυλάκιο τους στη Μεσόγειο, το σιωνιστικό μόρφωμα στην ιστορική Παλαιστίνη. Εχουν βρει μάλιστα και το ιδεολόγημα που σερβίζουν στον ελληνικό λαό μέσω των εξωνημένων ΜΜΕ: όσο πιο υπάκουοι yesmen είμαστε, τόσο θα μας στηρίζουν οι ΗΠΑ έναντι των τουρκικών απειλών. Ο Καμμένος το έχει πει αυτό με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο, όταν πρότεινε την ανάπτυξη νέας αμερικάνικης βάσης στην Κάρπαθο.

Ετσι, ο ελληνικός λαός προορίζεται (και) για κρέας για τα κανόνια των αμερικανονατοϊκών ιμπεριαλιστών, αν και όποτε χρειαστεί.

Και ο Κούλης στο κόλπο

Ο Τζέφρι Πάιατ πιο συχνά πρέπει να συναντά τον Κούλη παρά τη σύζυγό του. Άλλη μια συνάντηση (τρίτη ή τέταρτη το τελευταίο δίμηνο, χωρίς να λογαριάσουμε τις παρασκηνιακές επαφές) είχαν οι δυο τους την περασμένη Τετάρτη. Η τυπική ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου της ΝΔ δε μας διαφώτισε, φυσικά, για το περιεχόμενο της συνάντησης: «Ο πρόεδρος της ΝΔ, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης είχε σήμερα στο γραφείο του στη Βουλή συνάντηση μίας ώρας με τον Πρέσβη των ΗΠΑ, κ. Geoffrey R. Pyatt, κατόπιν αιτήματος του δεύτερου. Στη διάρκεια της συνάντησης, ο κ. Μητσοτάκης επανέλαβε προς τον αμερικανό πρέσβη την ανάγκη η Τουρκία να προχωρήσει άμεσα στην απελευθέρωση των δύο ελλήνων στρατιωτικών, που κρατούνται στις τουρκικές φυλακές. Επίσης, **συζητήθηκαν θέματα διμερών σχέσεων**».

Δε ζήτησε, φυσικά, ο Πάιατ τη συνάντηση για να τον ενημερώσει ο Κούλης για το ζήτημα των δύο στρατιωτικών. Τα «θέματα των διμερών σχέσεων» ήθελε να (ξανα)συζητήσει μαζί του. Για να μην τολμήσει η ΝΔ να βάλει στην εσωτερική αντιπαράθεση ζητήματα ελληνοαμερικανικών σχέσεων, όπως η Ανδραβίδα και οι άλλες στρατιωτικές βάσεις ή οι παραγγελίες πολεμικού υλικού. Ακόμα και στο «Μακεδονικό», οι αμερικάνοι ιμπεριαλιστές θέλουν τη ΝΔ να στηρίζει την κυβέρνηση και να μην κάνει εθνικιστική σπέκουλα. Ο Κούλης πρέπει να είχε ήδη πάρει το μήνυμα, γι' αυτό και στις δηλώσεις που έκανε στο πλαίσιο της Συνόδου Κορυφής του ΕΛΚ στις Βρυξέλλες, είπε ότι «για να προχωρήσει η όποια λύση (σ.σ. στο «Μακεδονικό») πρέπει να υπάρχει ρητή **δέσμευση για αλλαγή του Συντάγματος και απόλεια του αλυτρωτισμού**». Η διαφορά με προηγούμενες δηλώσεις του είναι προφανής. Δε θέτε ως προαπαιτούμενο την αλλαγή του Συντάγματος της ΔτΜ, αλλά τη «δέσμευση για αλλαγή». Δηλαδή, ότι έλεγε και ο Κοτζιάς εισπράττοντας από τη ΝΔ την κριτική ότι «σαλαμοποιεί» τη λύση. Είναι προφανές ότι ο Πάιατ «κάνει δουλειά»...

Σημείο μηδέν

Ο υπουργός μίλησε μεν για «πλάνο αποσυμπίεσης των νησιών», που όμως δεν έχει γνωστοποιηθεί με κανέναν τρόπο. Κάτι ψέλλισαν για τα μελλοντικά σχέδια του υπουργείου, αλλά επί της ουσίας τίποτα δεν έγινε σαφές σχετικά με τον τερματισμό του μαρτυρίου αυτού για τόσους χιλιάδες ανθρώπους. Συνομίλησε, επίσης, με τους εκλεγμένους της τοπικής αυτοδιοίκησης, που τον θεωρούν ένα πρόσωπο με το οποίο μπορούν να συνεργαστούν. Δεδομένου όμως ότι η τοπική κοινωνία «τραβιέται» όλο και περισσότερο προς ξενοφοβικές αντιλήψεις και ότι οι αντίστοιχοι τοπικοί πολιτευτές τις σιγοντάρουν, ενώ παράλληλα πρέπει να εξασφαλίσουν και το πολιτικό τους μέλλον, μπορούμε εύκολα να καταλάβουμε τι επιπτώσεις θα έχει αυτή η «συνεργασία».

Συμπέρασμα πρώτο: όλοι, τόσο η πολιτική ηγεσία του υπουργείου όσο και η τοπική αυτοδιοίκηση, κοιτούν τη «βολή» τους και μόνο. Η οποία (μιλώντας πάντα πολιτικά) αφορά το να μη δυσανεστηθούν οι ψηφοφόροι. Οι ψηφοφόροι που, έχοντας γίνει και οι ίδιοι έρμαια των σκληρών πολιτικών, βλέπουν τους

πρόσφυγες ως εχθρούς, κατηγορώντας τους ουσιαστικά ως υπεύθυνους για την κατάσταση που και οι ίδιοι βιώνουν.

Συμπέρασμα δεύτερο: η Ελλάδα παραμένει και θα παραμείνει μια απέραντη ανοιχτή φυλακή για τόσους βασανισμένους ανθρώπους που είναι θύματα ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Το να αυτοπυρπολείσαι θα μπορούσε να είναι ίσως το σημείο μηδέν. Γιατί σημαίνει ότι υπ' αυτές τις συνθήκες, αυτός είναι ο μόνος τρόπος που έχεις για να εκφράσεις την απελπισία που σε πιάνει όταν διαπιστώνεις ότι όλες οι πόρτες γύρω σου είναι ερμητικά κλειστές, γιατί αισθάνεσαι ότι σε έχουν οδηγήσει στο απόλυτο αδιέξοδο.

Γνωρίζουμε ότι η αλλαγή σκυτάλης που έγινε δε θα επιφέρει καμιά αλλαγή πολιτικής. Γιατί η πολιτική είναι χαραγμένη ήδη. Γνωρίζουμε ότι οι πρόσφυγες έχουν γίνει «ο σάκος του μωδ», η αρένα πάλης μεταξύ των ιμπεριαλιστικών κρατών. Γνωρίζουμε ότι αυτές οι καταστάσεις αλλάζουν μόνο αν παλέψει η εργατική τάξη στο πλευρό των προσφύγων. Αυτό που δε γνωρίζουμε είναι πότε θα ωριμάσουν οι συνθήκες για να διεκδικηθούν επιτέλους τα αυτονόητα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

εφαρμόζεται μέσω της Ελλάδας) με τη γείτονα Τουρκία. Δεδομένου ότι οι περισσότεροι πρόσφυγες «περνάνε» από αυτήν την πλευρά στα νησιά, η Ελλάδα απορρίπτει τα αιτήματά τους με το σκεπτικό ότι η Τουρκία θα πρέπει να θεωρηθεί ασφαλής τρίτη χώρα γι' αυτούς και κατ' επέκταση ν' αναλάβει να εξετάσει τα αιτήματα διεθνούς προστασίας τους. Ετσι, οι πρόσφυγες «επιστρέφονται» με συνοπτικές διαδικασίες... «από 'κει που ήρθαν».

Τρίτον, όλα τα παραπάνω θα πρέπει να συνδυαστούν με το απάνθρωπο μέτρο του γεωγραφικού περιορισμού, που εξακολουθεί να υφίσταται και να διατηρεί την ασφυκτική κατάσταση στα νησιά. Το μέτρο αυτό δε φαίνεται να αίρεται άμεσα (τουλάχιστον μέχρι στιγμής), διατηρώντας τα νησιά ως ανοιχτές φυλακές και κρατώντας τους πρόσφυγες παράνομα, αναιρώντας το βασικό δικαίωμά τους στην ελεύθερη μετακίνηση στη χώρα.

Ο νέος υπουργός που παρέλαβε τη σκυτάλη είναι «παλιά καραβάνα» στο αστικό πολιτικό σύστημα. Γι' αυτό και η πρώτη του επίσκεψη στα μέρη αυτά δεν έφερε κανένα διαφορετικό μήνυμα. Όλα ήταν προδιαγεγραμμένα και απλά επιβεβαιώθηκαν.

Απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης

Τα οικόπεδα που παραχωρούνται σε συλλόγους είναι «εκτός συναλλαγής»

Εκθετη η κυβέρνηση για το «γήπεδο Μελισσανίδη»

Πολλαπλά εκτεθειμένη βγαίνει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αλλά και η αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΝ (ΔΑΟΚΑ), που εξέδωσε τη διάτρητη άδεια για το γήπεδο Μελισσανίδη, μετά την απόφαση 992/9-2-2018 του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (Τμήμα Δ'), που έκρινε ότι οικόπεδο που παραχωρείται από το Δημόσιο σε σύλλογο ή σωματείο «προς εκπλήρωση ειδικού κοινωφελούς σκοπού» αποτελεί «εκτός συναλλαγής πράγμα, προστατευόμενο από το Σύνταγμα, τον αθλητικό νόμο, τον Αστικό Κώδικα και το νόμο 3068/2002» και δεν μπορεί να εκποιηθεί ή να αλλάξει σκοπό.

Εως τώρα γνωρίζαμε τη Γνωμοδότηση 112/2006 του Νομικού Συμβούλιου του Κράτους (Τμήμα Β'), που σε παρεμφερή υπόθεση (αφορούσε ακίνητο που είχε παραχωρηθεί στον ΒΑΟ Θεσσαλονίκης) έκρινε ότι αυτού του είδους τα παραχωρηθέντα ακίνητα είναι «εκτός συναλλαγής πράγματα» και ο νόμος «απαγορεύει κάθε ιδιωτική δικαιοπραξία, που παραβιάζει αμέσως ή εμμέσως την ιδιότητα του πράγματος ως δημοσίου, για όσο χρόνο διατηρείται η ιδιότητα αυτή». Τώρα, έχουμε και απόφαση Διοικητικού Δικαστηρίου που λέει το ίδιο πράγμα.

Εχει αξία να αναφερθούμε και στον λόγο για τον οποίο έφτασε η υπόθεση στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, γιατί φαίνεται πιο καθαρά πόσο ισχυρή νομικά είναι η έννοια του «εκτός συναλλαγής πράγματος». Το Ελληνικό Δημόσιο εξέδωσε απόφαση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του «Ηρακλή» Θεσσαλονίκης για χρέη του συλλόγου ύψους 18,35 εκατ. ευρώ (από ΦΠΑ, ΦΑΠ και διάφορα πρόστιμα). Το ακίνητο στο οποίο το Δημόσιο ζητούσε να κάνει κατάσχεση είναι περίπου 31 στρέμματα και μεταβιβάστηκε στο σωματείο από το Δημόσιο με πωλητήριο το 1959 «επί αποκλειστικών σκοπών χρησιμοποίησεως τούτου ως αθλητικού γηπέδου». Ερχεται, λοιπόν, το Διοικητικό Πρωτοδικείο, μετά από ανακοπή που άσκησε ο «Ηρακλής», και αποφασίζει ότι το οικόπεδο δεν μπορεί να κατασχεθεί, γιατί «η κρινόμενη αναγκαστική κατάσχεση, που επιβλήθηκε σε βάρος του παραπάνω ακινήτου, με σκοπό την ικανοποίηση των απαιτήσεων του Ελληνικού Δημοσίου, προερχομένων από οφειλόμενους φόρους, δηλαδή με σκοπό διαφορετικό από τον κοινωφελή, για τον οποίο προορίζεται, πάσχει ακυρότητα, από την οποία επέρχεται βλάβη στον γυμναστικό σύλλογο και η οποία δεν μπορεί να επανορθωθεί διαφορετικά παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας αυτής».

Για να το πούμε απλά, το δικαστήριο έκρινε ότι, μπορεί το Ελληνικό Δημόσιο να παραχωρεί το οικόπεδο στον «Ηρακλή», μπορεί το σωματείο να χρωστάει «τα κέρατά του» στην Εφορία, όμως το Δημόσιο δεν μπορεί να του πάρει το οικόπεδο έναντι των χρεών, γιατί αυτό το οικόπεδο παραχωρήθηκε για την άσκηση ειδικού κοινωφελούς σκοπού, επομένως είναι εκτός συναλλαγής πράγμα και δεν μπορεί να πουληθεί, να παραχωρηθεί σε τρίτον ή και να κατασχεθεί από το Δημόσιο (ή από κάποιον ιδιώτη).

Κι ερχόμαστε στην υπόθεση του «γηπέδου Μελισσανίδη». Το οικόπεδο έχει παραχωρηθεί από το Ελληνικό Δημόσιο στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ για την άθληση των αθλητών της. Τον ίδιο χαρακτήρα έχει και η παραχώρηση συμπληρωματικής έκτασης (που κόπηκε από

το Άλσος), που έγινε το 2014 με το νόμο 4277. Εχει δηλαδή, εξ ορισμού, τον χαρακτήρα του «εκτός συναλλαγής πράγματος». Κι όμως, μια γενική συνέλευση-παρωδία του σωματείου (η οποία μάλιστα έχει κηρυχτεί **ανυπόστατη** με δικαστική απόφαση) αποφάσισε να παραχωρήσει το ακίνητο για 49 χρόνια σε μια κερδοσκοπική εταιρία συμφερόντων Μελισσανίδη («Δικέφαλος 1924» ΑΕ), για να κατασκευάσει γήπεδο αποκλειστικά για αγώνες επαγγελματικού ποδοσφαίρου, το οποίο (γήπεδο) θα εκμεταλλεύεται αποκλειστικά αυτή η εταιρία. Μιλάμε για καραμπινάτη παρανομία. Και όμως, αυτή η παρανομία έγινε αποδεκτή από την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ (έβαλε το χέρι του και ο «μεγάλος αεκτζής» Φλαμπουράρης), η οποία υποχρέωσε την προϊσταμένη της ΔΑΟΚΑ να εκδώσει οικοδομική άδεια στο όνομα της εταιρίας του Μελισσανίδη (την τελευταία στιγμή, για ξεκάρφωμα, έβαλαν ως συνδιοκτήτη και την Ερασιτεχνική ΑΕΚ).

Αξίζει να θυμίσουμε πως το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ, το οποίο κλήθηκε να γνωμοδοτήσει για τη νομιμότητα της παραχώρησης του οικοπέδου στην εταιρία του Μελισσανίδη, ουδέποτε γνωμοδότησε θετικά. Στο τέλος, για να βγάλει από τους ώμους του τη μεγάλη πίεση που δεχόταν, εισηγήθηκε στον υπουργό Σταθάκη να υποβληθεί Ερώτημα στο ΝΣΚ (Νομικό Συμβούλιο του Κράτους) για το αν είναι σύνομη η παραχώρηση του οικοπέδου. Ο Σταθάκης, ενημερωμένος προφανώς από την πλευρά Μελισσανίδη και από τους προσωπικούς του νομικούς συμβούλους, επέστρεψε τον φάκελο και το Ερώτημα δεν υποβλήθηκε ποτέ στο ΝΣΚ. Ηξεραν, βλέπετε, πολύ καλά ότι το ΝΣΚ θα έλεγε τα ίδια που είπε με τη Γνωμοδότηση 112/2006 για το γήπεδο του ΒΑΟ, τα ίδια που είπε τώρα το Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης για το γήπεδο του «Ηρακλή». Και τότε θα έφραζε ο δρόμος για την έκδοση της παράνομης οικοδομικής άδειας.

Ακόμα πιο προκλητική είναι η απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του ΣτΕ, που απέρριψε το αίτημα 56 πολιτών, που έχουν προσφύγει κατά της οικοδομικής άδειας και άλλων διοικητικών πράξεων, να διατάξει την αναστολή των οικοδομικών εργασιών έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας της προσφυγής των πολιτών. Το ζήτημα της παράνομης παραχώρησης του οικοπέδου, που είναι «εκτός συναλλαγής πράγμα», στην εταιρία του Μελισσανίδη, είναι ο πρώτος λόγος ακύρωσης που επικαλούνται οι 56 πολίτες στην προσφυγή τους. Ετσι, στο Άλσος της Φιλαδέλφειας πέφτουν μεπατά και ο Μελισσανίδης κάνει επιδοτικές περατζάδες, για να δείξει ποιος είναι το «μεγάλο αφεντικό». Επιθεωρεί τη διαμόρφωση των τετελεσμένων, με τις πλάτες όχι μόνο της κυβέρνησης και του πολιτικού συστήματος, αλλά και του ΣτΕ, που υποτίθεται ότι υπερασπίζεται τον πολίτη, όμως στην πραγματικότητα υπερασπίζεται το δίκαιο του καπιταλιστή.

Το ΣτΕ, ενόψει και αυτής της απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, οφείλει να εκδώσει **άμεσα** την απόφασή του επί της αίτησης ακύρωσης των 56 πολιτών. Ανεξάρτητα από το τι θα πει για τους υπόλοιπους λόγους ακύρωσης, στο ιδιοκτησιακό οφείλει να απαντήσει στο κρίσιμο ερώτημα: μπορεί ένα «εκτός συναλλαγής

πράγμα», όπως είναι το οικόπεδο της ΑΕΚ, να παραχωρηθεί σε ένα κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, όπως είναι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ του Μελισσανίδη; Σ' αυτό το ερώτημα το ΣτΕ δεν μπορεί να απαντήσει ότι μπορεί να γίνει μια τέτοια παραχώρηση «εκτός συναλλαγής πράγματος». Αλλωστε, η ΔΑΟΚΑ, με έγγραφό της προς το ΣτΕ ισχυρίστηκε ότι δεν είχε υποχρέωση να ελέγξει το ιδιοκτησιακό και δεν το έλεγξε. Όμως, το ίδιο το ΣτΕ έχει αποφασίσει (απόφαση 1418/2016), ότι «εφόσον εγείρονται σοβαρές αμφισβητήσεις ή αμφιβολίες ως προς την έκταση ή την κυριότητα του οικοπέδου ή γηπέδου, για το οποίο ζητείται να χορηγηθεί οικοδομική άδεια, ή ως προς την ύπαρξη εμπραγμάτων εν γένει δικαιωμάτων που επηρεάζουν τη δόμηση του ακινήτου, η αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία, προκειμένου να κρίνει αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης της οικοδομικής άδειας, έχει υποχρέωση να εξετάσει και να κρίνει παρεμπιπτόντως το ζήτημα αυτό, του οποίου, πάντως, η τελική επιλυση ανήκει στα πολιτικά δικαστήρια. Αναλόγως δε του πορίσματος της παρεμπιπτούσας αυτής έρευνας, η πολεοδομική υπηρεσία οφείλει, εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές νόμιμες προϋποθέσεις, να εκδώσει την άδεια ή να αρνηθεί τη χορήγησή της, μπορεί δε να προβεί και στην ανάκληση χορηγηθείσας άδειας. (...) Εξάλλου, η ίδια υποχρέωση ανακύπτει, κατ' αρχήν, για την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία και όταν σοβαρές αμφισβητήσεις ή αμφιβολίες, ως προς την έκταση ή την κυριότητα του οικοπέδου ή γηπέδου ή ως προς την ύπαρξη εμπραγμάτων εν γένει δικαιωμάτων που επηρεάζουν τη δόμηση του ακινήτου, ανακύπτουν και μετά την έκδοση της οικοδομικής άδειας, έστω και αν δεν είχαν εγερθεί πριν από την έκδοσή της».

Επομένως, το ΣτΕ οφείλει να αποφασίσει **άμεσα** ότι η οικοδομική άδεια είναι παράνομη και να τη στείλει πίσω στη ΔΑΟΚΑ. Αν δεν το κάνει, αν κωλυσιεργήσει να εκδώσει απόφαση, ώστε στο μεταξύ ο Μελισσανίδης να «σηκώσει» το γήπεδο, θα αποδείξει απλώς ότι είναι συνένοχο σ' ένα περιβαλλοντικό και κοινωνικό έγκλημα και ότι αδιαφορεί για την τήρηση ακόμα και της πιο στοιχειώδους νομιμότητας.

ΥΓ. Ολόκληρη η απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr).

Τύφλα να 'χει ο Γκέμπελς

Ιστοσελίδα της Λέσβου χτύπησε τα τύμπανα του πολέμου: «κτηνοτρόφος έπιασε επ' αυτοφόρω μετανάστες να σφάζουν ζώο που μόλις του είχαν κλέψει». Εδειξε και βίντεο μάλιστα, με τρεις μετανάστες να τεμαχίζουν ένα ζώο. Ο δε κτηνοτρόφος, σύμφωνα με το «ρεπορτάζ», για να τους καταγράψει με το κινητό, τους πλησίασε και ζήτησε να του πουλήσουν κρέας. Αυτοί του είπαν να φέρει μια σακούλα για να του βάλουν ένα κομμάτι κρέας χωρίς λεφτά. Τους εμφάνισαν δηλαδή σαν κλέφτες που το 'παιζαν και γενναιόδωροι χαρίζοντας λίγο από το κλεμμένο κρέας.

Οι τρεις μετανάστες βρέθηκαν στο αστυνομικό τμήμα και είπαν ευθύς εξαρχής ότι το κρέας το είχαν αγοράσει από κρεοπωλείο στη Μόρια και απλά το τεμάχιζαν στο κτήμα του κτηνοτρόφου, που ήταν στο δρόμο τους. Κλήθηκε ο κρεοπώλης που επιβεβαίωσε ότι οι άνθρωποι πράγματι είχαν αγοράσει το κρέας απ' αυτόν. Οι άνθρωποι όχι μόνο δεν ήταν κλέφτες, αλλά είχαν κι αυτή τη γενναιοδωρία που έχουν σε όλο τον κόσμο οι φτωχοί άνθρωποι. Όταν ο άλλος τους «κλάφτηκε», προσφέρθηκαν να του δώσουν ένα κομμάτι από το κρέας που είχαν αγοράσει.

Οι γκεμπελίσκοι, όμως, δεν καταλαβαίνουν από τέτοια. Δικό τους καθήκον είναι να πυροδοτούν την ξενοφοβία και το ρατσισμό. Να βοηθούν στην οργάνωση πογκρόμ κατά των μεταναστών κατασκευάζοντας ανύπαρκτες κλοπές.

Ουκ εά τούτους καθεύδειν το του Λεβέντη τρόπαιον

Εγινε και η φιέστα της ίδρυσης του μαρουφοκόμματος, που έχει τον τίτλο ΜέΡΑ25 και σύμβολο ένα κόκκινο χελιδόνι. Το ΜέΡΑ σημαίνει Μέτωπο Ριζοσπαστικής Ανυπακοής, ενώ το 25 παραπέμπει στο ΔΙΕΜ25, το «διεθνικό κίνημα» (έτσι το λέει), που ίδρυσε ο Μπαρουφάκης με κάτι άλλους ευρωπαίους. Εκτός από τον σούπερ-σταρ Γιάννη με ένα νι, οι φίρμες του νέου κόμματος είναι ο συγγραφέας Βασίλης Βασιλικός, ο ηθοποιός Κλέων Γρηγοριάδης και ο... Ψαραντώνης, που έδωσε και live στην εναρκτήρια φιέστα.

Τι τύχη μπορεί να έχει το μαρουφοκόμμα, όταν η ΛΑΕ των Λαφαζάνηδων δεν κατάφερε να μπει στη Βουλή τότε που η «προδοσία» των Τσιπραίων ήταν ακόμα νωπή, ενώ η Κωνσταντοπούλου, που έφτιαξε το δικό της κόμμα μετά την εκλογική αποτυχία της ΛΑΕ, προσπαθεί ν' αποκτήσει λίγη δημοσιότητα έχοντας τους πλειστηριασμούς ως πολιτική «μονοκαλλιέργεια»; Δεν μπαίνουν τέτοια ερωτήματα σε φιλόδοξους πολιτικούς που βρέθηκαν ξαφνικά στο κέντρο της πολιτικής σκηνής, μετά το σύστημα τους πέταξε στα σκουπίδια και προσπαθούν ακόμα «να ζήσουν τον δικό τους κοινοβουλευτικό μύθο». Παραφράζοντας τη φράση που αποδίδεται στον Θεμιστοκλή («ουκ εά με καθεύδειν το του Μιλτιάδου τρόπαιον» - «δεν μ' αφήνει να κοιμηθώ η νίκη του Μιλτιάδη» στον Μαραθώνα), για όλους αυτούς ισχύει το «δεν μ' αφήνει να κοιμηθώ η νίκη του Λεβέντη». Όταν τα σούργελα της μεταμεσονύχτιας σκουπιδοτηλεόρασης γίνονται αρχηγοί κοινοβουλευτικών κομμάτων, μπορούν να ησυχάσουν άνθρωποι που έχουν μια ζωή στην πολιτική, όπως ο Λαφαζάνης και ο Στρατούλης, ή ξεπεσμένοι «ροκ-σταρ» σαν τον Μπαρουφάκη και την Κωνσταντοπούλου, που έχουν τόσο μεγάλη ιδέα για τον εαυτό τους;

Ο Μπαρουφάκης -και λόγω χαρακτήρα, και λόγω καλύτερης γνώσης του πολιτικού σταρ-σίστεμ, και λόγω διασυνδέσεων με τα μίντια- ελπίζει ότι θα έχει καλύτερη τύχη απ' αυτή του Λαφαζάνη. Σε τι υπολογίζει; Οχι βέβαια στους... ακατάλυτους δεσμούς με τον λαό, που ποτέ δεν είχε, ούτε ενδιαφέρεται ν' αποκτήσει, αλλά σε κάποια στήριξη από τα ΜΜΕ που θέλουν να φθείρουν τον ΣΥΡΙΖΑ. Το αν θα τα καταφέρει ή όχι μένει να φανεί (μην ξεχνάτε τον Λεβέντη ή και τον Θεοδωράκη- γιατί όχι!). Για μας, όμως, είναι αδιάφορο. Εμείς, άλλωστε τον αποκαλούσαμε Μπαρουφάκη από την εποχή των «πλατειών», οπότε και ανέτειλε το άστρο του. Και κατά τη διάρκεια εκείνου του τραγελαφικού πρώτου εξαμήνου του 2015, ποτέ δεν πιστέψαμε όσα έλεγε. Αντίθετα, αποκαλύπταμε την ουσία όσων έκανε, προσπαθώντας να κερδίσει χρόνο για λογαριασμό των Τσιπραίων. Αυτός υπέγραψε τη συμφωνία στο Eurogroup στις 2ο Φλεβάρη του 2015, αυτός κατήρτισε το πρώτο σχέδιο επέκτασης του δεύτερου Μνημονίου, αυτός πήγε στην Ουάσινγκτον και διατυμπάνισε μπροστά στις κάμερες πως υποσχέθηκε στη Λαγκάρντ αποπληρωμή κάθε σεντ χρέους («στο διηνεκές», όπως έλεγε).

Κάποια στιγμή, η μαρουφολογία έπρεπε να πάει στη μπάντα για να υπογραφεί το τρίτο Μνημόνιο. Τότε, καβάλησε και ο Μπαρουφάκης το όχημα του «αντι-μνημόνιου», φιλοδοξώντας ότι κάποια στιγμή μπορεί να γίνει «Τσίπρας της θέσης του Τσίπρα». Γι' αυτό προτίμησε να απόσχει από τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015. Δεν ήθελε ένα ρόλο υπό τον Λαφαζάνη και τη Ζωή. Τώρα, θεωρώντας ότι οι άλλοι έχουν «λαχανιάσει», βγαίνει ο ίδιος στην πίστα, ελπίζοντας ότι θα έχει καλύτερη τύχη από τη ΛΑΕ. Ελπίζοντας ότι τα αστικά ΜΜΕ θα τον στηρίξουν, για να κόψει κάποιες ψήφους από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτός

Μα πού είναι η αστυνομία, η Frontex, οι ΜΚΟ, οι στρατιωτικοί που χάνουν τον δρόμο τους, το λιμενικό; Δεν υπάρχει κράτος; Και στο κάτω-κάτω πού είναι «των Ελλήνων οι κοινότητες; Φτιάζουν άλλο γαλαξία;». Τόσο καιρό η αφρικανική σκόνη αλωνίζει ανενόχλητη. Επιτέλους ας βγουν οι πατριώτες, ας βγουν τα ούγκανα οι ναζί να τη διώξουν. Ξέφραγο αμπέλι έγινε η πατρίδα μας, μπαινοβγαίνει όποιος θέλει και μας αλλοιώνει τον μολιτισμό, μπατριώτες. Σαχάρα γίναμε, τρίτοκοσμικοί και νοθευμένοι. Εμείς δεν έχουμε σκόνη; Μόνο σ' ένα καράβι δυο τόνους είχαμε! Και μάλιστα λευκή που «δένει» με το γαλάζιο της χώρας μας και φέρνει χαρά κάτω απ' τον ήλιο μας. Οχι κίτρινη...

Τρεις περδικούλες κάθονται σ' ενός κλαριού την άκρη
η μια είναι η Ελενα, η άλλη είν' η Εφη
κι η τρίτη... ω τι συμφορά, αυτή δεν είν' κοπέλα
μα έλα που όσοι ξέρουμε γελάνε κι επιμένουν...

Λογικά ένας Αμβρόσιος δεν θα έπρεπε να έχει κι ένα Νεκτάριο (μην πάει ο νους σας στο πονηρό ρε) για να συνάδουν με το αρχαιοελληνικό θρησκευτικό πνεύμα, του οποίου είναι άξιοι συνεχιστές, αν και αναβαθμιστές; Ενα θεϊκό συμπόσιο είναι πλήρες με νέκταρ και αμβροσία.

«Σέρνεται ο καιρός σα λαβωμένο φίδι / κρύβεται στα συρτάρια, στη ντουλάπα / κάτω απ' το κρεβάτι / βγαίνει τη νύχτα βυθίζει δόντια ναρκωτικά / στις φλέβες μας. / Αργά καταπίνουμε τις ταπεινώσεις / μηρυκάζουμε υπομονή κι αποκοιμιάσαστε. / Ξαναοίγουμε χάρτες, κατεβάζουμε / παλιά βιβλία, συγκρίνουμε / τις εποχές. / Βλαστημάμε την τύχη. / Ενα σάλπισμα καραβιού / μια φωτιά στο βουνό, μια / ντουφεκιά στο κούτελο του φόβου. / Θα βγούμε πάλι. / Είμαστε ράτσα ατάκτων και κλεφτών, έχουμε / το πείσμα του σίδερου, την υπομονή / του νερού. / Όσοι πιστοί. / Με συμπόνια και με μαχαίρι. / Κι αν δεν καταλαβαίνεις, ψάξε Μεσολόγγι, / Μακρόνησο και Νοέμβρη. / Να ξέρεις / σου γράφω πάντα με το χέρι στην καρδιά / και το βλέμμα στο στόχο» (Γιώργος Ζιόβας - «Μήνυμα»).

Θα μάθουν κάποια στιγμή ελληνικά οι πένες που ενημερώνουν (τι γελάτε ρε;) τον κόσμο; Θα μάθουν έστω τη διαφορά του βρόγχου από τον βρόχο; Είναι πολύ βαρύ αυτό το τούβλο για να το προσπεράσει κανείς. Θηλιές ναι, αλλά τα χρέη δεν μπορεί να είναι... πνευμόνια. Ακου «βρόγχος τα χρέη»!

Οι φαν Αττικοί φίλοι της «Κ» ίσως θυμούνται ότι γράφαμε παλιότερα: «Βάλτε μια άνω τελεία και σκεφτείτε το μεγάλο ερωτηματικό για το κόμμα: ο καημένος ο Καμμένος δεν είναι παρά τα δεξιά εισαγωγικά μιας αριστερής παρένθεσης. Τελεία και παύλα». Από τότε όμως τα πράγματα άλλαξαν. Ο πολυετής εναγκαλισμός του ενός «μπούλη» με τον άλλο, έφερε αμοιβαίες ανταλλαγές δομικών χαρακτηριστικών, έτσι που σε μερικές περιπτώσεις να μην ξεχωρίζεις ποιος είναι ποιος. Κάτι που ομολογήθηκε και στο πρόσφατο «σύμβολο της πίστωσης» των δύο, καθώς και στην ανανέωση των όρκων αγάπης και αφοσίωσης κατά τα αμερικανικά ειωθότα. Θα πάνε μέχρι τέλους, τι συγκινητικό!...

Όλοι οι λειψοτσούτσουνοι κι οι λοβοτομημένοι
ναζί, τραμπούκοι, ούγκανα, μισάνθρωποι και άλλοι
μαζεύτηκαν και φώναζαν ποιον αρχηγό να κάνουν.

Ενας πετούσε το μακρύ και άλλος το κοντό του
ώσπου απ' το γυμναστήριο πετάχτηκε ένας τσίφτης
που γύμναζε μόν' τα μισά και ατροφούσαν τ' άλλα
και με φωνή πολύ βαριά κάτι είπε για αμβροσία.
Τον κοίταξαν παράξενα λες κι ήταν κα'να ούφο
(δω που τα λέμε ήτανε, αλλά δεν είναι θέμα)
μα σαν το μάτι έκλεισε ο νεοναζί με νάζι
όλοι τον καταλάβανε και τον επικροτήσαν.

Εν κατακλείδι και να μην ξεχνιόμαστε, ο ΣΥΡΙΖΑ κυβερνάει -εκτός από τα κολλητιλίκια- με τις ψήφους του είκοσι και κάτι φιλά τοις εκατό του ελληνικού λαού. Τόση είναι η πραγματική εκλογική δύναμη τού 36,34% που πήρε, αν γίνει αναγωγή στο ότι ψήφισε το 63,87% των 9.911.495 πολιτών που είχαν δικαίωμα ψήφου.

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Η καπιταλιστική κρίση βαθαίνει, το No Politica και η καταστολή εντείνονται

Με αφορμή τη διακοπή του ελληνικού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου, στον αθλητικό Τύπο και στις αθλητικές ιστοσελίδες διαβάσαμε αρκετές «αναλύσεις» που υιοθετούν την πολιτική Θάτσερ ως το μοναδικό αποτελεσματικό μέσο για να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα βίας στους αθλητικούς χώρους. Δεν είναι η πρώτη φορά που διαβάζουμε τέτοιου είδους «αναλύσεις» και παρά το γεγονός ότι δεν έχουν καταφέρει να βρουν ιδιαίτερη απήχηση στις τάξεις των ελλήνων φιλάθλων, χρειάζεται να κάνουμε ένα σχόλιο για να βάλουμε τα πράγματα στη σωστή τους διάσταση. Καταρχάς, πρέπει να θυμίσουμε ότι στόχος της Θάτσερ δεν ήταν να προστατεύσει το ποδόσφαιρο από την οπαδική βία, αλλά να χρησιμοποιήσει την καταστολή στις εξέδρες των γηπέδων ως πρόβα τζενεράλε για τη γενικότερη καταστολή του εργατικού κινήματος και της νεολαίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι εκείνη την περίοδο, εξαιτίας της οικονομικής πολιτικής της βρετανικής κυβέρνησης, είχαν ξεσπάσει δεκάδες εργατικοί αγώνες, με αποκορύφωμα τον αγώνα των ανθρακωρύχων, στους οποίους συμμετείχε και η εργατική νεολαία, ένα σημαντικό ποσοστό της οποίας δραστηριοποιούνταν και στους συνδέσμους των οπαδών των ομάδων. Μπροστά στον κίνδυνο να γενικευτούν οι αντιδράσεις και να πάρουν ανεξέλεγκτες διαστάσεις, αποφασίστηκε από την κυβέρνηση Θάτσερ, να αξιοποιηθούν τα περιστατικά οπαδικής βίας και να επιβληθεί σκληρή καταστολή, η οποία πολύ εύκολα μεταφέρθηκε από τα γήπεδα στην αντιμετώπιση των εργατικών αγώνων.

Τηρουμένων των αναλογιών, μπορούμε να πούμε ότι το δόγμα No Politica, που προσπαθεί να επιβάλει στο ποδόσφαιρο η ΦΙΦΑ σε στενή συνεργασία με τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, είναι μια ραφιναρισμένη κατασταλτική τακτική που έχει τον ίδιο ακριβώς στόχο με την απροκάλυπτη κατασταλτική τακτική της Θάτσερ. Στόχος είναι να «αποστειρωθούν» οι εξέδρες των γηπέδων, προκειμένου να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να χρησιμοποιηθούν ως χώροι πολιτικών διεργασιών εναντίον του συστήματος από την πολιτικοποιημένη μερίδα της νεολαίας που δραστηριοποιείται στις οπαδικές θύρες και στους συνδέσμους οπαδών, η οποία στη συντριπτική της πλειοψηφία ανήκει στην εργατική τάξη. Μόνο τυχαίο δεν είναι το ότι, όσο βαθαίνει η οικονομική κρίση και οι επιπτώσεις της κάνουν ολοένα και πιο δύσκολη την καθημερινότητα της εργατικής τάξης και της

νεολαίας, τόσο αρχίζει να χρησιμοποιείται ως κατασταλτικό «εργαλείο» από τις κυβερνήσεις το No Politica.

Χαρακτηριστικός είναι ο τρόπος που αξιοποιείται από την ισπανική κυβέρνηση. Η οικονομική κρίση οξύνεται, η δυσάρεσκεια εναντίον της κυβέρνησης Ραχόι διογκώνεται, οι εθνικές αντιθέσεις (που κρύβουν μέσα τους και κοινωνικές αντιθέσεις), όπως στην Καταλονία, θέτουν σε αμφισβήτηση την κυριαρχία της ισπανικής κυβέρνησης και δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν παρά μόνο με συνεχώς αυξανόμενη καταστολή. Σε αυτό το πλαίσιο, η ισπανική κυβέρνηση προσπαθεί να ελέγξει τα δρώμενα στις εξέδρες των γηπέδων, αξιοποιώντας και ερμηνεύοντας κατά το δοκούν τη σχετική νομοθεσία. Η ισπανική Λίγκα αποφάσισε -με πρόσημα την προβλεπόμενη διαδικασία- να επιβάλει πρόστιμα στις ομάδες ακόμα και για θέματα που είναι «εντός των ορίων» και των κατευθύνσεων της ΦΙΦΑ.

Πριν από μερικές αγωνιστικές, οι παίχτες της Ράγιο Βαγιεκάνο εμφανίστηκαν στις «ημέρες κατά του ρατσισμού», στις οποίες συμμετείχε και η ομάδα τους, με πανό που είχαν φτιάξει οι οπαδοί και έγραφε: «Γκολ στον ρατσισμό». Αν και το περιεχόμενο του πανό ήταν σύμφωνο με τον ισπανικό αθλητικό νόμο και την πολιτική της ΦΙΦΑ για την αντιμετώπιση (λέμε τώρα) του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, η αρμόδια επιτροπή της ισπανικής Λίγκας τιμώρησε την ομάδα με πρόστιμο 30.000 ευρώ, με πρόσημα ότι δεν τηρήθηκε η διαδικασία. Σύμφωνα με τον κανονισμό, οι ομάδες είναι υποχρεωμένες τουλάχιστον 48 ώρες πριν τη σέντρα να καταθέτουν το περιεχόμενο των πανό και των χορογραφιών που ετοιμάζουν οι οπαδοί τους, προκειμένου να πάρουν έγκριση από τον συντονιστή ασφαλείας του πρωταθλήματος και τον υπεύθυνο ασφαλείας του συλλόγου, αφού θα πρέπει να μην έχουν αναφορά στον αντίπαλο, ούτε πολιτικό,

κοινωνικό, θρησκευτικό ή διεκδικητικό περιεχόμενο.

Η τιμωρία μόνο τυχαία δεν είναι. Δε χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία για το «μήνυμα» που θέλησαν να στείλουν η Λίγκα και η ισπανική κυβέρνηση. Οι οπαδοί της Ράγιο είναι γνωστοί για τις αντικαπιταλιστικές και αντιφασιστικές καταβολές τους και συχνά-πυκνά βρίσκονται στην επικαιρότητα για τις πρωτοβουλίες και τις δράσεις τους σε αυτή την κατεύθυνση. Για ένα καθαρά διαδικαστικό ζήτημα και με το περιεχόμενο του πανό απόλυτα συμβατό με τις επιδιώξεις της ΦΙΦΑ, η επιτροπή αποφάσισε την τιμωρία της ομάδας, για να προειδοποιήσει ότι θα είναι αμείλικτη στις περιπτώσεις που αμφισβητηθεί το No Politica.

Η τιμωρία της Ράγιο Βαγιεκάνο θεωρείται ότι αποτελεί την αρχή μιας συστηματικής προσπάθειας της ισπανικής κυβέρνησης να σκληρύνει την κατασταλτική της πολιτική. Από πολλούς συνδέθηκε με την τιμωρία της Σέλτικ για πανό με το οποίο οι οπαδοί της εξέφραζαν αλληλεγγύη στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού, για να τονιστεί ότι η ΦΙΦΑ θα είναι αρωγός κάθε κυβέρνησης που θα προσπαθήσει να «αποστειρώσει» το ποδόσφαιρο από την αντικαπιταλιστική και αντιφασιστική δράση και ότι το No Politica είναι ένα ακόμα «εργαλείο» της αστικής τάξης.

Κος Πάπιας

rpapias@eksegersi.gr

ΥΓ. Όταν ο υφυπουργός Αθλητισμού Βασιλειάδης ανακοίνωσε την επ' αόριστον διακοπή του ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος, λόγω των όσων ακολούθησαν την εισβολή του Σαββίδη στον αγωνιστικό χώρο της Τούμπας (με το όπλο φόρα-παρτίδα για να στείλει το ξεκάθαρο μήνυμά του), είχαμε τονίσει δυο πράγματα. Αφενός την «κωλοτούμπα» που έκανε για να φτάσει από το «ένα από τα καλύτερα πρωταθλήματα» στο «είμαστε πολύ κοντά σε ποδοσφαιρικό Grexit» και αφετέρου τη δυσκολία της κυβέρνησης να διαχειριστεί

το πρόβλημα. Επίσης, είχαμε σημειώσει ότι η κυβέρνηση θα επιθυμούσε να υπάρξουν πρωτοβουλίες από την ΟΥΕΦΑ και τη ΦΙΦΑ, για να βγει από τη δύσκολη θέση να πάρει σκληρές αποφάσεις. Η εκτίμησή μας περί ανικανότητας διαχείρισης της κατάστασης από την κυβέρνηση επαληθεύεται από την απόφαση επανέναρχης, μολονότι δεν έχει υλοποιηθεί καμία από τις βασικές προποθέσεις που είχαν τεθεί. Οι διεθνείς ομοσπονδίες δεν έδειξαν διατεθειμένες να κάνουν τη «βρώμικη» δουλειά για λογαριασμό της κυβέρνησης και έμειναν σε ευχολόγια και παραινήσεις. Οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού πρωταθλήματος πιέζαν με κάθε θεμιτό και αθέμιτο τρόπο για την επανέναρχη, προκειμένου να διασφαλίσουν τα φράγκα από τη συμφωνία τους με το συνδρομητικό κανάλι. Ο δημοσιογραφικός εσμός έκανε τη δική του κωλοτούμπα και από την απαίτηση για «γενναίες αποφάσεις» συντάχθηκε με την άποψη ότι «η διακοπή δε λύνει το πρόβλημα». Έτσι, η κυβέρνηση πήρε πίσω την απόφαση για διακοπή και το Βατερλό της ολοκληρώθηκε με την ανακοίνωση επανέναρχης. Σύμφωνα μ' αυτή, ο Βασιλειάδης αποφάσισε «λαμβάνοντας υπόψη την ομόφωνη απόφαση του ΔΣ της Super League για αποδοχή των δεσμεύσεων που είχαν ζητηθεί, σχετικά με την τροποποίηση πειθαρχικών κανόνων, με γνώμονα την πρόοδο του ποδοσφαίρου και την ασφαλή διεξαγωγή των αγώνων, καθώς και τις σχετικές προτάσεις της ΕΠΟ»!

Η απόφαση της κυβέρνησης, όπως ήταν φυσικό, έγινε δεκτή με σκωπτικό τρόπο από τη συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων. Αρκεί μια ανάγνωση των σχολίων που συνοδεύουν την είδηση στο Διαδίκτυο για να καταλάβουμε το επικοινωνιακό (και όχι μόνο) πλήγμα που έχει υποστεί η «παιδική χαρά» του Μαξίμου. Αλλωστε, υπάρχει και η εκκρεμότητα με τις δικαστικές αποφάσεις, αφού δεν έχει βγει ακόμη η πρωτόδικη απόφαση για το ντέρμπι ΠΑΟΚ-ΑΕΚ και όλα δείχνουν ότι καθυστερεί για να είναι ασορτί με την κατάσταση που θα διαμορφωθεί από την αγωνιστική δράση.

Στο δικαστικό μέρος της διαμάχης, έχουμε την απόρριψη της έφεσης του Ολυμπιακού και την οριστικοποίηση της ποινής των -3 βαθμών συν την απόφαση για κατακύρωση του ματς της Τούμπας στην ΑΕΚ. Το πρωτάθλημα το παίρνει ο Μελισσανίδης στα χαρτιά! Η τελευταία απόφαση ήταν έτοιμη από μέρες, αλλά ανακοινώθηκε -για ευνόητους λόγους- αφού πρώτα έφυγε ο Τσίπρας από τη Θεσσαλονίκη.

Για του κεφαλαίου την ασυδοσία και την καπιταλιστική κερδοφορία την αγιά...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Εψαχνα μέσα στις λύπες μου, να βρω τ' αρχαία φτερά μου.

Μα στα όνειρά μου χιόνιζε πάντα.

Κι ήμουνα μόνος στον κόσμο.

Ημουνα μόνος κι απελπισμένος

σ' έναν κόσμο που περνούσε πλάι μου αδιάφορος.

Όπως όταν περνάει μέσα στη νύχτα ένα πλοίο κατάφωτο.

Με τις ορχήστρες του στα σαλόνια να παίζουν.

Κι έτσι, αργά και σίγουρα κι επιβλητικά

περνάει πλάι σ' έναν ναυαγισμένο και χάνεται.

(Θανάσης Κωσταβάρας: «Το ημερολόγιο της αυριανής εξορίας»)

► «Ενα συνέδριο για το αύριο της χώρας» (avgj.gr, 27/3/2018). Festa, festa, stasera festa...

► «Αναπτυξιολαγνεία» στην ΑΥΓΗ και την avgj.gr, 27/3/2018. Smoke screen.

► Τον... Οκτώβρη «θα» ανακοινωθεί ακριβής αριθμός διορισμών στην πρωτοβάθμια και στη μέση εκπαίδευση. Ζήσε Μάη μου...

► «Νέες απελάσεις Ρώσων διπλωματών με πρόσχημα την υπόθεση Σκριπάλ» - Ριζοσπάστης, 27/3/2018. Οι αντιθέσεις μεταξύ των ιμπεριαλιστών πάνε περίπατο...

► Στις εκλογές του 2014 στην Αίγυπτο το ποσοστό αποχής είχε φτάσει το 63%...

► «Κ.Ο. Αγίου Δημητρίου της Κ.Ο. Αττικής του ΚΚΕ - καταγγέλλουν την εισβολή ασφάλιτη στο 1ο Γυμνάσιο» - Ριζοσπάστης, 27/3/2018. Τς, τς. Ακου «ασφάλιτης», ο «εργαζόμενος των σωμάτων ασφαλείας»...

► Αλληλοπροσέγγιση Περισσό - Θ. Μικρούτσικου. Ο Περισσός «ξεχνάει» τη στήριξη του Α. Παπανδρέου από τον Θ. Μικρούτσικο και τη διπλή υπουργική θητεία του σε κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ...

► Εμείς δεν ξεχνάμε.

► Το πόνημα του Θ. Γαλκέτση (Εφ. Συν.) «Η ουτοπία στην εξουσία» συγχρηματοδοτήθηκε από το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών (ξέρουν αυτοί...).

► Landmark και η αμερικάνικη πρεσβεία...

► Ναι μεν «πρωτοπαλικάρα της Χρυσής Αυγής είναι τα δύο άτομα που αναγνωρίστηκαν ως δράστες της επίθεσης στο στέκι "Φαβέλα" του Πειραιά την 25η Φεβρουαρίου» (kathimerini.gr, Γ. Σπηλιώτης). Τα ονόματα αυτών δε;

► Ολοκλήρωση 4ης αξιολόγησης τον Ιούλη. Και μετά θα... κάααααθεσαι (σε αναμμένα κάρβουνα, εννοείται).

► Φορολοταρία.

► Φορολατρεία.

► Φοροτραγωδία.

► Φαρσοκωμωδία.

► Μπιρ ταμάμ!

► Ανοδος για 2η μέρα στο Χρηματιστήριο Αθηνών. Αναπνεύσαμε...

► Πάπαλα οι λεονταρισμοί. Ξαναρχίζει το πρωτάθλημα ποδοσφαίρου. Ολα cool...

► Ακραίφνιο: Ολα καλά ΠΡΙΝ την έλευση των μικροβιολογικών εξετάσεων. Σπουδή (;)

► «Ακραία καιρικά φαινόμενα»: πιπίλα για τους αφελείς.

► Μετά την πληρωμή φόρου για τις πλαστικές σακούλες (που... δεν ενοχλούν το περιβάλλον όταν τις πληρώνουμε) «σβήσαμε» και τα φώτα σε άλλη μια «συμβολική κίνηση» κατά της κλιματικής αλλαγής.

► Σταντάλ: «Το κόκκινο και το μαύρο».

► «Υποχρεωτικό» το σχολείο στη Γαλλία από τριών ετών (Μακρόν) που όμως είναι «ένα μέτρο συμβολικό... καθώς σχεδόν όλα τα παιδιά πηγαίνουν ήδη σε παιδικό σταθμό απ' αυτή την ηλικία».

► «Δάφνες» θέλει να «δρέψει» ο Εμμανουέλ.

► Ανεργος με παιδί. «Κλέβει» μια μελιτζάνα. Πρωτόδικα: πέντε μήνες φυλάκιση και πρόστιμο 300 ευρώ. Μείωση της ποινής σε δύο μήνες φυλάκιση και πρόστιμο 120 ευρώ. Τόπος: Lecce, Ιταλία. Ο άνθρωπος δεν έκανε μπούγκα-μπούγκα, όπως ο Σίλβιο (Μπερλουσκόνι). Ποινικοποίηση της φτώχειας (και

στην Ιταλία). Αστική δικαιοσύνη στα... χεί της.

► Ενώ η ανεργία και δέρνει, η φτώχεια θεριεύει, ο Κούλης «υπόσχεται» ενιαίο κατώτατο μισθό 586 ευρώ (λες και αυτά είναι αρκετά για να ζήσει κανείς, έστω και για δύο βδομάδες).

► Εκλογές «μυρίζεται» το ΒΗ-ΜΑ, γι' αυτό μας έχει πάρει η μπόχα...

► Ζ. Τσώλης, «Μύρισαν... εκλογές». Γ. Πρετεντέρης: «Ποιος φοβάται τις εκλογές».

► Ποιος φοβάται τη Βιρτζίνια Γουλφ;

► Οι πάντες.

► Κούλης: «Συγγενείς και φίλους διορίζει η κυβέρνηση». Σωστά. Ενώ η ΝΔ διορίζει φίλους και συγγενείς...

► Ενώ, λοιπόν, ο «ευρωκομμουνισμός» (βλ. ευρωρεβιζιονισμός) ανδρωνόταν η Σύγχρονη Εποχή (εκδοτικό του Περισσού) εκδίδει το βιβλίο του Ζ. Μαρσαί (ευρωαναθεωρητή του «Κ». Κ. Γαλλίας) με τίτλο «Η πολιτική του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος»... Έτος 1975.

► «Στο μεταξύ είχαν ανοίξει οι κρουνοί της αμερικάνικης βοήθειας και στην κοινή γνώμη καλλιεργήθηκε η εντύπωση ότι οι στρατιωτικές δαπάνες θα βαρύνανε όχι τον ελληνικό λαό, αλλά τους ξένους κηδεμόνες. Η αυταπάτη διαλύθηκε σύντομα. Η αμερικάνικη στρατιωτική βοήθεια εκάλυπτε τον εξοπλισμό του στρατού και ένα

μέρος τροφοδοσίας του, άφηνε δε όλες τις άλλες δαπάνες συντηρήσεως στο ελληνικό δημόσιο. Για να γίνει σαφέστερο το πρόβλημα σημειώνουμε ότι η αμερικάνικη στρατιωτική βοήθεια κυμαινόταν γύρω στα 100 εκ. δολάρια το χρόνο, ενώ οι ελληνικοί πόροι που διειθύνοντο υπερέβαιναν τα 300-350 εκ. δολάρια το χρόνο. (Επί δικτατορίας τα 500-600 εκ. δολάρια). Τα ποσά αυτά θα αντλούσαν από την υπερφορολόγηση του ελληνικού λαού και φυσικά περικόπτονταν -χάρη της ατλαντικής αλληλεγγύης- τα κονδύλια της παιδείας, της κοινωνικής πρόνοιας και της οικονομικής ανάπτυξης». (Γ. Κάτρη: «1960-1970 Η Γέννηση του νεοφασισμού στην Ελλάδα», 1974).

► «Επιταχύνονται οι διαδικασίες για την πρεσβεία των ΗΠΑ στην Ιερουσαλήμ» - τα παιδιά, τα φιλαράκια τα καλά.

► «Κύριοι» οι Χρυσάυγουλοι στο Νιμποριό της Σαντορίνης. Χωρίς να συλληφθούν, ούτε καν να ενοχληθούν...

► Την είπε στον κυρ-Φώτη ο πρόεδρος Πάνος. Ενιαία κυβερνητική γραμμή...

► «Προστασία των καταναλωτών ενόψει Πάσχα» - efsyn.gr, 27/3/2018. Η τσέπη μας χρειάζεται, κατ' αρχήν, προστασία.

► Της πήραν τα παιγνίδια και τον εραστή της.

Εσκυψε λοιπόν το κεφάλι και παρ' ολίγον να πεθάνει.

Μα τα δεκατρία ριζικά της σαν τα δεκατέσσερά της χρόνια εσπάθισαν τη φευγαλέα συμφορά. Κανείς δεν μίλησε.

Κανείς δεν έτρεξε να την προστατεύσει κατά των υπερπόντιων

καρχαριών...

που την είχαν ήδη ματιάξει όπως ματιάξει η μύγα ένα διαμάντι μια

χώρα μαγεμένη.

Κ' έτσι ξεχάστηκε ανηλεώς αυτή η ιστορία όπως συμβαίνει κάθε φορά

που ξεχνιέται

από τον δασοφύλακα το αστροπελέκι του στο δάσος.

(Α. Εμπειρικός: «Χειμερινά σταφύλια»)

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η φωτογραφία σχολιάζεται από τη στήλη λόγω της συγγένειας που έχουν με τη θεματολογία της ορισμένοι εκ των απαθανατισθέντων (ντουβάρια). Και δεν αναφερόμαστε, βεβαίως, στην πρόεδρο Φώφη ή στον πρόεδρο Αλέξη. Ισα-ίσα, που θέλουμε να εξάρουμε την κοινή τους παρουσία σε μια ακόμη ευρωσύνοδο των σοσιαλδημοκρατών (Βρυξέλλες, 22 Μάρτη του 2018). Βεβαίως, η πρόεδρος Φώφη συμμετέχει ως τακτικό μέλος, ενώ ο πρόεδρος Αλέξης ως «παρατηρητής». Αυτό δικαιολογεί και το πλατύτερο χαμόγελο της Φώφης σε σχέση μ' αυτό του Αλέξη, μολοντί τα «γομάρια» φρόντισαν να τη στριμώξουν στη γωνία. Υπάρχει, βέβαια, και η ερμηνεία ότι μόνη της πήγε και στριμώχτηκε στη γωνία, για να μη βρεθεί δίπλα στον Αλέξη και δώσει τροφή σε αήθη σχόλια στην Ελλάδα. Ή για να μην την πιάσει στο στόμα του ο Βενιζέλος που βλέπει κάτι τέτοιες φωτογραφίες και... σπάει τη δίαίτα.

◆ Εικόνες ντροπής στον υπό συριζαϊκή δημοτική διοίκηση Βύρωνα. Η Αστυνομία, με εντολή της Πολεοδομίας, σφράγισε το 4ο Δημοτικό Σχολείο και Νηπιαγωγείο «έως ότου ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας». Δηλαδή, μέχρι τώρα τα παιδιά πήγαιναν στο δημοτικό ή στο νηπιαγωγείο με κίνδυνο να τους έρθει κάνα κομμάτι σοβά ή κάνα μάρμαρο στο κεφάλι! Κατά τα άλλα, οι συριζαίοι της δημοτικής αρχής καυχώνται ότι έχουν «νοικοκυρέψει» τον Δήμο και έχουν δημιουργήσει πλεόνασμα!

◆ Μεγάλη ικανοποίηση για τους λάτρεις της ποιοτικής μουσικής. Ο Θάνος Πετρέλης προσκλήθηκε από τον Τραμπ και τη Μελάνια (αυτοπροσώπως και ιδιοχειρώς) στη δεξίωση για τη γιορτή της «Ελληνικής Ημέρας Ανεξαρτησίας», που δόθηκε στον Λευκό Οίκο στις 22 του Μάρτη. Δεν έχουμε ρεπορτάζ από τη δεξίωση, αλλά επειδή ξέρουμε πως ο εκάστοτε αμερικανός πρόεδρος συνήθως κάνει μια περατζάδα μερικών λεπτών, σφίγγει μερικά χέρια, λέει και καναδού λογάκια που του έχουν γράψει οι επί της εθιμοτυπίας υπάλληλοί του και φεύγει, θα λέγαμε στον Τραμπ ότι έχασε μια μοναδική ευκαιρία. Θα μπορούσε να ζητήσει από τον διάσημο Έλληνα αοιδό να του τραγουδήσει δυο-τρεις από τις μεγάλες του επιτυχίες. Π.χ. το «Πώς ξεχνιέται κάποια σαν εσένα», που θα το αφιέρωνε στη Μελάνια, ποτέ όμως το «Μετά από εσένα ξαναζώ» (για ευνόητους λόγους). Και βέβαια, το «Χτύπα κι άλλο», το οποίο ο Τραμπ θα μπορούσε να αφιερώσει στα αμερικάνικα μίντια, κάνοντας και τη γνωστή χειρονομία με προτεταμένο το μεσαίο δάχτυλο. Ύπενθυμίζουμε ότι ο πρώτος Έλληνας σημαντικός καλλιτέχνης που διάβηκε το κατώφλι του τραμπόσπιτου ήταν ο Βαλάντης (αγνώστων λοιπών στοιχείων).

Ο ένας από τους δύο που χασκογελάνε, νομίζοντας ότι έβγαλαν «σέλιφ» με τον Τραμπ (μάλλον αυτός αριστερά) είναι ο δήμαρχος Μυκόνου. Φρόντισε να ενημερώσει ότι «αποτελεί ιδιαίτερη χαρά και τιμή η πρόσκληση που λάβαμε από τον Πρόεδρο των ΗΠΑ για να συνεορτάσουμε την Ημέρα της Ελληνικής Ανεξαρτησίας στον Λευκό Οίκο». Τι να πεις; O tempora o mores...

Στις 3 το πρωί της Κυριακής 30 Μάρτη του 1952, ο βασιλικός επίτροπος, συνταγματάρχης Αθανασούλας, ανακοινώνει στους Νίκο Μπελογιάννη, Νίκο Καλούμενο, Ηλία Αργυριάδη και Δημήτρη Μπάτση ότι η αίτηση χάριτος απορρίφθηκε. Τους φορτώνουν σ' ένα αυτοκίνητο και τους μεταφέρουν στο Γουδί. Και οι τέσσερις αρνήθηκαν να τους δέσουν τα μάτια. Στις 4:12 ακούστηκαν οι ριπές του εκτελεστικού αποσπάσματος. Το έγκλημα είχε συντελεστεί, παρά τη διεθνή κινητοποίηση.

μετά μεγάλων τιμών... Αλλά η ζωή μου συνδέεται με την ιστορία του ΚΚΕ και τη δράση του... Δεκάδες φορές μπήκε μπροστά μου το δίλημμα: **Να ζω προδίδοντας τις πεποιθήσεις μου, την ιδεολογία μου, είτε να πεθάνω, παραμένοντας πιστός σ' αυτές. Πάντοτε προτίμησα το δεύτερο δρόμο και σήμερα τον ξαναδιαλέγω...** Τα δικαστήριά σας είναι δικαστήρια σκοπιμότητας. Γι' αυτό δε ζητώ την επιεικεία σας. Αντικρίζω την καταδικαστική σας απόφαση με περηφάνια και ηρεμία. **Με το κεφάλι ψηλά θα**

66 χρόνια από το έγκλημα του μοναρχοφασισμού και των πατρώνων του Ο Μπελογιάννης ζει για όσους αγωνίζονται για την επανάσταση

Κυριακή και πριν φέξει. Ούτε οι ναζιφασίστες κατακτητές δεν έκαναν εκτελέσεις μελλοθνήτων την Κυριακή. Όμως το μοναρχοφασιστικό καθεστώς, υπό την «κεντρώα» κυβέρνηση Ν. Πλαστήρα - Σ. Βενιζέλου, δεν είχε περιθώρια. Στις 29 του Μάρτη, μια μέρα πριν την εκτέλεση, ο Σοφοκλής Βενιζέλος κλήθηκε επειγόντως στην αμερικάνικη πρεσβεία από τον περιβόητο Πι-σουριφόν. Στη συνέχεια πήγε στο προγραμματισμένο υπουργικό συμβούλιο μεταφέροντας την εντολή των πατρώνων. Ο Μπελογιάννης έπρεπε να εκτελεστεί αμέσως, για να σταλεί ένα μήνυμα στην Ελλάδα και σ' όλο τον κόσμο: κουμάντο εδώ κάνουν οι Αμερικανοί που θ' αντιμετωπίσουν τους κομμουνιστές και το κίνημά του με τη φωτιά και το μολύβι. Φανατικός υπέρμαχος της εκτέλεσης ήταν αυτός που μετέπειτα ονομάστηκε «γέρος της δημοκρατίας». Ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο άνθρωπος που ματοκύλησε το λαό της Αθήνας στις 3 Δεκέμβρη του 1944, δεν μπορούσε να μη συμπράξει με τους Αμερικανούς και στο νέο έγκλημα.

Ο Μπελογιάννης ήταν εκείνο το μέλος του ΚΚΕ που προσφερόταν για το στόχο των Αμερικανών. Στα 37 του χρόνια είχε μια πυκνή επαναστατική διαδρομή, που τον είχε αναδείξει στην καθοδήγηση του κόμματος. Μετά τη σύλληψή του, είχε αναπτυχθεί ένα τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης, ιδιαίτερα στις ευρωπαϊκές χώρες, που αγκάλιασε διανοούμενους, καλλιτέχνες, επιστήμονες, πολιτικούς. Ο Μπελογιάννης είχε καταστεί σύμβολο και αυτό το σύμβολο η αμερικανοκρατία ήθελε να το δολοφονήσει. Όταν ακόμα και ο Ντε Γκολ είχε ζητήσει τη μη εκτέλεση ενός ήρωα της Αντίστασης, όπως ήταν ο Μπελογιάννης, οι

Αμερικανοί ήθελαν να πουν σε όλους (και στον Ντε Γκολ), ότι η Ελλάδα είναι δικό τους βιλαέτι και ότι θα πνίξουν στο αίμα τους κομμουνιστές που τόλμησαν να πραγματοποιήσουν την πρώτη επανάσταση στην Ευρώπη μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Ο Νίκος Μπελογιάννης ήταν ένα από τα πολλά στελέχη του ΚΚΕ που ατσαλώθηκαν στη φωτιά των ταξικών και επαναστατικών αγώνων. Μια γρήγορη ματιά στη σύντομη ζωή του αφήνει έκθαμβο τον άνθρωπο του σήμερα: γεννήθηκε στην Αμαλιάδα στα τέλη του 1915 και από το γυμνάσιο ακόμα έδειξε τη «ζωηράδα» του, οργανώνοντας δυο απεργίες των μαθητών. Το 1932 ξεκίνησε να σπουδάζει στη Νομική της Αθήνας. Την ίδια χρονιά έγινε μέλος της ΟΚΝΕ και το 1934, στα 19 του, μέλος του ΚΚΕ. Το 1935 εκλέχτηκε γραμματέας της κομματικής οργάνωσης Αμαλιάδας κι αρχίζει να οργανώνει διαμαρτυρίες των σταφιδοπαργωγών και απεργίες. Το Μάρτη του 1936 συνελήφθη και χωρίς δίκη εξορίστηκε στην Ιο. Το Μάη καταδικάστηκε ερήμην σε δυο χρόνια φυλακή, ενώ αποβλήθηκε από τη Νομική. Τον Ιούνη έκανε έφεση και επέστρεψε στην Αμαλιάδα, για να περάσει στη συνέχεια σε κομματική δουλειά στην Πάτρα. Στα τέλη του 1936 συνελήφθη όντας φαντάρος και βασανίστηκε, χωρίς να καταφέρουν να του πάρουν λέξη για την παράνομη επαναστατική δουλειά στο στρατό. Καταδικάστηκε εκ νέου σε φυλακή και εξορία. Το 1937 ξαναγύρισε στην Πάτρα, αναλαμβάνοντας γραμματέας της περιφερειακής οργάνωσης του κόμματος.

Το Μάη του 1938 νέα σύλληψη και νέα καταδίκη σε 5 χρόνια φυλακή και 2 χρόνια εξορία. Στο κολαστήριο της Αίγινας βασανίζεται φρικτά. Από εκεί μεταγέται στην Ακροναυπλία. Οι μοναρχο-

φασίστες παραδίδουν τους κρατούμενους στους κατακτητές. Ο Μπελογιάννης μεταφέρεται σε ιταλικό στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Αιτωλοακαρνανία. Αρρωστος μεταφέρθηκε στην Αθήνα, όπου κατάφερε να δραπετεύσει και να περάσει στον ΕΛΑΣ Πελοποννήσου ως καπετάνιος. Μετά την απελευθέρωση έγινε υπεύθυνος διαφώτισης του κόμματος στην Πελοπόννησο. Στον ΔΣΕ ορίστηκε πολιτικός επίτροπος της 10ης Μεραρχίας. Τον Αύγουστο του 1948 τραυματίζεται στο Γράμμο, αλλά παραμένει στη θέση του. Όταν ο ΔΣΕ υποχώρησε, του ανατέθηκε να μείνει πίσω και να οργανώσει επιθέσεις αντιεπισπασμού, ώστε να καταφέρουν να διαφύγουν εγκλωβισμένα τμήματα του ΔΣΕ από τη Μακεδονία. Θα φύγει με το τελευταίο απόσπασμα, αφού σιγουρευτεί ότι πέρασαν όλοι.

Στην προσφυγιά εκλέγεται μέλος της ΚΕ του κόμματος. Τον Ιούνη του 1950 στέλνεται στην Ελλάδα με αποστολή να οργανώσει νέο παράνομο μηχανισμό, γιατί ο παλιός είχε διαβρωθεί. Δεν τα καταφέρνει. Το Δεκέμβρη της ίδιας χρονιάς συλλαμβάνεται. Δικάζεται δυο φορές σε έκτακτα στρατοδικεία. Καταδικάζεται και τις δυο φορές σε θάνατο και εκτελείται.

Από τις «απολογίες» του στα στρατοδικεία επιλέγουμε ένα μικρό απόσπασμα, χαρακτηριστικό του πολιτικού και ηθικού αναστήματος των κομμουνιστών της πάστας του Μπελογιάννη:

«Είμαι μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ και ακριβώς για την ιδιότητά μου αυτή δικάζομαι, γιατί το κόμμα μου παλεύει και χαράζει το δρόμο της Ειρήνης, της Ανεξαρτησίας και της Ελευθερίας. Στο πρόσωπό μου δικάζεται η πολιτική του ΚΚΕ... **Εάν έκανα δήλωση αποκήρυξης θα αθωωνόμουν**α κατά πάσα πιθανότητα

σταθώ μπροστά στο εκτελεστικό σας απόσπασμα. Αλλά είμαι σίγουρος πως θα 'ρθει η μέρα, που οι ίδιοι δικαστές που τώρα με δικάζουν, θα ζητήσουν χάρη απ' τον ελληνικό λαό. Δεν έχω άλλο τίποτε να πω».

Γράφαμε πέρυσι, απ' αφορμή τα εγκαίνια του «μουσείου Μπελογιάννη», στα οποία παρευρέθηκαν διπλα-δίπλα Τσίπρας και Κουτσούμπας: Σταμάτησε άραγε η ταξική πάλη, ώστε ο Νίκος Μπελογιάννης, ένας επαναστάτης κομμουνιστής, να τοποθετηθεί σ' ένα μουσείο της αστικής τάξης ως εθνικός ήρωας; Η απάντηση είναι αυτονόητα αρνητική. Ο,τι και να κάνουν, ο Μπελογιάννης, οι Μπελογιάννηδες δε χωράνε στα μουσεία της αστικής τάξης. Το λένε οι στίχοι του Δημήτρη Ραβάνη-Ρεντή, που μελοποίησε ο Λάκης Χατζής: «Ζει σ' όλους τους καιρούς, σ' όλους τους τόπους / το κάθε σπίτι, σπίτι του δικό. / Ζει ο Μπελογιάννης, ζει με τους ανθρώπους / που χτίζουν έναν κόσμο σοσιαλιστικό. / Ο Μπελογιάννης ζει μες στην καρδιά μας, / ο Μπελογιάννης ζει πα στις κορφές / ο Μπελογιάννης ζει κι είναι κοντά μας / στων τραγουδιών τις λεύτερες στροφές».

Όταν η εργατική τάξη και ο λαός της Ελλάδας, ακολουθώντας το δρόμο των επαναστατών του ΔΣΕ, θα είναι σε θέση να χτίσει μια Ελλάδα του σοσιαλισμού, θα φτιάξει και το μουσείο του Μπελογιάννη. «Το μεγάλο μνημείο των ηρώων της επανάστασης», όπως έγραφε ο Ρίτσος κλεισμένος στα σύρματα της Μακρόνησος. Μέχρι τότε, ο Μπελογιάννης θα ζει στων τραγουδιών τις λέφτερες στροφές. Και θα συμβολίζει πάρα πολλά, χρήσιμα όχι μόνο ως ανάμνηση μιας επαναστατικής εποχής αλλά ως σχολείο για κάθε νέο επαναστάτη.

βαθύ κόκκινο

Οχι μόνο «παιδική χαρά»

Δε θα μιλήσουμε για την ουσία του νομοσχεδίου για τα λεγόμενα ζώα συντροφιάς, που πριν καλά-καλά προλάβει να τεθεί σε διαβούλευση αποσύρθηκε άρον-άρον με εντολή Τσίπρα, καθώς ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων. Θα πούμε μόνο ότι όπως δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη στην «ευαισθησία» αυτής της κυβέρνησης και του αναπληρωτή υπουργού Τσιρώνη, έτσι δεν έχουμε καμιά εμπιστοσύνη και σ' εκείνους που έχουν κάνει τη «ζωοφιλία» επάγγελμα.

Η στήλη δε διαθέτει την απαραίτητη γνώση για να εκφέρει άποψη για το τι πρέπει και τι δεν πρέπει να γίνει πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Θα ήθελε μόνο να ενημερώσει τους ζωόφιλους (και τους «ζωόφιλους»), ότι οι συντάκτες της «Κ» είναι αναγκασμένοι καθημερινά να κάνουν σλάλομ ανάμεσα στα σκυλόσκατα που γεμίζουν τα πεζοδρόμια της Αγαθουπόλεως (συχνά και το κεφαλόσκαλα του κτιρίου της εφημερίδας). Δεν είναι από αδέσποτα, αλλά από «ζώα συντροφιάς» που βγάζουν βόλτα οι κάτοικοι της περιοχής.

Θα περιοριστούμε, λοιπόν, στις πολιτικές παραμέτρους του ζητήματος, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν -όχι άδικα- ως εκδήλωση «παιδικής χαράς» (ακόμα και ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ Ρήγας αναγκάστηκε να δηλώσει ότι η κυβέρνηση ήταν... απροετοίμαστη). Για μας, όμως, υπάρχει μια άλλη, πιο ουσιαστική διάσταση.

Κατέθεσαν ένα νομοσχέδιο για διαβούλευση. Εμπνευσης Τσιρώνη, όπως ειπώθηκε. Στην παρουσίαση του νομοσχεδίου, όμως, παρέστη και ο Αποστόλου. Μίλησε κιόλας, για να δείξει ότι είναι και δική του δουλειά. Προφανώς, δεν είχε καταλάβει τι έρχεται, αλλιώς θα είχε εξαφανιστεί. Με το που δημοσιοποιήθηκε το νομοσχέδιο, άρχισαν οι σφαλιάρες να πέφτουν σαν το χαλάζι. Ο Αποστόλου τραβήχτηκε στη γωνία κι άφηνε τον Τσιρώνη στο στόχαστρο των χιλιάδων... σφαλιαριστών.

Όταν, όμως, δόθηκε εντολή απόσυρσης, έτρεξε να κάνει δήλωση: «*Το Νομοσχέδιο για τα Δεσποζόμενα και Αδέσποτα Ζώα Συντροφιάς, αποσύρεται προς το παρόν από τη διαβούλευση, προκειμένου να επανεξεταστούν ζητήματα που αναδείχθηκαν από την ως τώρα διαδικασία. Θα επανέλθει όταν επαναδιαμορφωθούν οι σχετικές διατάξεις*». Το έμμεσο μήνυμα ήταν σαφές: «*Το παίρνω πίσω εγώ και αναλαμβάνω να διορθώσω τις μαλακίες του Τσιρώνη*».

Μερικές ώρες αργότερα, αφού κατάλαβε τι του έστησε ο Αποστόλου (αυτοί οι δυο με το ζόρι ανταλλάσσουν καλημέρα), έκανε δήλωση και ο Τσιρώνης: «*Κατόπιν εντολής Πρωθυπουργού το νομοσχέδιο που αφορά στα ζώα συντροφιάς αποσύρεται προσωρινά και θα επανέλθει στην δημόσια διαβούλευση εντός 30 ημερών τροποποιημένο με όποιες διορθώσεις κρίνεται απαραίτητο*». Σαφέστατο και το δικό του μήνυμα: «*Ποιος Αποστόλου, ο Τσίπρας έδωσε εντολή να το αποσύρουμε κι εγώ είμαι που θα δω αν και τι πρέπει ν' αλλάξει*».

Είναι αμφίβολο αν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα επανακατατεθεί, όμως η ευκολία με την οποία αποσύρθηκε, σε ένδειξη... «ευαισθησίας απέναντι στις απόψεις των πολιτών» είναι πραγματικά εξοργιστική.

Αν επρόκειτο για κάποιο μνημονιακό νομοσχέδιο θα έδειχναν την ίδια ευαισθησία; Το αντισφαλιστικό έκτρωμα του Κατρούγκαλου το ψήφισαν χωρίς να δώσουν καμιά σημασία στη θύελλα των αντιδράσεων από εργαζόμενους και συνταξιούχους. Τους πλειστηριασμούς τους πραγματοποιούν (ηλεκτρονικά πλέον) χρησιμοποιώντας την κρατική καταστολή ενάντια σε κάθε διαμαρτυρία.

Η «δημοκρατική ευαισθησία» τους επιδεικνύεται σε νομοσχέδια όπως για το σύμφωνο συμβίωσης ή αυτό για τα «ζώα συντροφιάς». Δηλαδή, σε ήσσονος σημασίας κοινωνικά ζητήματα, που δε θίγουν σε τίποτα το βάρβαρο καθεστώς της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού και του ξεπουλήματος της κρατικής περιουσίας. Είναι «παιδική χαρά», αλλά πάνω απ' όλα είναι συγνοί υπερασπιστές του κεφαλαίου.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση